

Lovforslag nr. L 103. Fremsat den 2. juni 1998 af skatteministeren (Ole Stavad)

Forslag

til

Lov om ændring af forskellige skattelove

(Konsekvensændringer som følge af afskrivningsloven samt ændringer af ejendomsavancebeskatningsloven m.m.)

§ 1

I lov nr. 1221 af 27. december 1996 om beskatning ved dødsfald (dødsboskatteoven), som ændret ved § 6 i lov nr. 440 af 10. juni 1997, foretages følgende ændringer:

1. I § 9, stk. 1, nr. 5, og § 22, stk. 1, nr. 5, ændres » og § 7 P.« til: » og afskrivningslovens § 9, stk. 4, og § 21, stk. 5.«.

2. § 9, stk. 2, 2. pkt., og § 23, stk. 2, 2. pkt., ophæves.

3. § 22, stk. 1, nr. 9, affattes således:

»9) Uanset bestemmelsen i afskrivningslovens § 18, stk. 3, 2. pkt., jf. § 20, kan fradrag for udgifter til ombygning eller forbedring af afskrivningsberettigede bygninger og installationer i sådanne bygninger, der ikke er anskaffet i bobeskatningsperioden, og som henregnes til dødsboet på skæringsdagen i boopgørelsen, foretages efter bestemmelserne i afskrivningslovens § 18, stk. 2 - 5 (straksfradrag).«.

4. I § 22, stk. 4, § 39, stk. 1, nr. 1, § 45, stk. 1, nr. 1, og § 59, stk. 2, nr. 1, ændres » afskrivningslovens afsnit IV A« til: » afskrivningsloven«.

5. I § 23, stk. 3, 1. pkt., og stk. 4, ændres » afskrivningslovens afsnit I - III« til: » afskrivningslovens kapitel 2«.

6. § 23, stk. 3, 2. pkt., affattes således:

»Uanset 1. pkt. kan der altid foretages skattemæssige afskrivninger svarende til et helt års afskrivninger.«.

§ 2

I lov om beskatning af fortjeneste ved afståelse af fast ejendom (Ejendomsavancebeskatningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 640 af 2. august 1997, foretages følgende ændringer:

1. § 1, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Loven omfatter dog ikke fortjenester og tab, der er omfattet af afskrivningslovens § 21.«.

2. § 4, stk. 3, 3. pkt., ophæves.

3. I § 4, stk. 3, 7. pkt., der bliver 6. pkt., ændres »4. og 5. pkt.« til: »3. og 4. pkt.«.

4. I § 4 indsættes som stk. 6 - 8:

»Stk. 6. Ved salg af en fast ejendom skal sælger og køber i købsaftale, skøde eller på anden skriftlig måde foretage en fordeling af den samlede salgssum på afskrivningsberettigede bygninger og installationer, grundværdi, stuehus, mælkekvoter og beholdninger.

Stk. 7. Foretager parterne ikke den i stk. 6 nævnte fordeling af den samlede salgssum, foretager den skatteansættende myndighed fordelingen. Er den skatteansættende myndighed for sælger og køber ikke den samme, foretages fordelingen af den skatteansættende myndighed for

sælger efter høring af den skatteansættende myndighed for køber.

Stk. 8. Ved en senere ændring af anskaffelsessummen for køber eller afståelsessummen for sælger for aktiver som nævnt i stk. 6, skal afståelsessummen for sælger henholdsvis anskaffelsessummen for køber for samme aktiv ændres tilsvarende.«

5. I § 5, stk. 2, ændres »§ 4, stk. 3, 6. pkt.« til: »§ 4, stk. 3, 5. pkt.«

6. § 5, stk. 2, 4. - 7. pkt., affattes således:

»Vedligeholdelsesudgifter, der har kunnet fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, samt udgifter, der er straksfradraget eller straksafskrevet, og som ikke er omfattet af afskrivningslovens § 21, stk. 2, kan ikke medregnes. Ved afgørelsen af, om udgifter har kunnet fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, ses der bort fra standardfradraget efter ligningslovens § 15 J. Udgifter, der modsvares af tilskud m.v., der er skattefrie, kan heller ikke medregnes. Tilsvarende gælder udgifter som nævnt i ligningslovens § 15 N, som affattet ved lovbekendtgørelse nr. 819 af 3. november 1997.«

7. § 5, stk. 3, 1. pkt., affattes således:

»Anskaffelsessummen forhøjes tillige med vederlag, der er betalt ved tildelingen af en mælkekvote i indkomståret 1998 eller tidligere.«

8. § 5, stk. 4, ophæves, og i stedet indsættes:

»Stk. 4. Anskaffelsessummen nedsættes i afståelsesåret på samme ejendom med

- 1) foretagne afskrivninger, herunder forskudsafskrivninger efter afskrivningsloven, fradragsbeløb efter afskrivningslovens § 24, stk. 5, 1. og 2. pkt., og forlods afskrivninger efter etableringskontoloven eller investeringsfondsloven på bygninger og installationer såfremt de nævnte afskrivninger m.v. ikke er beskattet som genvundne afskrivninger,
- 2) foretagne afskrivninger, herunder forskudsafskrivninger efter afskrivningsloven, fradragsbeløb efter afskrivningslovens § 24, stk. 5, 1. og 2. pkt., og forlods afskrivninger efter etableringskontoloven eller investeringsfondsloven, og værdiforringelser fradraget efter afskrivningslovens § 23, på nedrevne bygnin-

ger og installationer, samt nedrivningsfradrag efter afskrivningslovens § 22,

- 3) tab efter afskrivningslovens § 21 og værdiforringelser fradraget efter afskrivningslovens § 23, der ikke er omfattet af nr. 2,
- 4) beløb, som er fradraget ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst som værdiforringelse af ejendommen som følge af udnyttelse af forekomster af grus, ler og kalk m.v. på ejendommen, jf. afskrivningslovens § 38, eller som følge af nedgang i jordens landbrugsmæssige værdi ved den nævnte udnyttelse,
- 5) udgifter afskrevet efter afskrivningslovens § 27,
- 6) vederlag, der modtages for afståelsen af en mælkekvote i indkomståret 1998 eller tidligere, og
- 7) anskaffelsessummen for en mælkekvote, der afstås i indkomståret 1999 eller senere, forudsat at mælkeknoten er erhvervet i indkomståret 1998 eller tidligere samt tillagt anskaffelsessummen for ejendommen.

Stk. 5. Stk. 4 finder tilsvarende anvendelse i tilfælde, hvor der afstås en del af en ejendom. Nedsættelse foretages efter følgende principper:

- 1) Nedsættelse efter stk. 4, nr. 1 og 3, foretages kun, hvis der afstås en afskrivningsberettiget bygning eller installation, hvorpå der er foretaget afskrivninger, herunder forskudsafskrivninger efter afskrivningsloven, fradragsbeløb efter afskrivningslovens § 24, stk. 5, 1. og 2. pkt., og forlods afskrivninger efter etableringskontoloven eller investeringsfondsloven, eller givet fradrag for tab eller værdiforringelse. Det nedsættelsespligtige beløb henføres til den del af ejendommen, hvorpå afskrivningerne m.v. er foretaget, eller tabet eller værdiforringelsen vedrører.
- 2) Nedsættelse efter stk. 4, nr. 2, foretages først, når restejendommen sælges, jf. dog stk. 6. Det nedsættelsespligtige beløb henføres til restejendommen.
- 3) Nedsættelse efter stk. 4, nr. 4, foretages kun, hvis der afstås jordarealer, hvorpå der er sket udnyttelse af forekomster af grus, ler og kalk m.v. Det nedsættelsespligtige beløb henføres til denne del af jorden.
- 4) Nedsættelse efter stk. 4, nr. 5, foretages kun, hvis der afstås jordarealer, hvorpå der er opført drænings- og markvandingsanlæg, som er afskrevet efter afskrivningslovens § 27.

Det nedsættelsespligtige beløb henføres til denne del af jorden.

- 5) Nedsættelse efter stk. 4, nr. 6 - 7, foretages ved, at det nedsættelsespligtige beløb forholdsmæssigt henføres til den afståede del af ejendommen og til restejendommen efter forholdet mellem anskaffelsessummen for den afståede del af ejendommen og anskaffelsessummen for hele ejendommen.

Stk. 6. Afstås en del af en fast ejendom, der på afståelsestidspunktet helt eller delvist benyttes til landbrug, gartneri, planteskole eller frugtplantage, jf. vurderingslovens § 33, stk. 1, og anvendes bestemmelserne i § 4, stk. 3, 1. eller 2. pkt., ved opgørelsen af anskaffelsessummen, overføres en forholdsmæssig andel af tillægsparcelværdien eller den tekniske værdi til anskaffelsessummen for jorden. Det overførselsberettigede beløb opgøres som forskellen mellem tillægsparcelværdien eller den tekniske værdi og restværdien. Beløbet nedsættes dog med foretagne afskrivninger, herunder forskudsafskrivninger efter afskrivningsloven, fradragbeløb efter afskrivningslovens § 24, stk. 5, 1. og 2. pkt., og forlods afskrivninger efter etableringskontoloven eller investeringsfondsloven, på bygninger og installationer beliggende på ejendommen. Beløbet nedsættes endvidere med forskellen mellem den nedskrevne værdi på ejendommens bygninger og installationer og disses restværdi, samt med det i stk. 4, nr. 2, nævnte beløb. Anskaffelsessummen for den del af ejendommen, hvorfra der overføres en del af anskaffelsessummen, nedsættes med det overførte beløb. Stk. 4 - 5 finder tilsvarende anvendelse, idet nedsættelsen efter stk. 5, nr. 5, foretages efter overførslen efter 1. - 3. pkt. Skyldes overførsel af anskaffelsessummen salg af stuehusparcellen foretages nedsættelsen efter stk. 4, nr. 2, dog på dette tidspunkt, og det nedsættelsespligtige beløb henføres til denne del af ejendommen.

Stk. 7. Er ejendommen omfattet af § 5 A, foretages nedsættelsen med beløb efter stk. 4 - 6, jf. stk. 8, i den regulerede anskaffelsessum efter § 5 A i det år, hvori beløbet er fradraget ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Nedsættelsespligtige beløb efter stk. 4, nr. 1, henføres til de år, hvor der er afskrevet på ejendommens bygninger eller installationer efter forholdet mellem de samlede foretagne afskrivninger m.v. i de pågældende år. Nedsættelse efter stk. 4, nr.

6, ved afståelse af mælkekvoter foretages dog i det år, hvor mælkekvoten afstås.

Stk. 8. Nedsættelse af anskaffelsessummen med vederlag for afståelse af en mælkekvote, jf. stk. 4, nr. 6 - 7, jf. stk. 5 - 7, skal kun ske for mælkekvoter afstået den 18. juni 1993 eller senere.«.

9. § 5 A affattes således:

»§ 5 A. Er ejendommen omfattet af vurderingslovens § 33, stk. 4 eller stk. 7, på afståelsestidspunktet, kan den skattepligtige regulerede anskaffelsessummen efter § 4, stk. 2, med den procent beregnet med en decimal, hvormed reguleringstallet i personskattelovens § 20 er ændret fra anskaffelsesåret til og med kalenderåret 1998. For ejendomme, der er omfattet af § 4, stk. 3, reguleres anskaffelsessummen fra og med kalenderåret 1993.

Stk. 2. Det beløb, som anskaffelsessummen forhøjes med efter § 5, stk. 1, reguleres efter stk. 1 fra det kalenderår, tillægget vedrører, til og med kalenderåret 1998.

Stk. 3. Det beløb, som anskaffelsessummen forhøjes med efter § 5, stk. 2, reguleres efter stk. 1 fra kalenderåret for vedligeholdelsesarbejdet eller forbedringens fuldførelse til og med kalenderåret 1998.

Stk. 4. Reglerne i stk. 1-3 finder ikke anvendelse, såfremt reglen i § 6, stk. 2, om bundfradrag anvendes.«.

10. § 6, stk. 1, affattes således:

»Den opgjorte fortjeneste ved afståelse af fast ejendom medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, jf. dog stk. 2-7.«.

11. I § 6 indsættes efter *stk. 1* som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Ved skattepligtige personers salg af ejendomme, der på afståelsestidspunktet er omfattet af vurderingslovens § 33, stk. 4, 5 eller 7, og som har tjent til bolig for ejeren eller dennes husstand i en del eller hele den periode, hvori denne har ejet ejendommen, medregnes den opgjorte fortjeneste med fradrag efter stk. 4-5 og § 9, dog kun i det omfang, denne overstiger et bundfradrag med et grundbeløb (i 1987-niveau) på 147.000 kr. Grundbeløbet reguleres efter personskattelovens § 20. Anvendelse af reglerne i 1. pkt. er betinget af, at afståelsen omfatter stuehuset med tilhørende grund og have eller ejerboligen. Hver person har i alt ét bundfradrag.

Udnyttet bundfradrag kan fremføres uden tidsbegrænsning. En gift persons udnyttede bundfradrag kan overføres til fradrag i den anden ægtefælles fortjeneste ved afståelse af fast ejendom omfattet af 1. pkt., såfremt ægtefællerne er samlevende ved indkomstårets udgang, jf. kildeskattelovens § 4. Overførselsadgangen gælder, selv om den ægtefælle, hvorfra udnyttet bundfradrag overføres, ikke ejer fast ejendom som nævnt i 1. pkt. Uanset 6. pkt. kan der ved hver afståelse højest opnås et fradrag svarende til ét bundfradrag.«

Stk. 2-6 bliver herefter stk. 3-7.

12. § 6, stk. 2, der bliver stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Er ejendommen erhvervet før den 1. januar 1999 og på et tidspunkt, der ligger 3 år eller mere forud fra afståelsen, nedsættes den opgjorte fortjeneste eller tab med 5 pct. for hvert år, den skattepligtige har ejet ejendommen ud over 3 år. Ved afståelse i det niende år efter ejendommens erhvervelse eller senere nedsættes den opgjorte fortjeneste eller tab med 30 pct. Den efter 1. og 2. pkt. opgjorte procentsats nedsættes med 3 procentpoint pr. kalenderår regnet fra og med kalenderåret 1999. Reglerne i 1.-3. pkt. finder ikke anvendelse, såfremt reglen i stk. 2 anvendes, eller såfremt anskaffelsessummen er opgjort efter § 5 A.«

13. I § 6, stk. 3, der bliver stk. 4, ændres i 1. pkt. »efter stk. 1-2« til: »efter stk. 1 og 3«.

14. I § 6, stk. 4, der bliver stk. 5, ændres to steder »stk. 1-3« til: »stk. 1, 3 og 4«, og »jf. dog stk. 5« ændres til: »jf. dog stk. 6«.

15. I § 6, stk. 5, der bliver til stk. 6, ændres »§ 4, stk. 3, 4. pkt.« til »§ 4, stk. 3, 3. pkt.«.

16. I § 6 A, stk. 1, ændres »§§ 8 og 9, stk. 4,« til: »§ 8,« og i *litra c*, indsættes som 2. pkt.:

»Hvis skattemyndighederne ændrer ansættelse vedrørende afståelse af en fast ejendom, kan ejeren begære reglen anvendt, dog senest 3 måneder efter, at meddelelsen om ansættelsesændringen er modtaget.«

17. § 6 A, stk. 2, 1. pkt., affattes således:

»Reglen finder anvendelse ved afståelse og erhvervelse af ejendomme, der for mere end

halvdelens vedkommende anvendes erhvervsmæssigt i ejerens eller den samlevende ægtefælles erhvervsvirksomhed, jf. dog stk. 4, 2. pkt. Ved opgørelsen af den erhvervsmæssige andel lægges den ejendomsværdimæssige fordeling mellem erhverv og beboelse til grund. Fortjenesten, der vedrører den del af ejendommen, som ikke tjener eller har tjent som bolig for ejeren eller dennes husstand, og som anvendes til køb af bygninger, der tjener som bolig for ejeren eller dennes husstand, skal, uanset bestemmelsen i stk. 1, medregnes til den skattepligtige indkomst.«

18. I § 6 A, stk. 3, indsættes efter » § 6, stk. 2: »og 3«, og »§ 9, stk. 1-3« ændres til: »§ 9«.

19. § 6 A, stk. 6, ophæves.

20. § 6 B ophæves.

21. I § 6 C indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. Reglen finder ikke anvendelse på bygninger, der tjener eller har tjent som bolig for ejeren eller dennes husstand.«

22. I § 7 ændres tre steder »§ 4, stk. 3, 4. pkt.« til »§ 4, stk. 3, 3. pkt.«.

23. § 9, stk. 4, ophæves.

24. § 10 affattes således:

»§ 10. Såfremt en skattepligtig i anledning af en indtruffen skade på sin ejendom har modtaget en erstatnings- eller forsikringssum og foretager genopførelse af den skadelidte ejendom, kan den skattepligtige i stedet for at anvende reglerne i § 4, jf. § 2, stk. 1, anvende reglerne i stk. 2 - 6, såfremt

- 1) de genopførte bygninger eller installationer findes på den samme ejendom som de skadede bygninger, jf. dog stk. 5, og
- 2) genopførelsen sker enten i det indkomstår, hvori skaden indtræffer, eller i det nærmest følgende indkomstår, dog således, at fristen for genopførelse tidligst udløber med det indkomstår, som følger nærmest efter det indkomstår, hvori erstatningssummen er fastsat endeligt.

Stk. 2. Når særlige omstændigheder taler derfor, kan fristerne i stk. 1 forlænges efter tilladelse fra skatteministeren.

Stk. 3. Er det beløb, der anvendes til genopførelse m.v., mindre end forsikrings- eller erstatningssummen, fradrages forskelsbeløbet i ejendommens anskaffelsessum i det indkomstår, hvori skaden sker. Der kan dog højst fradrages et beløb svarende til ejendommens anskaffelsessum på tidspunktet for skadens indtræden. Et overskydende beløb beskattes i det indkomstår, hvori genopførelsen senest skal være sket, jf. stk. 1, nr. 2, og stk. 2. Forskelsbeløb, der fragår i afskrivningsgrundlaget, eller beskattes efter afskrivningslovens § 24, stk. 5, påvirker ikke ejendommens anskaffelsessum, jf. dog § 5, stk. 4-8.

Stk. 4. Ved senere afståelse af den genopførte ejendom kan den skattepligtige ved opgørelsen af den regulerede anskaffelsessum efter § 5 og § 5 A kun medregne

- 1) anskaffelsesudgifter, der er afholdt før skaden,
- 2) vedligeholdelses- og forbedringsudgifter, der er afholdt før skaden, i det omfang de kan medregnes efter § 5, stk. 2,
- 3) beløb, hvormed udgifterne til genopførelsen måtte overstige forsikrings- eller erstatningssummen, og
- 4) udgifter til vedligeholdelse og forbedring af den genopførte ejendom, i det omfang de kan medregnes efter § 5, stk. 2.

Stk. 5. Uanset bestemmelsen i stk. 1, nr. 1, ikke er opfyldt, finder reglerne i stk. 2 - 4 anvendelse, såfremt

- 1) en lov eller en offentlig myndigheds bestemmelse hindrer, at genopførelse sker på den ejendom, hvor de skaderamte goder fandtes, eller
- 2) skaden har ramt en eller flere erhvervsejendomme, som tilhører samme ejer, og som udgør en driftsenhed, og ejeren ønsker at foretage genopførelse på en anden af disse ejendomme end den skaderamte.

Stk. 6. Bestemmelsen i stk. 5 gælder dog kun, såfremt den skattepligtige inden for de i stk. 1, nr. 2, og stk. 2 nævnte frister foretager genopførelse på en anden ejendom, der mindst svarer til erstatnings- eller forsikringssummen. Den skattepligtige skal efter genopførelse indgive meddelelse herom sammen med indkomstårets selvangivelse. Hvis skattemyndighederne ændrer ansættelse vedrørende afståelse af en fast ejendom, kan ejeren begære reglen anvendt, dog senest 3 måneder efter, at meddelelsen om ansættelsesændringen er modtaget.

Stk. 7. Overstiger de samlede udgifter ved en genopførelse på en anden ejendom erstatnings- eller forsikringssummen, tillægges det overskydende beløb anskaffelsessummen for den genopførte bygning m.v. Sker genopførelse på flere ejendomme, fordeles det overskydende beløb til anskaffelsessummerne for de pågældende ejendomme efter andelen af de samlede udgifter til genopførelse på de enkelte ejendomme.

Stk. 8. Ved genopførelse af bygninger m.v. på en anden ejendom, overføres til denne anden ejendom den del af anskaffelsessummen for den oprindelige ejendom, der kan henføres til det skaderamte. Sker genopførelse på flere ejendomme, fordeles den del af anskaffelsessummen for den oprindelige ejendom, der kan henføres til det skaderamte, efter andelen af de samlede udgifter til genopførelse på de enkelte ejendomme.

Stk. 9. Erstatnings- og forsikringssummer, der vedrører den del af ejendommen, der ikke tjener eller har tjent som bolig for ejeren eller dennes husstand, og som anvendes til opførelse af bygninger, der tjener som bolig for ejeren eller dennes husstand, skal, uanset bestemmelsen i stk. 1, medregnes til den skattepligtige indkomst.

Stk. 10. Såfremt en skattepligtig anvender reglerne i stk. 1 - 9, og en eller flere af ejendommens bygninger er afskrivningsberettigede, skal reglerne i afskrivningslovens § 24 samtidig anvendes.«

§ 3

I lov om indskud på etableringskonto, jf. lov bekendtgørelse nr. 641 af 1. august 1997, foretages følgende ændringer:

1. I § 3, *stk. 2*, ændres »§ 14 i lov om skattemæssige afskrivninger m.v.« til: »afskrivningslovens § 29«.

2. I § 5, *stk. 2, 3. pkt.*, ændres »bygninger m.v., hvor anskaffelsessummen efter § 19 A i lov om skattemæssige afskrivninger m.v.« til: »bygninger m.v., dræningsanlæg, markvandingsanlæg, driftsmidler og skibe samt immaterielle aktiver, hvor anskaffelsessummen efter afskrivningslovens § 45«.

3. I § 7, *stk. 1, litra c*, ændres »§ 18 i lov om skattemæssige afskrivninger m.v.« til: »afskrivningslovens § 14«, og »særlige« udgår.

4. § 7, stk. 1, litra d, affattes således:

»d) Goodwill samt andre immaterielle aktiver såsom særlig fremstillingsmetode eller lignende (knowhow), patentret, forfatter- og kunstnerret og ret til mønster eller varemærke.«.

5. § 7, stk. 1, litra g, ophæves.

6. § 7, stk. 3, 1. og 2. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»For de i stk. 1, litra a, nævnte driftsmidler, litra b, nævnte skibe, litra c og f, nævnte bygninger m.v. og for de i stk. 1, litra d og e, nævnte immaterielle aktiver udgør anskaffelsessummen den kontantværdi, der er beregnet efter afskrivningslovens § 45.«.

7. § 7, stk. 4, 1. pkt., affattes således:

»Anskaffelse af maskiner, inventar og andre driftsmidler samt edb-software, der er omfattet af reglerne om straksafskrivning i afskrivningslovens § 6, stk. 1, berettiger ikke til at hæve beløb efter stk. 1, såfremt den skattepligtige vælger fuldt ud at fradrage anskaffelsessummen i den skattepligtige indkomst for det indkomstår, hvori anskaffelsen finder sted.«.

8. I § 10 A ændres »§§ 7 og 7A« til: »§ 7«.

9. § 11, stk. 1, affattes således:

»I tilfælde af kontohavers død eller konkurs medregnes ikke-hævede indskud med tillæg af 5 pct. for hvert år fra udløbet af de indkomstår, hvori indskuddene er fradraget, og indtil udløbet af døds- eller konkursåret i den skattepligtige indkomst i døds- eller konkursåret. § 9, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse.«.

§ 4

I lov om beskatning af fonde og visse foreninger (Fondsbeskatningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 813 af 26. oktober 1997, som ændret senest ved § 4 i lov nr. 1106 af 29. december 1997, foretages følgende ændringer:

1. § 8, stk. 1, 4. pkt., affattes således:

»Det gælder også fortjeneste og tab på ombygnings- og forbedringsudgifter, indretninger m.v. indvundet ved afståelse af lejede lokaler, jf.

afskrivningslovens § 39, fortjeneste og tab ved afståelse af goodwill og andre immaterielle aktiver, jf. afskrivningslovens § 40, beløb omfattet af ligningslovens § 16 G, og indkomst som nævnt i afskrivningslovens §§ 9 og 21.«.

2. I § 19 ændres »afskrivningslovens § 23, stk. 2, jf. stk. 3,« til: »afskrivningslovens § 15, stk. 1, jf. § 17, stk. 1 og 2,«.

§ 5

I lov om den skattemæssige behandling af husdyrbesætninger, jf. lovbekendtgørelse nr. 919 af 2. december 1993, som ændret senest ved § 15 i lov nr. 1223 af 27. december 1996, foretages følgende ændring:

1. § 5 affattes således:

»§ 5. En skattepligtig, der har foretaget nedskrivning i overensstemmelse med reglerne i § 2, stk. 4, kan ændre den selvangivne nedskrivningssats eller opgørelsesmåde efter § 2, stk. 1, når meddelelse herom er indgivet til den skatteansættende myndighed senest 3 måneder efter udløbet af selvangivelsesfristen.

Stk. 2. I andre tilfælde end de i stk. 1 nævnte kan den selvangivne nedskrivningssats eller opgørelsesmåde kun ændres efter tilladelse fra skatteministeren.«.

§ 6

I lov om investeringsfonds, jf. lovbekendtgørelse nr. 933 af 24. oktober 1996, som ændret senest ved § 5 i lov nr. 133 af 25. februar 1998, foretages følgende ændringer:

1. I § 3, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »bygninger, hvorpå skattemæssig afskrivning kan foretages«: »efter afskrivningslovens § 14«, og »ligningslovens § 16 E, stk. 1, nr. 1 - 3, bortset fra udbyttekontrakter« ændres til: »afskrivningslovens § 40, stk. 1 og 2, bortset fra udbyttekontrakter og mælkekvoter,« og »særlige« udgår.

2. § 3, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Henlæggelser til investeringsfonds kan ikke benyttes til forlods afskrivning på maskiner, inventar og andre driftsmidler samt edb-software, der er omfattet af reglerne om straksafskrivning i afskrivningslovens § 6, stk. 1, så-

fremt den skattepligtige vælger fuldt ud at fradrage anskaffelsessummen i den skattepligtige indkomst for det indkomstår, hvori anskaffelsen finder sted.«.

3. § 4, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Foretager den skattepligtige forskudsafskrivning på den aftalte byggesum for et skib eller på driftsmidler efter afskrivningslovens kapitel 4, formindskes den henlæggelse, som den skattepligtige kan foretage for det pågældende indkomstår, med forskudsafskrivningens beløb.«.

§ 7

I lov om opkrævning af indkomstskat for personer m.v. (kildeskat), jf. lovbekendtgørelse nr. 614 af 10. juli 1997, som ændret senest ved § 1 i lov nr. 277 af 13. maj 1998, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 1, litra e, ændres »afskrivningslovens § 29 eller § 29 S« til: »afskrivningslovens § 21«.

2. I § 8 A, stk. 2, 1. pkt., ændres »formuegoder som nævnt i ligningslovens § 16 E, stk. 1, nr. 1-3,« til: »immaterielle aktiver som nævnt i afskrivningslovens § 40, stk. 1 og 2,«.

3. I § 26 A, stk. 3, ændres »afskrivningslovens § 32« til: »afskrivningslovens § 4«.

§ 8

I lov om beskatning af indkomst i forbindelse med kulbrinteindvinding i Danmark (kulbrinteskatteloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 792 af 29. september 1993, som ændret bl.a. ved § 11 i lov nr. 313 af 17. maj 1995 og senest ved § 21 i lov nr. 1223 af 27. december 1996, foretages følgende ændringer:

1. I § 4, stk. 1, nr. 4, ændres »afskrivningslovens § 6 og § 13, jf. § 6« til: »afskrivningslovens § 9«.

2. I § 4, stk. 1, nr. 5, ændres »afskrivningslovens § 29 og § 29 S« til: »afskrivningslovens § 21«.

3. I § 7, stk. 3, 2. pkt., og § 8, stk. 1, ændres »afskrivningslovens afsnit I og IV A« til: »afskrivningslovens kapitel 2 og 4«.

4. § 15 affattes således:

»§ 15. Ved opgørelsen af indkomsten for de enkelte felter finder afskrivningslovens regler for driftsmidler i kapitel 4 ikke anvendelse.«.

§ 9

I lov om påligningen af indkomstskat til staten (ligningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 819 af 3. november 1997, som ændret senest ved § 1 i lov nr. 133 af 25. februar 1998, foretages følgende ændringer:

1. I § 5 G indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. Såfremt en skattepligtig i en kontrolleret transaktion, jf. skattekontrollovens § 3 B, udlejer afskrivningsberettigede aktiver til en udenlandsk fysisk eller juridisk person, og den udenlandske fysiske eller juridiske person efter udenlandske regler kan afskrive på samme aktiv, kan underskud fra sådan udlejning ikke fratreges i anden skattepligtig indkomst, men kan fremføres til modregning i positiv skattepligtig indkomst fra samme udlejning i et senere indkomstår. Tilsvarende gælder også for forskudsafskrivninger efter afskrivningsloven på aktiver, der udlejes efter færdiggørelsen eller leveringen.«.

2. I § 7 E, stk. 1, 3. pkt., indsættes efter »fortjeneste«: »eller tab«.

3. I § 7 F, stk. 2, indsættes efter »fortjeneste«: »eller tab«.

4. I § 7 O, stk. 1, nr. 4, ændres »§ 16 E, stk. 1, nr. 6« til: »afskrivningslovens § 40, stk. 8, jf. stk. 3«.

5. § 7 P og § 8 C ophæves.

6. I § 8 K indsættes efter stk. 3 som nye stykker:

»Stk. 4. Anskaffelsessummen og afståelsessummen for træer m.v. omfattet af stk. 1-3 omregnes til kontantværdi. Skatteministeren fastsætter de nærmere regler om omregningen af anskaffelsessummen og afståelsessummen.

Stk. 5. Stk. 1-4 finder tilsvarende anvendelse på udgifter til plantning på lejet eller forpagtet jord. Det gælder dog ikke adgangen til straksfradrag for udgifter, der ikke overstiger 25.000 kr. pr. år pr. ejendom, jf. stk. 1, 2. pkt., og stk. 2,

2. pkt., samt adgangen til at fratække udgifter, der endnu ikke er fradraget ved salg af ejendommen, jf. stk. 1, 3. pkt., og stk. 2, 4. pkt. Ophører et leje- eller forpagtningsforhold, kan lejeren eller forpagteren fratække udgifter, der endnu ikke er fradraget efter stk. 1 eller stk. 2, 1. pkt., i det år, hvori leje- eller forpagtningsforholdet ophører.

Stk. 6. Udgifter, der er fratrukket efter stk. 1 - 4, medregnes ikke til anskaffelsessummen ved opgørelsen af skattepligtig fortjeneste eller tab ved afståelse af fast ejendom.«

Stk. 4 bliver herefter stk. 7.

7. § 8 L og § 14 J ophæves.

8. I § 15 O, stk. 3 og 4, ændres »afskrivningslovens afsnit II« til: »reglerne om delvis erhvervs-mæssigt benyttede driftsmidler som nævnt i afskrivningslovens kapitel 2«.

9. I § 15 P, stk. 4, ændres »afskrivningslovens afsnit I og II« til: »afskrivningslovens kapitel 2«.

10. § 16 E, § 16 F, § 27 og § 27 B ophæves.

11. I § 32 F ændres »§ 16 E, ejendomsavancebeskatningsloven og afskrivningslovens §§ 6, 29 og 29 S samt § 13, jf. § 6,« til: »ejendomsavancebeskatningsloven og afskrivningslovens §§ 9, 21 og 40«.

§ 10

I lov om indkomstskat for personer m.v. (personskatteloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 716 af 11. september 1997, som ændret senest ved § 3 i lov nr. 133 af 25. februar 1998, foretages følgende ændringer:

1. I § 3, stk. 2, nr. 2, udgår: »§ 8 C,« og »8 L,«.

2. I § 3, stk. 2, nr. 10, ændres »§ 8 O.« til: »§ 8 O, og«.

3. I § 3, stk. 2, indsættes som nr. 11:

»11) skattemæssige afskrivninger efter afskrivningsloven og statsskatteloven for selvstændige erhvervsdrivende.«

4. § 4, stk. 1, nr. 10, affattes således:

»10) indkomst ved selvstændig erhvervsvirksomhed, når antallet af ejere er større end 10, og den skattepligtige ikke deltager i virksomhedens drift i væsentligt omfang, samt indkomst ved selvstændig erhvervsvirksomhed efter ligningslovens § 8 K, stk. 2, når antallet af personlige ejere er større end 2, og den skattepligtige ikke deltager i virksomhedens drift i væsentligt omfang.«

§ 11

I lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v. (Selskabsskatteloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 814 af 26. oktober 1997, som ændret senest ved § 2 i lov nr. 277 af 13. maj 1998, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 1, litra b, ændres »afskrivningslovens § 29 eller § 29 S« til: »afskrivningslovens § 21«.

2. I § 7 A, stk. 2, ændres »formuegoder som nævnt i ligningslovens § 16 E, stk. 1, nr. 1 - 3,« til: »immaterielle aktiver som nævnt i afskrivningslovens § 40, stk. 1 og 2,«.

3. § 14, stk. 6, 1. og 2. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»Driftsmidler og skibe omfattet af afskrivningslovens kapitel 2 medregnes ved opgørelsen af formuen til den afskrivningsberettigede saldværdi ved indkomstårets udgang, jf. afskrivningslovens § 5, stk. 2, efter fradrag af årets afskrivninger.«

4. I § 35 C, stk. 3, 1. pkt., og § 35 F, stk. 3, 1. pkt., ændres »afskrivningslovens § 23, stk. 2, jf. stk. 3,« til: »afskrivningslovens § 15, stk. 1, jf. § 17, stk. 1 og 2,«.

5. I § 35 K, stk. 1, 1. pkt., ændres »ligningslovens § 14 J eller § 16 E« til: »afskrivningslovens § 39 eller § 40«.

6. I § 35 K, stk. 1, 11. pkt., ændres »ligningslovens § 14 J« til: »afskrivningslovens § 39«.

7. I § 35 K, stk. 1, 12. pkt., ændres »ligningslovens § 16 E, stk. 1, nr. 1 - 3« til: »afskrivningslovens § 40, stk. 1 og 2,« og »ligningslovens § 16 F« ændres til: »afskrivningslovens § 40«.

F. t. l. vedr. forskellige skattelove

8. I § 35 K, stk. 3 og 4, ændres »ligningslovens § 14 J eller § 16 E« til: »afskrivningslovens § 39 eller § 40«.

9. I § 35 L, stk. 2, ændres »afskrivningslovens § 29« til: »afskrivningslovens § 21«, og »§§ 6 A - C« ændres til: »§§ 6 A og 6 C«.

§ 12

I lov om skattemæssig opgørelse af varelagre m.v., jf. lovkendtgørelse nr. 918 af 2. december 1993, som ændret senest ved § 21 i lov nr. 1219 af 27. december 1996, foretages følgende ændring:

1. § 7 affattes således:

»§ 7. En skattepligtig kan ændre den selvvangivne opgørelsesmåde for varelagre m.v. efter § 1, stk. 1, når meddelelse herom er indgivet til den skatteansættende myndighed senest 3 måneder efter udløbet af selvangivelsesfristen.

Stk. 2. I andre tilfælde kan opgørelsesmåden kun ændres efter tilladelse fra skatteministeren.«.

§ 13

I lov om indkomstbeskatning af selvstændige erhvervsdrivende (virksomhedsskatteloven), jf. lov bekendtgørelse nr. 67 af 25. januar 1997, som ændret senest ved § 2 i lov nr. 976 af 17. december 1997, foretages følgende ændringer:

1. § 3, stk. 4, 1. - 4. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»Fast ejendom medregnes til den kontante anskaffelsessum eller den ved indkomstårets begyndelse fastsatte ejendomsværdi med fradrag af byrder, som der ikke er taget hensyn til ved vurderingen, og tillæg af eventuel ikke medregnet anskaffelsessum for ombygning, forbedringer m.v. Udelukkende erhvervsmæssigt benyttede driftsmidler og skibe omfattet af afskrivningslovens kapitel 2 medregnes til den afskrivningsberettigede saldværdi ved indkomstårets begyndelse, jf. afskrivningslovens § 5, stk. 2. Delvis erhvervsmæssigt benyttede driftsmidler og skibe omfattet af afskrivningslovens kapitel 2 medregnes til den uafskrevne del af det afskrivningsberettigede beløb ved indkomstårets begyndelse.«.

321 Fremsatte lovforslag (undt. finans- og tillægsbev.lovforslag)

2. I § 8, stk. 2, 3. pkt., ændres »2. - 9. pkt.« til: »2. - 8. pkt.«.

§ 14

I lov nr. 887 af 21. december 1991 om ændring af forskellige skattelove (Vækstfremmeinitiativer) foretages følgende ændring:

1. § 7, stk. 4, 3. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»§ 3, nr. 3 - 8, har ligeledes virkning for indskud, der er foretaget før den 16. februar 1987, og som hæves den 1. januar 1999 eller senere. Indskud, der er foretaget før den 16. februar 1987, og som hæves den 31. december 1998 eller før, behandles efter de hidtil gældende regler.«.

§ 15

I lov nr. 1117 af 22. december 1993 om ændring af forskellige skattelove (Justeringer af skatteomlægningen) foretages følgende ændring:

1. I § 16, stk. 6, indsættes som 4. pkt.:

»1. pkt. gælder heller ikke for aktier, der på afståelsestidspunktet er omfattet af aktieavancebeskatningslovens §§ 2 a eller 2 c som affattet ved denne lovs § 2, nr. 2.«.

§ 16

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 2. §§ 1 - 13 og § 15 har virkning fra og med indkomståret 1999, jf. dog stk. 3 - 14.

Stk. 3. § 2, nr. 2 og 8, har virkning for afståelser, der foretages den 2. juni 1998 eller senere. Nedsættelsen af anskaffelsessummen med beløb efter ejendomsavancebeskatningsloven § 5, stk. 4, nr. 1 - 7, jf. stk. 5 - 8, som affattet ved denne lovs § 2, nr. 8, omfatter også beløb som ejeren ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst har fradraget for indkomståret 1998 eller tidligere efter den nuværende afskrivningslov, jf. lov bekendtgørelse nr. 932 af 24. oktober 1996, eller efter tidligere afskrivningslove. Tilsvarende gælder beløb efter ejendomsavancebeskatningslovens § 5, stk. 4, nr. 1 - 7, jf. stk. 5 - 8, som affattet ved denne lovs § 2, nr. 8, der efter skatlovgivningen i øvrigt har været fradragsberet-

tiget, herunder værdiforringelse af ejendommen som følge af udnyttelse af forekomster af grus, ler og kalk m.v. på ejendommen, eller afskrivninger på bygninger eller vandingsanlæg efter statskatteloven. Ved afståelser inden indkomståret 1999 reduceres det nedsættelsespligtige beløb efter ejendomsavancebeskatningslovens § 5, stk. 4, nr. 5, jf. stk. 5 - 8, som affattet ved denne lovs § 2, nr. 8, med beløb, der er beskattet som genvundne afskrivninger på dræningsanlæg.

Stk. 4. Vedligeholdelsesudgifter, udgifter, der er straksfradraget eller straksafskrevet, og udgifter, der modsvares af skattefrie tilskud, efter ejendomsavancebeskatningslovens § 5, stk. 2, som affattet ved denne lovs § 2, nr. 6, omfatter endvidere fradragne, straksfradragne eller straksafskrevne udgifter m.v. foretaget for indkomståret 1998 eller tidligere.

Stk. 5. § 2, nr. 9-14, 18-19, har virkning for ejendomme, der afstås den 1. januar 1999 eller senere.

Stk. 6. § 3, nr. 9, finder anvendelse, hvor konthaver er afgået ved døden den 1. januar 1999 eller senere, samt hvor konkursdekret over konthaver er afsagt den 1. januar 1999 eller senere.

Stk. 7. § 5 og § 12 har virkning for meddelelser og anmodninger, der indgives den 1. januar 1999 eller senere.

Stk. 8. § 9, nr. 1, har virkning for indkomstår, der påbegyndes den 2. juni 1998 eller senere.

Stk. 9. § 15 har virkning for afståelser, der finder sted den 2. juni 1998 eller senere.

Stk. 10. § 56 i lov om skattemæssige afskrivninger (afskrivningsloven) finder tilsvarende anvendelse ved omregning af anskaffelsessummer og afståelsessummer til kontantværdi efter ligningslovens § 8 K, stk. 4, som affattet ved denne lovs § 9, nr. 6.

Stk. 11. For tilskud, der er erhvervet i indkomståret 1992 eller tidligere, finder de tidligere gældende regler i ligningslovens § 27 B, jf. lovbekendtgørelse nr. 735 af 5. november 1991, fortsat anvendelse, jf. dog § 2, stk. 2 - 6, i lov nr. 237 af 8. april 1992 om ændring af ligningsloven (Straksafskrivning med visse tilskudsbeløb på erhvervede formuegoder), som ændret ved § 24 i lov nr. 1223 af 27. december 1996.

Stk. 12. Bestemmelserne i ligningslovens § 27 B, stk. 1, nr. 4, jf. lovbekendtgørelse nr. 819 af 3. november 1997, finder også anvendelse på til-

skud, der er ydet af det finansielle instrument til udvikling af fiskeriet (FIUF) i henhold til forordning nr. 2080/93 fra Det Europæiske Økonomiske Fællesskab om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2052/88 for så vidt angår det finansielle instrument til udvikling af fiskeriet eller i henhold til forordning nr. 3699/93 fra Det Europæiske Økonomiske Fællesskab om kriterier og betingelser for EF-strukturinterventioner inden for fiskeri, akvakultur og forarbejdning og afsætning af fiskerivarer og akvakulturprodukter, når tilskuddet er udbetalt den 1. januar 1994 eller senere. Det gælder dog ikke tilskud efter art. 8, stk. 2, i sidstnævnte forordning til fiskefartøjers endelige ophør med fiskeri.

Stk. 13. Bestemmelsen i ligningslovens § 27 B, stk. 1, nr. 6, jf. lovbekendtgørelse nr. 819 af 3. november 1997, finder også anvendelse på tilskud, der er ydet efter lov nr. 483 af 12. juni 1996 om strukturforanstaltninger vedrørende fiskerisektoren, når tilskuddet er udbetalt den 1. januar 1997 eller senere. Det gælder dog ikke tilskud, der er ydet efter sidstnævnte lovs § 3, nr. 1, om støtte til fiskefartøjers endelige ophør i dansk erhvervsfiskeri.

Stk. 14. Virksomhedsskattelovens § 15 a, stk. 1 og 2, finder tilsvarende anvendelse, når virksomhed som nævnt i ligningslovens § 8 K, stk. 2, som fra og med indkomståret 1999 er omfattet af personskattelovens § 4, stk. 1, nr. 10, som affattet ved denne lovs § 10, nr. 4 ophører med at være omfattet af virksomhedsordningen, uden at virksomheden afstås. I stedet for det kontante nettovederlag anvendes den del af kapitalafkastgrundlaget ved udløbet af indkomståret 1998, der efter forholdet mellem nettoværdien af den overførte virksomhed ved udløbet af indkomståret 1998 og nettoværdien af samtlige virksomheder indskudt i virksomhedsordningen kan henføres til den overførte virksomhed. Nettoværdien af en virksomhed opgøres som det beløb, hvormed værdien af aktiverne i virksomheden overstiger værdien af passiverne i virksomheden. Overstiger værdien af passiverne værdien af aktiverne, ansættes nettoværdien af virksomheden til 0. Ved beregningen af den forholds-mæssige andel ses bort fra finansielle aktiver.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lovforslaget skal i første række ses i sammenhæng med regeringens samtidigt hermed fremsatte lovforslag om en erhvervsskattepakke.

Lovforslaget er dernæst en genfremsættelse med visse ændringer af L 245, forslag til lov om ændring af forskellige skattelove (Konsekvensændringer m.v. som følge af afskrivningsloven). Forslaget blev fremsat den 24. april 1997 og blev kun førstebehandlet i folketingssamlingen 1996/97.

Lovforslaget skal således ses i sammenhæng med det samtidig hermed fremsatte forslag til lov om skattemæssige afskrivninger (afskrivningsloven), hvor der foreslås en generel revision af afskrivningsloven og herunder overflytning af en række afskrivningsregler fra ligningsloven til afskrivningsloven.

Med nærværende forslag ophæves en række bestemmelser i ligningsloven, som med visse ændringer, der hovedsagelig er af redaktionel karakter, foreslås overflyttet til afskrivningsloven. Der henvises herom til bemærkningerne til forslaget til lov om skattemæssige afskrivninger (afskrivningsloven), særligt bemærkningerne til kapitel 5 om andre afskrivninger. Forslaget indeholder endvidere en række konsekvensændringer i forskellige skattelove som følge af ændringerne i afskrivningsloven.

Der foreslås herudover i navnlige ejendomsavancebeskatningsloven afgørende ændringer.

Den gældende bestemmelse i § 5, stk. 2, i ejendomsavancebeskatningsloven foreslås omformuleret, så den får karakter af en generel, overordnet bestemmelse om, at der ikke kan opnås dobbelt fradrag for den samme vedligeholdelses- eller forbedringsudgift ved, at udgiften eksempelvis dels kan fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, dels kan tillægges anskaffelsessummen for den faste ejendom.

Dette princip svarer til, hvad der gælder ved opgørelse af fortjeneste og tab vedrørende næringsejendomme, der er omfattet af statsskattelovens regler.

Det foreslås at omformulere ejendomsavancebeskatningslovens § 5, stk. 2, som en overordnet bestemmelse samt tilføje i de enkelte relevante fradrags-

bestemmelser som f.eks. ligningslovens § 8 K, at fratrukne forbedringsudgifter ikke kan tillægges ejendommens anskaffelsessum. Herved bliver reglerne mere brugervenlige, ligesom det ikke vil være nødvendigt at konsekvensrette § 5, stk. 2, i ejendomsavancebeskatningsloven i forbindelse med fremtidige eventuelle ændringer i lovgivningen om særskilt (straks)fradrag for eller straksafskrivning af udgifter, der må betragtes som en forbedring eller vedligeholdelse af den faste ejendom. Endelig præciseres allerede gældende regler for så vidt angår næringsejendomme.

Det foreslås endvidere i ejendomsavancebeskatningsloven, at der indføres et generelt princip om, at anskaffelsessummen efter ejendomsavancebeskatningsloven nedsættes i takt med, at en del af anskaffelsessummen allerede er fratrukket ved opgørelsen af den almindelige indkomst. Det være sig i form af ikke-genvundne afskrivninger, tabsfradrag, nedrivningsfradrag, samt fradrag for værdiforringelse ved udnyttelse af jordforekomster m.v.

Formålet med denne ændring er at forhindre, at der opnås fradrag for den samme udgift/værdiforringelse to gange. Ændringen skal også ses i sammenhæng med, at der efter det samtidig hermed fremsatte forslag til lov om skattemæssige afskrivninger (afskrivningsloven) foreslås indførelse af tabsfradrag. Uden den foreslåede ændring ville der være mulighed for at fradrage det samme tab to gange.

Yderligere foreslås det, at reglen om ejertidsnedslag ved beskatning af fortjeneste ved afståelse af andre ejendomme end næringsejendomme afvikles over en 10 årig periode. I tilknytning hertil foreslås det, at reglen om indeksering af anskaffelsessummen ved afståelse af landbrugsejendomme m.v., der kan anvendes i stedet for reglen om ejertidsnedslag, ophæves med virkning fra og med kalenderåret 1999. Samtidig foreslås det, at der for personer indføres en regel om et bundfradrag ved opgørelsen af den skattepligtige fortjeneste ved afståelse af blandet benyttede ejendomme.

Formålet med ændringerne er at indføre samme be-

skatningsniveau, uanset hvor længe den afståede ejendom har været i den pågældende ejers besiddelse. Herved opnås, at køb og salg af fast ejendom kan gennemføres under hensyntagen til markedsforholdene og på det for ejeren mest hensigtsmæssige tidspunkt, uden at det er nødvendigt at skele til skattemæssige forhold. Ved de foreslåede ændringer opnås endvidere en større grad af tilnærmelse mellem reglerne for beskatning af genvundne afskrivninger og reglerne for beskatning af ejendomsavance. Ved genvundne afskrivninger skal 90 pct. af de genvundne afskrivninger medregnes ved indkomstopgørelsen. For personer er der tale om beskatning som personlig indkomst plus arbejdsmarkedsbidrag. De foreslåede ændringer vil betyde, at hele avancen dog minus bundfradraget bliver skattepligtig. Personer skal som hidtil medregne avancen som kapitalindkomst, medmindre virksomhedsskatteordningen anvendes, idet avancen i så fald som hidtil er personlig indkomst og omfattet af reglerne om arbejdsmarkedsbidrag.

Det foreslås også, at en skattepligtig ved opgørelsen af en ejendomsavance efter ejendomsavancebeskatningsloven ikke skal være bundet af en særlig § 4 B vurdering efter vurderingsloven.

Endelig foreslås en omskrivning og forenkling af reglerne i ejendomsavancebeskatningsloven om udskydelse af beskatningen af forsikrings- og erstatningssummer.

Lovforslaget indeholder yderligere forslag om at udvide reglerne i ejendomsavancebeskatningsloven om mulighed for at udskyde beskatning af en ejendomsavance til en senere ejendomsafståelse, til også at omfatte de tilfælde, hvor der efter indkomstårets udløb som følge af en ansættelsesændring fremkommer en ejendomsavance. Samtidig strammes disse regler op, således at de kun kan finde anvendelse på ejendomme, der for mere end halvdelen vedkommende anvendes erhvervsmæssigt. Derudover foreslås det at begrænse disse regler således, at avance, der vedrører den erhvervsmæssige del af ejendommen, og som anvendes til køb af bygninger, der tjener som bolig for ejeren eller dennes husstand, i fremtiden skal medregnes til den skattepligtige indkomst. Denne sidste ændring omfatter også erstatningssummer til genopførelse af bygninger og avance, der bruges til om/nybygning af ejendomme.

Der foreslås en række ændringer i andre skattelove.

Der foreslås en række ændringer af ligningslovens § 8 K om fradrag for plantningsudgifter m.v. Endvidere foreslås, at der i personskattelovens § 4 indsættes

en bestemmelse om, at et underskud ved virksomhed vedrørende produktion af juletræer og pyntegrønt m.v. med 3 eller flere personlige ejere ikke kan fratrækkes i den skattepligtiges øvrige indkomst, hvis den skattepligtige deltager i virksomheden i kun uvæsentligt omfang. Underskud kan alene fremføres til modregning i senere overskud fra samme virksomhed. Samtidig kan virksomhedsordningen ikke anvendes.

I ligningsloven foreslås bestemmelsen i § 27 om den såkaldte etableringslempelse ophævet.

Endvidere foreslås i ligningsloven en regel, der skal imødegå muligheden for skatteudskydelse for koncernforbundne selskaber ved dobbelt afskrivning for samme investering i forbindelse med finansielle leasingarrangementer over grænserne på grund af forskelle i landenes afskrivningsregler. Denne ændring er ikke en konsekvens af afskrivningslovsforslaget.

Det foreslås, at efterbeskatning af etableringskontomidler efter etableringskontoloven i alle tilfælde skal ske i det indkomstår, hvori de indstående midler hæves. Dette skal ses i lyset af håndteringen af de administrative og edb-mæssige konsekvenser af årtusindeskiftet. Denne ændring er ikke en konsekvens af afskrivningslovsforslaget.

Der foreslås en tydeliggørelse af, at aktier, der er omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 2 a indgår i gennemsnitsmetoden uanset, hvornår de pågældende aktier er erhvervet. Denne ændring er ikke en konsekvens af afskrivningslovsforslaget.

Provenumæssige konsekvenser

Der henvises til omtalen af de provenumæssige konsekvenser i det samtidig hermed fremsatte forslag til lov om skattemæssige afskrivninger (afskrivningsloven).

Erhvervsøkonomiske og erhvervsadministrative konsekvenser

Der henvises til omtalen af de erhvervsøkonomiske konsekvenser i det samtidig hermed fremsatte forslag til lov om skattemæssige afskrivninger (afskrivningsloven).

Administrative konsekvenser

Der henvises til omtalen af de administrative konsekvenser i det samtidig hermed fremsatte forslag til lov om skattemæssige afskrivninger (afskrivningsloven).

Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget anses ikke for at indeholde miljømæssige konsekvenser.

Forholdet til EU-retten

Lovforslaget skønnes ikke at indeholde EU-retlige aspekter.

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser**Til § 1*

Der er tale om konsekvensændringer som følge af den ændrede struktur i den nye afskrivningslov, jf. det samtidig hermed fremsatte forslag til lov om skattemæssige afskrivninger (afskrivningsloven), herunder overflytning af ligningslovens § 7 P til afskrivningslovens § 9 og § 21 og ophævelsen af pro anno-afskrivninger på visse aktiver.

*Til § 2**Til nr. 1*

Der er tale om en konsekvensændring som følge af den ændrede struktur i den ny afskrivningslov, jf. det samtidig hermed fremsatte forslag til lov om skattemæssige afskrivninger (afskrivningsloven). Henvi-ningen til afskrivningslovens § 29 S udgår som følge af, at bestemmelsen om afskrivning på dræningsanlæg på jordbrugsbedrifter foreslås ændret, således at der ikke længere skal ske beskatning af genvundne afskrivninger. Der henvises nærmere til bemærkningerne til § 27 i forslaget til lov om skattemæssige afskrivninger (afskrivningsloven).

Henvi-ningen til afskrivningslovens § 29, der bliver til § 21, er udvidet til også at gælde tab som følge af, at der efter denne bestemmelse fremover gives fradrag for tab af en uafskreven anskaffelsessum ved afhændelse af afskrivningsberettigede bygninger og installationer.

Til nr. 2, 3, 5, 15 og 22

Ejeren af en ejendom erhvervet før den 19. maj 1993 kan ved afståelsen i princippet vælge mellem følgende 3 indgangsværdier som anskaffelsessum, jf. ejendomsavancebeskatningslovens § 4, stk. 3.

- 1) den offentlige ejendomsværdi pr. 1. januar 1993 med et tillæg på 10 pct., eller
- 2) den offentlige ejendomsværdi pr. 1. januar 1993 med et tillæg på 10 pct. og med et tillæg af et beløb opgjort som halvdelen af forskellen mellem denne

værdi og den offentlige ejendomsværdi pr. 1. januar 1996, eller

- 3) en særlig offentlig ejendomsvurdering efter vurderingslovens § 4 B af hvad ejendommen var værd den 19/5 1993.

Ejeren skal som udgangspunkt først foretage valget af indgangsværdi på salgstidspunktet. Dette gælder dog ikke, hvis ejeren i 1993 valgte at få den særlige § 4 B-vurdering. I så fald er han afskåret fra at anvende indgangsværdi nr. 1 eller 2. Ejeren kan dog altid vælge at anvende den faktiske anskaffelsessum.

Indgangsværdi nr. 2 blev først indført i 1997. Den ejer som i 1993 valgte at få en § 4 B-vurdering kunne ikke vide, at man i 1997 vil lave en ny indgangsværdi, som kan føre til en højere anskaffelsessum end efter § 4 B-vurderingen. Det foreslås derfor i forslagens § 2, nr. 2, at bestemmelsen om, at en foretaget § 4 B-vurdering skal anvendes, fjernes. Det betyder også, at ejeren på salgstidspunktet frit kan vælge den indgangsværdi, der giver den højeste anskaffelsessum. Hvis den faktiske anskaffelsessum giver det bedste resultat, kan ejeren også anvende denne.

For § 2, nr. 3, 5, 15 og 22 er der tale om konsekvensændringer.

Til nr. 4

Det foreslås, at sælger og køber ved overdragelse af en fast ejendom skal fordele den samlede salgssum for ejendommens afskrivningsberettigede bygninger og installationer, grundværdi, stuehus, mælkekvoter og beholdninger i landbruget på disse aktiver. Har parterne ikke aftalt en sådan fordeling, skal skattemyndighederne efter forslaget i stedet fastsætte fordelingen.

Jordbeholdninger skal som hidtil anses som værende en del af den faste ejendom i relation til ejendomsavancebeskatningsloven.

Forslaget har ikke betydning for opgørelsen af det såkaldte stuehusnedslag efter ejendomsavancebeskatningslovens § 9, hvor fortjenesten på stuehusnedslaget opgøres på grundlag af den del af ejendomsværdien, som vurderingsmyndighederne har henført til stuehuset med tilhørende grund og have i den seneste vurdering forud for afståelsen.

Forslaget skal ses i sammenhæng med det samtidig hermed fremsatte forslag til lov om skattemæssige afskrivninger (afskrivningsloven), hvor en tilsvarende bestemmelse foreslås.

Der henvises nærmere til bemærkningerne til § 45 i forslaget til lov om skattemæssige afskrivninger (afskrivningsloven).

Til nr. 6

Det foreslås, at affattelsen af ejendomsavancebeskatningslovens § 5, stk. 2, ændres således, at bestemmelsen fastslår, at der gælder et generelt og overordnet princip om, at der ikke kan opnås dobbelt fradrag for den samme vedligeholdelses- eller forbedringsudgift ved, at udgiften dels kan fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, dels tillægges ejendommens anskaffelsessum.

Det generelle princip indebærer for det *første*, at vedligeholdelsesudgifter, der har kunnet fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, ikke kan medregnes ved opgørelsen af ejendommens anskaffelsessum. Det er uden betydning, om udgifterne rent faktisk er fratrukket.

Princippet indebærer for det *andet*, at forbedringsudgifter, der er fradraget ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, heller ikke kan medregnes ved opgørelsen af ejendommens anskaffelsessum. Det gælder eksempelvis udgifter, der er straksfradraget i henhold til afskrivningslovens § 21, stk. 2, der bliver § 18, stk. 2, og udgifter til plantning af træer, der er fradraget i henhold til ligningslovens § 8 K. For ombygnings- og forbedringsudgifter omfattet af afskrivningslovens § 18 er det således en betingelse, at udgifterne rent faktisk er straksfradraget. Hvis udgifterne indgår i afskrivningsgrundlaget, indgår de således også i grundlaget for beskatning af genvundne afskrivninger. Udgifter, der er omfattet af afskrivningslovens § 29, der bliver § 21, om beskatning af genvundne afskrivninger, kan derimod medregnes ved opgørelsen af ejendommens anskaffelsessum. Afgørende er, om der er tale om udgifter omfattet af den foreslåede § 21, og ikke, om der rent faktisk sker beskatning af genvundne afskrivninger.

Ved afgørelsen af, om vedligeholdelses- og forbedringsudgifter har kunnet fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, ses der bort fra, om udgifterne også er dækket af reglerne om standardfradrag efter ligningslovens § 15 J.

Princippet indebærer for det *trede*, at udgifter, der er dækket af skattefrie tilskud eller lignende skattefrie ydelser som f. eks. skattefri indtægter og lån, hvor det offentlige betaler såvel renter som afdrag, heller ikke kan tillægges ejendommens anskaffelsessum. Det gælder eksempelvis udgifter, der dækkes af skattefrie tilskud m.v. efter reglerne i ligningslovens § 7 F og beløb omfattet af ligningslovens § 14 G.

Efter ligningslovens § 15 N, der foreslås ophævet i følgeforslaget til lov om kommunal og amtskommunal ejendomsværdiskat, kunne visse vedligeholdel-

ses- og forbedringsudgifter fradrages i en periode til og med 1993 for ejendomme beliggende på Bornholm. Udgifterne indgik til gengæld ikke i anskaffelsessummen ved opgørelsen af fortjenesten ved afståelse af ejendommen.

Sidstnævnte foreslås overført til ejendomsavancebeskatningslovens § 5, stk. 4, 7. pkt., der både dækker udgifter til vedligeholdelse og forbedring.

Til nr. 7

Efter gældende regler behandles mælkekvoter som en del af den faste ejendom. Ved køb af en mælkekvote tillægges anskaffelsessummen herfor anskaffelsessummen for landbrugsejendommen, hvilket reducerer ejendomsavancen (eller forøger tabet) ved salg af selve landbrugsejendommen. Mælkekvoter har hidtil ikke været afskrivningsberettigede.

Omvendt bliver en landmand, der sælger en mælkekvote ikke indkomstbeskattet af salgssummen. Salgssummen nedsætter til gengæld anskaffelsessummen efter ejendomsavancebeskatningsloven, hvilket forøger ejendomsavancen (eller nedsætter tabet) ved salg af selve landbrugsejendommen.

Dette system foreslås ændret, således at den skattemæssige behandling af mælkekvoter fremover løsrives fra den faste ejendom og i stedet undergives samme skattemæssige behandling som øvrige immaterielle aktiver, jf. i dag ligningslovens § 16 E - F. Dvs., at mælkekvoter erhvervet i indkomståret 1999 eller senere kan afskrives over 7 år, og at vederlag for afståede mælkekvoter medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Dette gælder uanset, om mælkekvoten erhverves særskilt eller sammen med en landbrugsejendom.

Som en konsekvens heraf skal anskaffelsessummen for mælkekvoter købt i indkomståret 1999 eller senere, ikke tillægges anskaffelsessummen efter ejendomsavancebeskatningsloven.

Den skattemæssige behandling af immaterielle aktiver m.v. flyttes i det samtidig hermed fremsatte forslag til lov om skattemæssige afskrivninger (afskrivningsloven), fra ligningslovens § 16 E - F til afskrivningsloven.

For en nærmere gennemgang af den skattemæssige behandling af mælkekvoter henvises derfor til bemærkningerne til § 40 og § 54, stk. 4, i forslaget til lov om skattemæssige afskrivninger (afskrivningsloven).

Til nr. 8

Som anført i de almindelige bemærkninger foreslås det at indføre et generelt og overordnet princip om, at

anskaffelsessummen for en fast ejendom i afståelsesåret skal nedsættes med de af skatteyderen efter afskrivningsloven foretagne fradrag for afskrivninger (der ikke beskattes som genvundne afskrivninger), nedrivningsfradrag, tabsfradrag m.v. på ejendommen.

Dermed sikres, at den værdiforringelse, som eksempelvis afskrivninger m.v. er udtryk for - og som skatteyderen allerede ved den almindelige indkomstopgørelse er givet fradrag for - ikke påvirker avanceopgørelsen efter ejendomsavancebeskatningsloven.

Fastsættelsen af dette princip skal også ses i sammenhæng med, at forslaget til den nye afskrivningslov som nævnt indeholder forslag om, at der skal være adgang til at fratække tab ved opgørelse af den skattepligtige indkomst, når afskrivningsberettigede bygninger og installationer sælges til et beløb, der er lavere end den nedskrevne værdi. Tabet efter ejendomsavancebeskatningsloven opgøres som forskellen mellem købesummen og salgssummen, og tabet efter afskrivningsloven opgøres som forskellen mellem den nedskrevne værdi og salgssummen. Hvis der foreligger et tab på en afskrivningsberettiget bygning m.v., vil der tillige foreligge et skattemæssigt tab efter ejendomsavancebeskatningslovens regler, og der vil i et eller andet omfang være tale om det samme tab. Nedsættelsen af anskaffelsessummen efter ejendomsavancebeskatningsloven med ikke genvundne afskrivninger, tabsfradrag m.v. har således bl.a. den virkning, at der ikke gives fradrag to gange for det samme tab.

Anskaffelsessummen foreslås derfor efter *stk. 4* nedsat med følgende beløb:

For det **første** nedsættes anskaffelsessummen efter *stk. 4, nr. 1*, i afståelsesåret med foretagne afskrivninger og fradragsbeløb efter afskrivningslovens § 24, stk. 5, 1. pkt., forskudsafskrivninger efter afskrivningsloven og forlods afskrivninger efter etableringskontoloven eller investeringsfondsloven, på bygninger og installationer. Det er dog en forudsætning, at afskrivningerne m.v. ikke efter afskrivningslovens § 29, der i forslag til lov om skattemæssige afskrivninger (afskrivningsloven) bliver § 21, er beskattet som genvundne afskrivninger.

Når anskaffelsessummen efter ejendomsavancebeskatningsloven nedsættes med foretagne ikke genvundne afskrivninger m.v., forøges fortjenesten (eller nedsættes tabet) efter ejendomsavancebeskatningsloven med et beløb svarende til de ikke genvundne afskrivninger m.v.

Bestemmelsen omfatter afskrivninger m.v. på alle ejendommens bygninger og installationer, bortset fra

afskrivninger på bygninger m.v., der er nedrevet på afståelsestidspunktet.

Nedsættelse af anskaffelsessummen med afskrivninger m.v. på nedrevne bygninger (samt nedrivningsfradrag efter afskrivningslovens § 22 og fradrag for værdiforringelse efter afskrivningslovens § 23 på sådanne bygninger), foretages efter forslagets stk. 4, nr. 2, der omtales straks nedenfor.

For det **andet** nedsættes anskaffelsessummen efter *stk. 4, nr. 2*, i afståelsesåret med foretagne afskrivninger, fradragsbeløb efter afskrivningslovens § 24, stk. 5, 1. pkt., forskudsafskrivninger efter afskrivningsloven og forlods afskrivninger efter etableringskontoloven eller investeringsfondsloven på nedrevne bygninger og installationer. Tilsvarende gælder nedrivningsfradrag efter afskrivningslovens § 22 og fradrag for værdiforringelser efter afskrivningslovens § 23.

For en gennemgang af §§ 22 - 23 og § 24, stk. 5, 1. pkt., i forslag til lov om skattemæssige afskrivninger (afskrivningsloven) henvises til bemærkningerne vedrørende de omtalte bestemmelser.

Bestemmelsen sikrer, at der ikke gives fradrag to gange for samme afskrivninger m.v., værdiforringelse, nedrivningsfradrag eller fradragsbeløb.

Da den nedrevne bygning m.v. ikke vil indgå i salgssummen, kan der ikke blive tale om genvundne afskrivninger, hvorfor sætningen herom i stk. 4, nr. 1, ikke er gentaget i stk. 4, nr. 2.

Det bemærkes, at der også skal foretages nedsættelse for nedrivningsfradrag og værdiforringelse foretaget efter § 26 og § 27 i den gældende afskrivningslov, jf. forslagets § 16, stk. 3.

For det **tredje** nedsættes anskaffelsessummen efter *stk. 4, nr. 3*, i afståelsesåret med tab efter afskrivningslovens § 21 og med foretagne fradrag for værdiforringelser efter § 23.

Efter forslag til lov om skattemæssige afskrivninger (afskrivningsloven) gives der ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst fradrag for tab ved afståelse af afskrivningsberettigede bygninger m.v. Tabsfradraget opgøres som forskellen mellem den nedskrevne værdi og afståelsessummen. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 21 i forslag til lov om skattemæssige afskrivninger (afskrivningsloven).

Bestemmelsen sikrer på samme måde som stk. 4, nr. 1, at der ikke gives fradrag to gange for tabsfradrag eller værdiforringelser.

Er der tale om en nedrevet bygning m.v. foretages nedsættelsen efter stk. 4, nr. 2, der er omtalt ovenfor.

Det bemærkes, at der også skal foretages nedsættelse for fradrag for værdiforringelse foretaget efter § 27

i den gældende afskrivningslov, jf. forslaget § 16, stk. 3.

For det **fjerde** nedsættes anskaffelsessummen efter *stk. 4, nr. 4*, i afståelsesåret med beløb som ejeren har fradraget ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst som værdiforringelse af ejendommen som følge af udnyttelse af forekomster af grus, ler og kalk m.v. på ejendommen, samt med beløb, som er fradraget som følge af en nedgang i jordens værdi pga. denne udnyttelse.

Efter forslag til lov om skattemæssige afskrivninger (afskrivningsloven) gives der ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst fradrag for den værdiforringelse af ejendommen, der sker, når forekomster af grus, ler og kalk m.v. udnyttes. Værdiforringelsen beregnes på grundlag af den del af anskaffelsessummen, der kan henføres til jordforekomsterne.

Fradragsretten svarer stort set til gældende praksis. Efter gældende praksis har ejeren af en landbrugsejendom dog endvidere fradrag for tab som følge af en vedvarende forringelse af den faste ejendoms landbrugsmæssige værdi. Denne praksis foreslås ikke videreført i forslaget til lov om skattemæssige afskrivninger (afskrivningsloven).

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 38 i forslag til lov om skattemæssige afskrivninger (afskrivningsloven).

Når der løbende er foretaget fradrag for ejendommens værdiforringelse i takt med udnyttelsen af ejendommens jordforekomster, bør anskaffelsessummen efter ejendomsavancebeskatningsloven nedsættes med samme beløb i afståelsesåret.

Der skal også foretages nedsættelse for fradrag for værdiforringelse som følge af udnyttelsen af grus m.v., herunder pga. tab af den landbrugsmæssige værdi, foretaget efter gældende praksis, jf. forslaget § 16, stk. 3.

For det **femte** nedsættes anskaffelsessummen efter *stk. 4, nr. 5*, med udgifter, der er afskrevet efter afskrivningslovens § 27 om afskrivninger på drænings- og markvandingsanlæg på jordbrugsbedrifter.

Herved sikres det igen, at den skattepligtige ikke opnår dobbelt fradrag, dels ved at afskrive udgiften til dræningsanlæg m.v., dels ved at forhøje anskaffelsessummen for den faste ejendom, hvilket ville nedsætte en eventuel avance eller gøre et eventuelt tab større ved salg.

Det bemærkes, at efter forslaget til den nye afskrivningslov (afskrivningsloven), skal der ikke ske beskatning af genvundne afskrivninger f.s.v.a. dræ-

nings- og markvandingsanlæg, hvilket efter forslaget har virkning fra og med indkomståret 1999.

I lighed med hvad der foreslås for de andre nedsættelsespligtige beløb, skal der også foretages nedsættelse for afskrivninger på dræningsanlæg m.v. foretaget efter § 29 S i den eksisterende afskrivningslov.

For det **sjette** nedsættes anskaffelsessummen efter *stk. 4, nr. 6 og nr. 7*, i afståelsesåret med vederlag modtaget for afståelsen af en mælkekvote. Bestemmelsen findes i dag som ejendomsavancebeskatningsloven § 5, stk. 4, der samtidig foreslås ophævet.

Efter de gældende regler behandles mælkekvoter som en del af en fast ejendom. Ved salg af en mælkekvote sker der således ikke beskatning af vederlaget herfor. I stedet nedsættes anskaffelsessummen efter ejendomsavancebeskatningsloven med vederlaget for mælkekvoten, hvilket forøger ejendomsavancen (eller nedsætter tabet), når den faste ejendom til sin tid sælges.

Fra og med indkomståret 1999 vil den skattemæssige behandling af mælkekvoter som nævnt blive løstrevet fra den faste ejendom og i stedet blive undergivet samme skattemæssige behandling som immaterielle aktiver, goodwill m.v. Dette indebærer, at mælkekvoter fremover kan afskrives over 7 år, og at avance ved afståelse af mælkekvoter medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst som forskellen mellem salgssummen og anskaffelsessummen.

Ændringen har virkning for mælkekvoter, der afstås i indkomståret 1999 eller senere. Vederlag for mælkekvoter, der afstås i indkomståret 1999 eller senere, skal derfor som udgangspunkt ikke fragå anskaffelsessummen, jf. *stk. 4, nr. 6*, modsætningsvist.

I tilfælde, hvor en mælkekvote, der er erhvervet i indkomståret 1998 eller tidligere, og som har forhøjet anskaffelsessummen for landbrugsejendommen, afstås i indkomståret 1999 eller senere, vil anskaffelsessummen også indgå ved avanceopgørelsen efter den foreslåede § 40 i forslag til lov om skattemæssige afskrivninger (afskrivningsloven). For at undgå, at der gives fradrag to gange for anskaffelsessummen for en mælkekvote - først som en forhøjelse af anskaffelsessummen for ejendommen efter ejendomsavancebeskatningsloven og herefter som anskaffelsessum efter afskrivningsloven - foreslås det derfor i *stk. 4, nr. 7*, at anskaffelsessummen for en mælkekvote anskaffet i indkomståret 1998 eller tidligere, der afstås i indkomståret 1999 eller senere, skal fragå anskaffelsessummen efter ejendomsavancebeskatningsloven.

Reglerne om den skattemæssige behandling af immaterielle aktiver, goodwill m.v. findes i dag i lig-

ningslovens § 16 E - F, men foreslås i forslag til lov om skattemæssige afskrivninger (afskrivningsloven) overført til afskrivningslovens § 40 og § 54, stk. 6. For en nærmere gennemgang henvises til bemærkningerne til § 40 og § 54, stk. 6, i forslag til lov om skattemæssige afskrivninger (afskrivningsloven).

Hovedreglen er - som beskrevet ovenfor - at den foreslåede nedsættelse af anskaffelsessummen efter stk. 4 skal ske i afståelsesåret. Hvis ejendommen imidlertid er omfattet af de særlige regler i § 5 A om indeksering af anskaffelsessummen, foretages nedsættelsen med foretagne ikke genvundne afskrivninger, samt øvrige beløb, dog i fradragsåret, jf. forslaget *stk. 7*. Ved afståelse af mælkekvoter nedsættes anskaffelsessummen dog i afståelsesåret.

I de tilfælde, hvor nogle men ikke alle de foretagne afskrivninger på en bygning eller installation genvindes, og hvor derfor ikke alle de foretagne afskrivninger skal nedsætte anskaffelsessummen, er det nødvendigt med en fordelingsregel. I *stk. 7, 2. pkt.*, foreslås det derfor at det nedsættelsespligtige beløb efter *stk. 4, nr. 1*, henføres til de år, hvor der er afskrevet på en bygning eller en installation efter forholdet mellem de foretagne afskrivninger m.v. i de pågældende år. Indgår der i salget flere afskrivningsberettigede bygninger m.v., foretages fordelingen/nedsættelsen samlet.

I *stk. 8* foreslås det at nedsættelse af anskaffelsessummen med vederlag for afståede mælkekvoter, kun skal ske hvis der er tale om mælkekvoter afstået den 18. juni 1993 eller senere. Dette svarer til den eksisterende retstilstand.

Den foreslåede regel i *stk. 4* (samt *stk. 7 - 8*) kan illustreres med nedenstående eksempler:

Eksempel 1 - 3 (Helsalg):

I eksemplerne er der set bort fra reglerne om nedtrapning på grund af ejertiden efter ejendomsavancebeskatningslovens § 6, de særlige regler om tillæg efter ejendomsavancebeskatningslovens § 5, *stk. 1* (10.000 kr.'s tillæg til anskaffelsessummen), samt ejendomsavancebeskatningslovens § 5 A (indeksering af anskaffelsessummen). I eksemplerne har sælger og køber i følge aftale fordelt den samlede salgssum på henholdsvis stuehus, jord og driftsbygninger således, som dette foreslås i forslagets § 2, nr. 4.

Der er tale om en landbrugsejendom, der er anskaffet til 1,0 mill. kr., heraf 800.000 kr. for driftsbygningen, 200.000 kr. for jorden. Der er foretaget afskriv-

ninger på 300.000 kr., og driftsbygningen er nedskrevet til 500.000 kr. Af forenklingshensyn er der set bort fra stuehuset og alene foretaget beregninger for jorden og driftsbygning.

Ejendommen sælges samlet for en pris på hhv. 0,8 mill. kr., 1,2 mill. kr. og 1,6 mill. kr., heraf 600.000 kr. for jorden i alle eksemplerne.

I *eksempel 1* er salgsprisen for bygningen 200.000 kr., dvs. 300.000 kr. under den nedskrevne værdi. Efter gældende regler er der efter afskrivningsloven givet fradrag for (ikke genvundne) afskrivninger på 300.000 kr. ved den løbende indkomsterhvervelse, og efter ejendomsavancebeskatningsloven er der fradrag for tabet på 200.000 kr. ved salg af jord og bygning.

Efter lovforslaget er der også givet fradrag for (ikke genvundne) afskrivninger på 300.000 kr. efter afskrivningslovens regler, og der gives som noget nyt nu også fradrag for tab på driftsbygningen svarende til forskellen mellem den nedskrevne værdi og salgssummen, dvs. 300.000 kr. Ved opgørelsen af ejendomsavancen skal anskaffelsessummen efter lovforslaget nedsættes med disse to fradrag, hvilket sikrer, at der ikke gives de samme fradrag to gange. Efter gældende regler sker ingen nedsættelse. Det samlede fradrag efter lovforslaget svarer herefter til det realiserede tab på ejendommen.

Efter lovforslaget øges fradraget efter afskrivningsloven således med 300.000 kr., mens fortjenesten efter ejendomsavancebeskatningsloven øges med 600.000 kr.

I *eksempel 2* sælges bygningen for 600.000 kr. Dvs. salgssummen ligger mellem den nedskrevne værdi og den oprindelige anskaffelsessum. Herved genvindes 100.000 kr. af de foretagne afskrivninger.

I dette eksempel opnås der fradrag efter gældende regler i afskrivningsloven på 200.000 kr. svarende til den del af afskrivningerne, der ikke genvindes. Efter lovforslaget skal anskaffelsessummen efter ejendomsavancebeskatningsloven nedsættes med de ikke genvundne afskrivninger på 200.000 kr. Fradrage efter afskrivningsloven er således ens efter gældende regler og lovforslaget, men fortjenesten efter ejendomsavancebeskatningsloven er 200.000 kr. højere efter lovforslaget.

I *eksempel 3* er salgssummen for bygningen større end anskaffelsessummen, og alle de foretagne afskrivninger genvindes. I dette eksempel er fortjenesten efter gældende regler og efter forslaget ens.

Eksempler på virkningen af lovforslaget ved salg af landbrugsejendom (ekskl. stuehus).

	Eksempel 1		Eksempel 2		Eksempel 3	
	Gld. regler	Forslag	Gld. regler	Forslag	Gld. regler	Forslag
	(1000 kr.)	(1000 kr.)	(1000 kr.)	(1000 kr.)	(1000 kr.)	(1000 kr.)
Salgssum for ejendommen (ekskl. stuehus)	800	800	1.200	1.200	1.600	1.600
– heraf bygning grund	200 600	200 600	600 600	600 600	1.000 600	1.000 600
	Afskrivningsloven					
Salgssum for bygning	200	200	600	600	1.000	1.000
Nedskrevet værdi	500	500	500	500	500	500
Tabsfradrag	0	-300				
Genvundne afskrivninger ¹⁾			100	100	400	400
Ikke genvundne afskrivninger ¹⁾	-300	-300	-200	-200	0	0
Fradrag i alt	-300	-600	-200	-200	0	0
	Ejendomsavancebeskatningsloven					
Anskaffelsessum	1.000	1.000	1.000	1.000	1.000	1.000
Modregnet tabsfradrag		-300				
Modregnet ikke genvundne afskrivninger		-300		-200		
Reguleret anskaffelsessum	1.000	400	1.000	800	1.000	1.000
Salgssum	800	800	1.200	1.200	1.600	1.600
Fortjeneste ²⁾	-200	400	200	400	600	600

1) Genvundne afskrivninger opgjort efter gældende regler indgår i den skattepligtige indkomst med 90 pct. Efter forslaget vil tab også indgå i den skattepligtige indkomst med 90 pct.

2) Fortjeneste beskattes som kapitalindkomst (marginalt 58,7 pct. i 1998). Tab kan kun modregnes i avance på andre ejendomme. Afhængig af ejertid nedsættes fortjeneste/tab med op til 30 pct. Den (effektive) marginaleskatteprocent er 41,1 pct. ved ejertid på mere end 8 år.

Eksempel 4 (Helsalg med indeksering):

Ejendommen sælges til 1,2 mill. kr. Sælger anvender ejendomsavancebeskatningslovens § 5 A (indeksering). Der fremkommer delvist beskatning af genvundne afskrivninger på den afskrivningsberettigede

bygning efter afskrivningsloven. Der er endvidere foretaget fradrag på 100.000 kr. for værdiforringelse af ejendommen som følge af udnyttelse af forekomster af grus, ler m.v.

Køb (år 1):

Købesummen fordeler sig således:

bygning
grund

800.000 kr.
200.000 kr.

1.000.000 kr.

Afskrivninger:

Afskrivningsgrundlag
Foretagne afskrivninger

år 1 40.000 kr.
år 2 30.000 kr.
år 3 15.000 kr.
år 4 15.000 kr.

800.000 kr.

I alt
Nedskrevet værdi:

100.000 kr.
700.000 kr.

<u>Udnyttelse af jord, grus m.v.:</u>	100.000 kr.	
Udnyttelsen er sket i:		
år 1	25.000 kr.	
år 2	75.000 kr.	
Salg (år 5):		1.200.000 kr.
Salgssummen fordeler sig således:		
bygning	720.000 kr.	
grund	480.000 kr.	

Beskatning efter afskrivningsloven:

bygning (720.000 - 700.000) 20.000 kr.

Ikke genvundne afskrivninger: 80.000 kr.Nedsættelse af anskaffelsessum efter ejendomsavancebeskatningsloven § 5 A (afskrivninger):

år 1:	$(80.000 \times 40.000) / 100.000 =$	32.000 kr.
år 2:	$(80.000 \times 30.000) / 100.000 =$	24.000 kr.
år 3:	$(80.000 \times 15.000) / 100.000 =$	12.000 kr.
år 4:	$(80.000 \times 15.000) / 100.000 =$	12.000 kr.
I alt		80.000 kr.

Nedsættelse af anskaffelsessum efter ejendomsavancebeskatningsloven § 5 A (jord, grus m.v.):

år 1	25.000 kr.
år 2	75.000 kr.

Eksemplet illustrerer, hvornår de nedsættelsespligtige beløb - hidrørende fra ikke genvundne afskrivninger og fradrag for værdiforringelse som følge af udvinding af grus, ler m.v. - skal fragå i anskaffelsessummen, når denne indekseres efter ejendomsavancebeskatningsloven § 5 A. I år 1 nedsættes anskaffelsessummen efter § 5 A med i alt 57.000 kr. (32.000 + 25.000), i år 2 med 99.000 kr. (24.000 + 75.000), i år 3 og 4 hver med 12.000 kr.

Særligt vedrørende delsalg

Reglerne om nedsættelse af anskaffelsessummen efter ejendomsavancebeskatningsloven finder også anvendelse, når der kun afstås en del af en ejendom. F.eks. hvis en landmand frasælger en del af - eller hovedparten af - jorden tilhørende en landbrugsejendom.

At reglerne også skal finde anvendelse i delafståelsestilfælde følger i og for sig af udformningen af stk. 4, men er også udtrykkeligt fastslået i stk. 5, 1. pkt.

I stk. 5, 2. pkt., foreslås regler for, hvornår de nedsættelsespligtige beløb efter stk. 4, nr. 1 - 7, i delsalgsituationen skal fragå anskaffelsessummen, og i givet fald, hvorledes de skal henføres til henholdsvis den afståede del af ejendommen og restejendommen. I stk. 6 foreslås regler for særlige tilfælde, hvor der ved delafståelse af en landbrugsejendom m.v. er mulighed for at overføre en del af anskaffelsessummen på afskriv-

ningsberettigede bygninger og installationer til anskaffelsessummen for jorden.

I stk. 5, nr. 1, foreslås det, at afskrivninger m.v. på afskrivningsberettigede bygninger m.v. omfattet af stk. 4, nr. 1, samt for tabsfradrag og værdiforringelser omfattet af stk. 4, nr. 3, skal følge de pågældende afskrivningsberettigede bygninger m.v.

Dette betyder, at afskrivninger m.v. på eksisterende bygninger m.v. i delsalgstilfælde først (kun) skal fragå anskaffelsessummen, når det er den pågældende afskrevne bygning m.v., der sælges. Sælges derimod eksempelvis en del af jorden til en landbrugsejendom, skal foretagne afskrivninger på driftsbygninger beliggende på restejendommen ikke fragå anskaffelsessummen for den frasolgte jord. Dette sker således først, når restejendommen sælges. Tilsvarende gælder for tabsfradrag efter afskrivningslovens § 21 og fradrag for værdiforringelse efter afskrivningslovens § 23.

Efter stk. 5, nr. 2, foreslås det, at foretagne afskrivninger m.v., nedrivningsfradrag efter afskrivningslovens § 22 og værdiforringelser efter afskrivningslovens § 23 på nedrevne bygninger og installationer omfattet af § 4, nr. 2, først skal reducere anskaffelsessummen, når restejendommen sælges, ligesom det nedsættelsespligtige beløb skal henføres til restejendommen.

Det bemærkes dog, at der gælder særlige regler for

nedsettelse af anskaffelsessummen i tilfælde, hvor der for en landbrugsejendom er adgang til at overføre en del af anskaffelsessummen for afskrivningsberettigede bygninger m.v. til anskaffelsessummen på jorden, jf. stk. 6. Se nærmere herom nedenfor.

Restejendom skal forstås som den sidste del af ejendommen. Foretages der således eksempelvis to delafståelser inden den resterende del af ejendommen sælges, skal afskrivninger m.v. på nedrevne bygninger m.v., først fragå anskaffelsessummen ved slutsalget.

I stk. 5, nr. 3, foreslås det, at nedsættelse efter stk. 4, nr. 4, kun foretages, hvis der afstås jordarealer, hvorpå der er sket udnyttelse af forekomster af grus, ler og kalk m.v., og at det nedsættelsespligtige beløb henføres til netop denne del af jorden.

Tilsvarende foreslås for nedsættelse efter stk. 4, nr. 5, således at der kun skal ske nedsættelse, når der afstås jordarealer, hvorpå der er opført drænings- eller markvandingsanlæg, som er afskrevet efter afskrivningslovens § 27, jf. stk. 5, nr. 4.

I relation til mælkekvoterne - som næppe kan siges at »høre til« nogen bestemt del af en landbrugsejendom - foreslås det, at vederlaget for mælkekvoten fordeles forholdsmæssigt til den afståede del af ejendommen og til restejendommen efter forholdet mellem an-

skaffelsessummen for hele ejendommen og anskaffelsessummen for den afståede del af ejendommen.

Den foreslåede regel i stk. 5 kan illustreres med nedenstående eksempel.

Eksempel 5 (Salg af 50 ha svarende til 95 pct. af jorden samt driftsbygningen):

I eksemplet er der set bort fra reglerne om nedtrapning på grund af ejertiden efter ejendomsavancebeskatningslovens § 6 og de særlige regler om tillæg efter ejendomsavancebeskatningslovens § 5, stk. 1 (10.000 kr.'s tillæg til anskaffelsessummen). I eksemplet har sælger og køber aftalefordelt den samlede salgssum på henholdsvis stuehus, jord og driftsbygninger således som dette foreslås i forslagens § 2, nr. 4.

Det er endelig forudsat, at ejendomsavancebeskatningslovens § 5 A om indeksering af anskaffelsessummen ikke anvendes, og der er ikke udarbejdet et særskilt eksempel herom. Principperne for justering af anskaffelsessummen i disse tilfælde, jf. stk. 7, er imidlertid de samme for delsalg som for helsalg, hvorfor der henvises til eksempel 4 ovenfor.

Der er tale om en landbrugsejendom. Af forenklingssyn er der bortset fra stuehus.

<u>Køb:</u>		1.700.000 kr.
Anskaffelsessummen fordeler sig således:		
Bygning	1.000.000 kr.	
Jord	700.000 kr.	

Heraf anskaffelsessum for 95 pct. af jorden plus driftsbygning:

Bygning	1.000.000 kr.
Jord (0,95 x 700.000)	<u>665.000 kr.</u>
I alt	1.665.000 kr.

Afskrivninger

Afskrivningsgrundlag	1.000.000 kr.
Foretagne afskrivninger	<u>500.000 kr.</u>
Nedskrevet værdi	500.000 kr.

Salg: 3.000.000 kr.

Salgssummen fordeler sig således:

Bygning	600.000 kr.
Jord	2.400.000 kr.

Beskatning efter afskrivningsloven:

Salgssum for bygning	600.000 kr.
Nedskrevet værdi	<u>500.000 kr.</u>
Genvundne afskrivninger	100.000 kr.

Ikke genvundne afskrivninger: 400.000 kr.

Anskaffelsessum efter ejendomsavancebeskatningsloven:

Oprindelig anskaffelsessum
Ikke-genvundne afskrivninger
i alt

Gældende regler	Lovforslag
1.665.000 kr.	1.665.000 kr.
—	400.000 kr.
1.665.000 kr.	1.265.000 kr.

Beskatning efter ejendomsavancebeskatningsloven:

Afståelsessum
Reguleret anskaffelsessum
Fortjeneste

Gældende regler	Lovforslag
3.000.000 kr.	3.000.000 kr.
1.665.000 kr.	1.265.000 kr.
1.335.000 kr.	1.735.000 kr.

I eksemplet er fradragene efter afskrivningsloven de samme efter gældende regler og lovforslaget, men fortjenesten ved salget er 400.000 kr. højere efter lovforslaget svarende til, at de ikke genvundne afskrivninger reducerer anskaffelsessummen. Hvis der på ejendommen havde været en bygning, som er nedrevet, vil de foretagne afskrivninger på den nedrevne bygning først fragå anskaffelsessummen ved salget af stuehuset m.v.

Særlige delafståelsestilfælde

Stk. 6 omhandler den særlige situation, hvor der afstås en del af en ejendom, der på afståelsestidspunktet helt eller delvist benyttes til landbrug, gartneri, planteskole eller frugtplantage, jf. vurderingslovens § 33, stk. 1.

Efter bl.a. pkt. 4.9. i cirkulære nr. 166 af 12. september 1994 om ejendomsavancebeskatningsloven kan den skattepligtige ved delsalg overføre en del af anskaffelsessummen fra afskrivningsberettigede bygninger og installationer til anskaffelsessummen for jorden. Den del, der kan overføres, opgøres som det værditab - pga. den nedsatte erhvervsmæssige værdi - frasalget af jorden udløser på driftsbygningerne. Værditabet opgøres i princippet skønsmæssigt. Bortsælges hele eller næsten hele jorden til en landbrugsejendom, kan hele anskaffelsessummen for driftsbygningerne med fradrag af en såkaldt garageværdi dog overføres til jordens anskaffelsessum. Garageværdien er den værdi driftsbygningerne har uden jordtilliggende. Overførslen nedsætter ejendomsavancen på jorden.

Bestemmelsen gælder i princippet alle ejendomme men har i praksis formentligt primært betydning for landbrugsejendomme, hvor frasalget af hovedparten af jorden betyder, at handelsværdien på driftsbygningerne beliggende på restparcellen falder ned til garageværdien. Tilsvarende gælder, hvor det er stuehuset sammen med driftsbygningerne, der frasælges separat.

Hjemmelen til en sådan overførsel af anskaffelses-

summer, der ikke er i overensstemmelse med almindelige skatteretlige principper, forekommer ikke klar, og den foreslås derfor ophævet for fremtiden. Det er således hensigten at ophæve denne del af cirkulæret.

I de tilfælde, hvor den afståede ejendom er erhvervet før den 19. maj 1993 - og hvor den skattepligtige (ved afståelsen) vælger at fastsætte anskaffelsessummen efter enten:

- den ansatte ejendomsværdi pr. 1. januar 1993 med et tillæg på 10 pct., jf. ejendomsavancebeskatningslovens § 4, stk. 3, 1. pkt., nr. 1, eller
- den ansatte ejendomsværdi pr. 1. januar 1993 med et tillæg på 10 pct. og med et tillæg af et beløb opgjort som halvdelen af forskellen mellem denne værdi og værdien pr. 1. januar 1996, jf. ejendomsavancebeskatningslovens § 4, stk. 3, 1. pkt., nr. 2, eller
- en særlig vurdering efter vurderingslovens § 4 B, jf. ejendomsavancebeskatningslovens § 4, stk. 3, 2. pkt.,

foreslås reglen dog af praktiske årsager bevaret (og lovfæstet). Ved lovfæstelsen foreslås også en objektivisering af reglen.

Årsagen til at reglen delvis bevares (og lovfæstes) er, at det i tilfælde, hvor man som anskaffelsessum anvender indgangsværdierne i § 4, stk. 3, 1. eller 2. pkt., næppe er muligt med tilstrækkelig sikkerhed at udfinde den præcise anskaffelsessum for jorden.

For landbrugsmæssigt benyttet jord i landzone er grundværdien på grund af bestemmelsen i vurderingslovens § 14 (bondegårdsreglen) ikke udtryk for handelsværdien på jorden. Da ejendomsværdien på hele ejendommen skal svare til handelsværdien, jf. vurderingslovens § 9, anvendes i vurderingsarbejdet begrebet *tillægsparcelværdi* som udtryk for forskellen mellem handelsværdien og grundværdien for landbrugsarealerne.

Tillægsparcelværdien opgøres som en tillægsprocent, der er udtryk for, hvor meget handelsværdien af landbrugsjorden er større end grundværdien. Tillægsprocenten udgør alt efter prisniveauet i de forskellige

landsdele typisk 100 - 400 pct. Dette betyder, at ejendomsværdien for hele ejendommen for en landbrugs-ejendom, som minimum udgør værdien af stuehuset (som ansat ved vurdering), grundværdien (som ansat ved vurdering) samt tillægsparelværdien (som beregnet i forhold til grundværdien).

Er der driftsbygninger på ejendommen, hvilket normalt er tilfældet, vil værdien af disse driftsbygninger også indgå som en del af denne tillægsparelværdi.

I tilfælde, hvor der er driftsbygninger på ejendommen, opgøres ved vurderingen imidlertid også en såkaldt *teknisk værdi* for driftsbygningerne. Overstiger den tekniske værdi af driftsbygningerne tillægsparelværdien anvendes den tekniske værdi i stedet for tillægsparelværdien. Den tekniske værdi fastsættes efter særlige normtal svarende til 60-80 pct. af byggeomkostningerne for nye bygninger og 20-80 pct. af normtallene for ældre driftsbygninger, afhængigt af bygningens alder, nedslidningsgrad m.m. Den tekniske værdi er ikke nødvendigvis udtryk for handelsværdien af bygningerne.

Tillægsparelværdien anvendes i hovedparten af tilfældene.

I de tilfælde, hvor tillægsparelværdiprincippet anvendes, har den tekniske værdi af bygningerne som nævnt ikke nogen indflydelse på vurderingen. Tillægsparelværdien rummer således både værdien af driftsbygningerne og tillægsværdien af jordarealerne. Hertil kommer, at det fsva. ejendomsvurderingerne i 1993 og tidligere, ofte ikke er muligt at fremskaffe den tekniske værdi fra vurderingsmyndighederne - i tilfælde, hvor det på forhånd var oplagt at tillægsparelværdien var højere end den tekniske værdi, har fastsættelsen af denne værdi ikke altid været hel nøjagtig.

Det må endelig antages, at i tilfælde, hvor den tekniske værdi anvendes, vil denne værdi også i et eller andet omfang rumme den ekstraværdi, som jorden har ved separat salg.

Det er på den baggrund, at det foreslås, at princippet i pkt. 4.9. i ejendomsavancebeskatningscirkulæret bevares for landbrugsejendomme og lignende ejendomme erhvervet inden den 19. maj 1993, hvis den skattepligtige vælger at fastsætte anskaffelsessummen efter ejendomsavancebeskatningslovens § 4, stk. 3, 1. eller 2. pkt. I tilfælde, hvor ejendommen er erhvervet inden den 19. maj 1993, men hvor den skattepligtige vælger at benytte anskaffelsessummen efter ejendomsavancebeskatningslovens § 4, stk. 3, 4. pkt. (den oprindeligt kontantomregnede faktiske anskaffelsessum med tillæg af vedligeholdelses- og forbedringsudgifter afholdt inden den 19. januar 1993), eller hvis

ejendommen er erhvervet efter den 19. maj 1993, finder stk. 6 derimod ikke anvendelse.

Adgangen til at henføre en del af tillægsparelværdien eller en del af den tekniske værdi til anskaffelsessummen for jorden omfatter såvel det tilfælde, hvor det er jorden, der frasælges, som tilfælde, hvor det er stuehuset med driftsbygninger, der sælges.

Den gældende praksis, jf. pkt. 4.9. i ejendomsavancebeskatningscirkulæret, foreslås dog objektiviseret ved lovfæstelsen, således at det ikke bliver nødvendigt med en skønsmæssig ansættelse af et værditab på driftsbygningerne.

Ved opgørelsen af det overførselsberettigede beløb tages udgangspunkt i den tekniske værdi eller tillægsparelværdien (alt efter hvad der er højest) med fradrag af driftsbygningernes »restværdi«, jf. *stk. 6, 1. og 2. pkt.* Denne restværdi er som udgangspunkt lig garageværdien, som man kender fra den nugældende praksis. Såfremt det er stuehus og driftsbygninger, der frasælges, anvendes dog som restværdi den ved handlen fastsatte salgssum for driftsbygningerne.

En forholdsmæssig andel (opgjort efter forholdet mellem det afståede jordareal og det samlede jordareal) kan herefter som udgangspunkt overføres til anskaffelsessummen for den afståede jord. Frasælges stuehusparcellen med driftsbygninger er det som udgangspunkt hele den tekniske værdi/tillægsparelværdi, der kan overføres.

Dette beløb vil dog skulle nedsættes med en forholdsmæssig andel af såvel foretagne afskrivninger m.v. på bygninger og installationer på ejendommen som med forskellen mellem den nedskrevne værdi på bygningen m.v. og disses restværdi efter afståelsen, samt med en forholdsmæssig andel af det i stk. 4, nr. 2, nævnte beløb (afskrivninger m.v. på nedrevne bygninger), jf. *stk. 6, 3. og 4. pkt.*

Er restværdien højere end den nedskrevne værdi, f.eks. fordi en driftsbygning er fuldt afskrevet, vil differencen kunne tillægges det overførselsberettigede beløb.

Baggrunden for nedsættelsen er, at det ikke er rimeligt, at foretagne afskrivninger på en eksisterende eller nedrevet bygning, som der allerede er givet fradrag for én gang - og netop som en følge af værdiforringelsen på bygningen - som en »værdiforringelse« skal kunne overføres til anskaffelsessummen på jorden. Dette svarer til at der gives fradrag to gange for den samme værdiforringelse. Tilsvarende gælder f.s.v.a. den værdiforringelse, der opstår som en følge af selve jordafståelsen - dvs. forskellen mellem den nedskrevne værdi og restværdien efter afståelsen af jorden (ga-

rageværdien) - og som udløser et fradrag, når driftsbygningen senere afstås eller nedrives.

Med de nævnte begrænsninger i det overførselsberettigede beløb sikres, at kun den del af tillægsparcelværdien eller den tekniske værdi af landbrugsejendommen, der må antages at skulle henføres til selve jorden, overføres til anskaffelsessummen på jorden. Begrænsningerne er samtidig i overensstemmelse med det almindelige princip om at anskaffelssummen skal nedsættes med ikke genvundne afskrivninger, tabsfradrag m.v., som der allerede er givet fradrag for én gang. Den del af anskaffelsessummen, der som følge af foretagne afskrivninger m.v. på driftsbygningerne m.v. ikke overføres til jorden vil således, når driftsbygningerne (typisk sammen med stuehuset) afstås, blive reduceret i det omfang afskrivningerne ikke genvindes, med efterfølgende nedrivningsfradrag og i det omfang tabsfradraget efterfølgende aktualiseres m.v., jf. stk. 6, 6. pkt., der omtales nedenfor.

Det forhold, at der er tale om en »overførsel« af anskaffelsessum indebærer selvsagt, at anskaffelsessummen fra den del af ejendommen, der er overført fra, skal nedsættes med det overførte beløb, hvilket udtrykkeligt fremgår af *stk. 6, 5. pkt.* I tilfælde, hvor det er jorden, der frasælges, skal driftsbygningernes tekniske værdi (eventuelt tillægsparcelværdien, hvis den er højere), derfor reduceres med det overførte beløb, hvilket får betydning, når restejeendommen til sin tid sælges. Er det derimod stuehus og driftsbygninger, der frasælges, udløses nedsættelsen af anskaffelsessummen på driftsbygningerne med det samme.

I forlængelse heraf foreslås det i *stk. 6, 6. pkt.*, at stk. 4 - 5 endvidere skal finde anvendelse idet nedsættelsen efter stk. 5, nr. 5 (mælkekvoter), foretages efter ovennævnte overførsel af anskaffelsessum fra driftsbygningerne til jorden.

Henvisningen til stk. 4 - 5's nedsættelsesprincipper betyder for det første, at når en landmand afstår jord, så skal (rest)anskaffelsessummen for driftsbygningerne m.v. først reduceres med foretagne ikke genvundne afskrivninger, når restejeendommen sælges. Dette gælder også afskrivninger på nedrevne bygninger. Er der stadig jord tilknyttet ejendommen vil anskaffelsessummen for restejeendommen, når denne sælges, endvidere skulle nedsættes med fratrukne beløb som følge af udnyttelse af forekomster af grus, ler og kalk m.v. og udgifter afskrevet som følge af drænings- og markvandingsanlæg. Anskaffelsessummen for rest-

ejendommen vil endvidere skulle nedsættes med en eventuel resterende del af vederlaget modtaget for afståelsen af mælkekvoter.

Henvisningen betyder for det andet, at anskaffelsessummen på den afståede jord skal nedsættes med eventuelle beløb som er fradraget som værdiforringelse på den afståede jord som følge af udnyttelse af forekomster af grus, ler og kalk m.v. Tilsvarende gælder udgifter, der er afskrevet som følge af udgifter til drænings- og markvandingsanlæg på den afståede jord. Endelig vil en forholdsmæssig del af vederlag modtaget for afståelse af en mælkekvote skulle fratrækkes i anskaffelsessummen på den solgte jord. Opgørelsen af den forholdsmæssige del af afståelsessummen for mælkekvoten, der henføres til jorden, foretages efter overførsel af anskaffelsessum fra driftsbygningerne til jorden.

I tilfælde, hvor stuehusparcellen med driftsbygninger afstås vil nedsættelsen med afskrivninger m.v. på nedrevne bygninger skulle ske på dette tidspunkt, jf. *stk. 6, 7. pkt.*

Den foreslåede regel i stk. 6 kan illustreres med følgende eksempel:

Eksempel 6 (Salg af 50 ha svarende til 95 pct. af jorden. Ejendommen er anskaffet før 1993):

I eksemplet er der set bort fra reglerne om nedtrapning på grund af ejertiden efter ejendomsavancebeskatningslovens § 6, de særlige regler om tillæg efter ejendomsavancebeskatningslovens § 5, stk. 1 (10.000 kr.'s tillæg til anskaffelsessummen), samt ejendomsavancebeskatningslovens § 5 A (indeksring af anskaffelsessummen). Sælger og køber har aftalefordelt den samlede salgssum på henholdsvis stuehus, jord og driftsbygninger således som dette foreslås i forslaget § 2, nr. 4.

Der er tale om en landbrugsejendom. Der hører ikke mælkekvoter til ejendommen. Af forenklingshensyn er der bortset fra stuehus. Anskaffelsessummen er fastsat efter ejendomsavancebeskatningslovens § 4, stk. 3, 1. pkt. (vurdering pr. 1. januar 1993 plus 10 pct.). Hovedparten af jorden sælges, hvorved driftsbygningerne undergår et tab, som følge af, at disse ikke længere har værdi i landbrugsmæssig drift. Bygningerne ansættes til en garageværdi på 100.000 kr., og det forudsættes, at der opnås samme pris ved et senere salg

<u>Køb (1990):</u>		1.500.000 kr.
Anskaffelsessummen fordeler sig således:		
Grund	400.000 kr.	
Stuehus	500.000 kr.	
Bygning	600.000 kr.	

<u>Anskaffelsessum efter ejendomsavancebeskatningsloven (1993):</u>		2.000.000 kr.
Anskaffelsessummen fordeler sig således:		
Grund	500.000 kr.	
Stuehus	600.000 kr.	
Restværdi (tillægsparcelværdi)	900.000 kr.	

<u>Afskrivninger</u>	
Afskrivningsgrundlag	600.000 kr.
Foretagne afskrivninger	<u>300.000 kr.</u>
Nedskrevet værdi	300.000 kr.
Garageværdi	<u>100.000 kr.</u>
Tab	200.000 kr.

Reguleret anskaffelsessum:

	<u>Gældende regler</u>	<u>Lovforslag</u>
Grund	500.000 kr.	500.000 kr.
Stuehus	600.000 kr.	600.000 kr.
Reguleret tillægsparcelværdi	<u>900.000 kr.</u>	<u>400.000 kr.</u>
I alt	2.000.000 kr.	1.500.000 kr.

Reguleret tillægsparcelværdi efter lovforslaget fremkommer som:

Oprindelig tillægsparcelværdi	900.000 kr.
Modregnet ikke genvundne afskrivninger	-300.000 kr.
Modregnet tabsfradrag	<u>-200.000 kr.</u>
I alt	400.000 kr.

Anskaffelsessum for frasolgt jord

	<u>Gældende regler</u>	<u>Lovforslag</u>
Andel af grundværdien:		
0,95 x 500.000 kr.	475.000 kr.	475.000 kr.
Overført beløb:		
0,95 x (900.000 kr. - 100.000 kr.)	760.000 kr.	
0,95 x (400.000 kr. - 100.000 kr.) ¹⁾	-	<u>285.000 kr.</u>
I alt	1.235.000 kr.	760.000 kr.

Beskatning efter ejendomsavancebeskatningsloven:

	<u>Gældende regler</u>	<u>Lovforslag</u>
Afståelsessum for jorden	1.800.000 kr.	1.800.000 kr.
Reguleret anskaffelsessum	<u>1.235.000 kr.</u>	<u>760.000 kr.</u>
Fortjeneste	565.000 kr.	1.040.000 kr.

Restanskaffelsessum:

	<u>Gældende regler</u>	<u>Lovforslag</u>
Reguleret anskaffelsessum	2.000.000 kr.	1.500.000 kr.
- Frasolgt andel af grundværdien	<u>1.235.000 kr.</u>	<u>760.000 kr.</u>
	765.000 kr.	740.000 kr.

Sammensat således:

Grund (0,05 x 500.000)	25.000 kr.	25.000 kr.
Overført tillægsparcelværdi:		
0,05 x (900.000 kr. - 100.000 kr.)	40.000 kr.	
0,05 x (400.000 kr. - 100.000 kr.) ¹⁾		15.000 kr.

¹⁾ Forskellen mellem den regulerede tillægsparcelværdi og garageværdien.

F. t. l. vedr. forskellige skattelove

Stuehus	600.000 kr.	600.000 kr.
Bygning (Garageværdi)	100.000 kr.	100.000 kr.
I alt	765.000 kr.	740.000 kr.
<u>Samlet fradrag:</u>		
	<u>Gældende regler</u>	<u>Lovforslag</u>
Afskrivningsloven	300.000 kr.	500.000 kr.
Ejendomsavancebeskatningsloven	760.000 kr.	285.000 kr.
I alt	1.060.000 kr.	785.000 kr.

Eksemplet illustrerer, hvorledes en andel af tillægs-parcelværdien overføres til anskaffelsessummen for jorden. Ved beregningen af det overførte beløb, er der taget højde for foretagne afskrivninger, samt med forskellen mellem den nedskrevne værdi på bygningen og restværdien.

Til nr. 9

Det foreslås, at bestemmelsen om adgang til at foretage indeksering af anskaffelsessummen ved opgørelse af fortjeneste i forbindelse med afståelse af landbrugsejendomme m.v. ophæves.

Der foreslås dog indsat en overgangsregel, således at skattepligtige, som afstår en landbrugsejendom m.v., der er erhvervet før den 1. januar 1999, kan vælge at anvende en anskaffelsessum m.m., der er indeksreguleret indtil kalenderåret 1999. Hvis den skattepligtige ved avanceopgørelsen anvender reglen om bundfradrag, jf. forslagens § 2, nr. 11, så kan reglen om indeksering af anskaffelsessummen, dog ikke anvendes.

Til nr. 10

Der er tale om en konsekvensændring, som følge af forslaget om at ophæve reglen om ejertidsnedslag, jf. forslagens § 2, nr. 12.

Til nr. 11

Det foreslås, at der indføres en regel om et særligt bundfradrag ved afståelse af blandet benyttede ejendomme.

Reglen om bundfradrag skal efter forslaget kun finde anvendelse, såfremt sælgeren er en person.

Anvendelse af bundfradraget er for det første betinget af, at der er tale om en blandet benyttet ejendom. Blandt benyttede ejendomme er defineret som ejendomme, der er omfattet af vurderingslovens § 33, stk. 4, stk. 5 eller stk. 7. Ejendomme omfattet af de nævnte bestemmelser er ejendomme, der helt eller delvis benyttes til landbrug, gartneri, planteskole eller frugtplantage, skovbrugsejendomme samt ejendomme, der indeholder én eller to selvstændige lejligheder, og

som både tjener som bolig og benyttes erhvervsmæssigt i væsentligt omfang. Betingelsen skal være opfyldt på afståelsestidspunktet. For det andet er anvendelse af bundfradraget betinget af, at den blandede benyttede ejendom har tjent som bolig for ejeren eller dennes husstand i en del eller hele den periode, hvori denne har ejet ejendommen. For det tredje er anvendelse af bundfradraget betinget af, at afståelsen omfatter boligdelen, dvs. stuehus med grund og have ved afståelse af landsbrugsejendomme m.v. og ejerboligdelen ved afståelse af skovbrugsejendomme og ejendomme, der både tjener som bolig for ejeren og benyttes erhvervsmæssigt i væsentligt omfang.

Afgrænsningen af de ejendomme, hvor bundfradraget kan benyttes ved salg, er den samme som den gælder i forhold til reglerne om fradrag for ejerboligandel, jf. ejendomsavancebeskatningslovens § 9. Dette gælder såvel i forhold til ejendomskategori som i forhold til kravet vedrørende benyttelsen til bolig. I forhold til de ejendomme, der både tjener til bolig og benyttes erhvervsmæssigt, uden at der er tale om landbrug m.v. eller skovbrugsejendomme, anses ejendommen i forhold til reglen om fradrag for ejerboligandelen efter praksis normalt for benyttet erhvervsmæssigt i væsentligt omfang, hvor mindst ca. 25 pct. af ejendommen anvendes erhvervsmæssigt. I forhold til reglen om bundfradrag vil erhvervsmæssig benyttelse i væsentligt omfang skulle defineres i overensstemmelse med denne praksis.

Efter forslaget skal bundfradraget indgå som sidste led i opgørelsen af den skattepligtige avance. Ved afståelse af de blandede benyttede ejendomme opgøres først en fortjeneste efter reglerne i ejendomsavancebeskatningslovens §§ 4 og 5. I den opgjorte fortjeneste fratrækkes først et ejerboligfradrag efter ejendomsavancebeskatningslovens § 9. Dernæst nedsættes fortjenesten med et eventuelt fradrag for dobbelt frigørelsesafgift efter ejendomsavancebeskatningslovens § 6, stk. 3 (der bliver stk. 4). Herefter nedsættes fortjenesten med et eventuelt fremførselsberettiget tab fra en tidligere ejendomsafståelse, der kan fradrages efter reglen i ejendomsavancebeskatningslovens § 6, stk. 4 (der bliver stk. 5). Endelig nedsættes fortjene-

sten med bundfradraget. Sælger skal således ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kun medregne den del af den opgjorte fortjeneste, der er tilbage efter fradrag for ejerboligandel, fradrag for frigørelsesafgift, fradrag for fremførselsberettiget tab og bundfradraget.

Bundfradraget udgør efter forslaget et grundbeløb i 1987-niveau på 147.000 kr. Beløbet reguleres efter personskattelovens § 20. Dette vil i forventet 1999-niveau give et bundfradrag i 1999 på 200.000 kr.

Hver person har ét bundfradrag. Bundfradraget kan anvendes såvel ved salg af hele ejendommen som ved delsalg, men ved delsalg dog kun såfremt salget også omfatter boligdelen. Ved salg af en blandet benyttet ejendom, der er ejet af flere (sameje), kan hver ejer bruge af sit bundfradrag.

Et uudnyttet bundfradrag kan fremføres uden tidsbegrænsning. En ægtefælle kan overføre sit uudnyttede bundfradrag til fradrag i den anden ægtefælles fortjeneste ved afståelse af en blandet benyttet ejendom. Overførselsadgangen er betinget af, at ægtefællerne er samlevende ved indkomstårets udgang. Adgangen til at overføre uudnyttede bundfradrag mellem ægtefæller gælder, uanset om den ægtefælle, et uudnyttet bundfradrag overføres fra, er ejer af en blandet benyttet ejendom eller ej. Selvom der kan overføres uudnyttede bundfradrag mellem ægtefæller, kan der dog ved hver afståelse højst ske en reduktion af fortjenesten med et beløb svarende til ét bundfradrag. I 1999 kan der således ved en gift persons afståelse af en blandet benyttet ejendom maksimalt anvendes et bundfradrag på 200.000 kr.

Til nr. 12

Det foreslås, at reglen om nedtrapping af den skattepligtige fortjeneste efter ejertid ophæves.

Der foreslås dog indsat en overgangsregel, således at skattepligtige, som afstår fast ejendom, der er erhvervet før den 1. januar 1999, fortsat kan anvende nedtrappingsordningen. Overgangsreglen indebærer dog, at den nedsættelsesprocent, der kan opgøres efter de hidtil gældende regler, skal reduceres med 3 procentpoint pr. kalenderår regnet fra og med kalenderåret 1999. Reduktionen skal ske indtil nedsættelsesprocenten går i nul. Overgangsordningen vil dermed endeligt udløbe i år 2008. Hvis den skattepligtige ved avanceopgørelsen anvender reglen om bundfradrag, jf. forslaget § 2, nr. 11, så kan reglen om ejertidsnedslag, dog ikke anvendes.

Til nr. 13 og 14

Der er tale om konsekvensændringer som følge af forslaget om at indføre et bundfradrag ved opgørelsen af den skattepligtige fortjeneste ved afståelse af blandet benyttede ejendomme, jf. forslaget § 2, nr. 11.

Til nr. 16

Efter reglerne i ejendomsavancebeskatningslovens §§ 6 A - C kan en skattepligtig ved at genanskaffe en ny ejendom, ved at genopføre en skadelidt ejendom eller ved at ombygge, tilbygge eller nybygge på en ejendom i forbindelse med afståelse af en fast ejendom udskyde beskattningen til en senere ejendomsafståelse. Den skattepligtige kan således vælge mellem at lade sig beskatte ved afståelsen af ejendommen, eller at udskyde beskattningen til en senere afståelse ved at modregne fortjenesten i anskaffelsessummen for den nyerhvervede eller den genopførte bygning eller i udgifterne ved ombygningen, tilbygningen eller nybygningen på den faste ejendom.

Ejendomsavancebeskatningslovens § 6 A omfatter situationer, hvor en ejendom sælges, og hvor der i umiddelbar forbindelse hermed købes en ny fast ejendom.

Ejendomsavancebeskatningslovens § 6 B omfatter den situation, hvor der i forbindelse med modtagelsen af en forsikrings- eller erstatningssum i anledning af en indtruffen skade sker genopførelse af ejendommen. Med dette lovforslag foreslås det at ophæve bestemmelsen i ejendomsavancebeskatningslovens § 6 B, og flytte reglerne til ejendomsavancebeskatningslovens § 10, jf. bemærkningerne til § 2, nr. 20 og 24.

Ejendomsavancebeskatningslovens § 6 C omfatter de situationer, hvor der i forbindelse med en afståelse af fast ejendom sker ombygning, tilbygning eller nybygning på en fast ejendom.

Betingelsen for, at den skattepligtige kan overføre en fortjeneste efter ejendomsavancebeskatningslovens § 6 A ved afståelse af en fast ejendom, er, at erhvervelsen finder sted i indkomståret før afståelsesåret, i afståelsesåret eller i indkomståret efter afståelsesåret.

Ved genopførelse af en skadelidt ejendom er det efter forslaget til ny bestemmelse i ejendomsavancebeskatningslovens § 10 fortsat en betingelse, at genopførelsen finder sted i det samme indkomstår som skaden indtræffer, eller i det nærmest følgende indkomstår. Det er endvidere en betingelse, at genopførelsen sker på den samme ejendom.

Betingelsen for anvendelsen af reglen i ejendomsavancebeskatningslovens § 6 C er, at ombygningen,

nybygningen eller tilbygningen skal finde sted enten i det indkomstår, hvor afståelsen finder sted, i indkomståret før afståelsesåret eller i indkomståret efter afståelsesåret.

Endvidere er det efter ejendomsavancebeskatningslovens § 6 A, stk. 1, litra c, en betingelse, at den skattepligtige senest for det indkomstår, hvori erhvervelsen finder sted, skal begære reglen anvendt ved indsendelsen af rettidig selvangivelse eller, såfremt erhvervelse af fast ejendom finder sted i det seneste indkomstår forud for afståelsesåret, begære reglen anvendt senest ved indsendelsen af rettidig selvangivelse for afståelsesåret. Denne bestemmelse gælder også for begæringer efter ejendomsavancebeskatningslovens §§ 6 B og 6 C. Der er ingen mulighed for at dispensere fra disse regler.

Den manglende dispensationsadgang er blevet kritiseret. Der er bl.a. gjort opmærksom på, at tidsfristen for genanskaffelser og/eller muligheder for at begære genanbringelsesreglen anvendt også burde omfatte de tilfælde, hvor der sker ligningsmæssige ændringer i forhold til det selvangivne.

Disse problemer kan illustreres ved et konkret eksempel.

En landmand har solgt noget landbrugsjord. Ved landmandens indkomstopgørelse er der ingen avance ved salg af landbrugsjorden. Efterfølgende finder ligningsmyndighederne imidlertid, at der er opstået en skattepligtig fortjeneste ved salg af jorden. Landmanden anmoder, efter at han har modtaget denne afgørelse, om tilladelse til at anvende ejendomsavancebeskatningslovens § 6 A, da han samme år som jorden var solgt har tilkøbt jord og foretaget forbedringer. Dette må afvises, idet anmodningen skulle være indgivet senest ved indgivelsen af selvangivelsen for det indkomstår, hvori han solgte jorden.

Dette er ikke hensigtsmæssigt. En skatteyder bør kunne påberåbe sig de nævnte regler, når der efterfølgende opstår en ejendomsavance, fordi skattemyndighederne har ændret ansættelsen.

Det foreslås derfor, at skatteyderen får en frist på 3 måneder til at begære de nævnte regler anvendt, når skattemyndighederne efterfølgende har ændret ansættelsen. Fristen regnes fra det tidspunkt, hvor skatteyderen modtager meddelelsen om ansættelsesændringen fra skattemyndighederne.

Med forslaget § 2, nr. 20, foreslås det som nævnt at ophæve bestemmelsen i ejendomsavancebeskatningslovens § 6 B, og flytte reglerne til ejendomsavancebeskatningslovens § 10, jf. bemærkningerne til forslaget § 2, nr. 20 og 24. Med den ændrede formulering

af bestemmelsen i § 10 foreslås reglerne for anvendelse af genanbringelsesreglen for forsikringssummer ændret således, at skatteyderen får en frist på 3 måneder til at begære de nævnte regler anvendt, når skattemyndighederne efterfølgende har ændret ansættelsen af en forsikringssum. Fristen regnes her fra det tidspunkt, hvor skatteyderen modtager meddelelsen om ansættelsesændringen fra skattemyndighederne.

Til nr. 17

Efter ejendomsavancebeskatningslovens § 6 A kan en skattepligtig ved at anskaffe en ny ejendom i forbindelse med afståelse af en fast ejendom udskyde beskatningen af denne til en senere ejendomsafståelse.

Adgangen til at modregne fortjenesten i anskaffelsessummen for en anden ejendom foreligger kun, når såvel den ejendom, der afstås, som den ejendom, der erhverves, anvendes helt eller delvist i ejerens eller ejerens ægtefælles erhvervsvirksomhed.

Som bestemmelserne i ejendomsavancebeskatningsloven er formuleret, er der ikke nogen minimumsgrænser for, hvor stor en andel erhvervsvirksomheden skal udgøre ved delvis erhvervsmæssig anvendelse af ejendommen. Dette har givet sig udtryk i, at bestemmelsen har kunnet anvendes i en række situationer, som det næppe oprindeligt har været hensigten med bestemmelsen, f.eks. på ejendom, hvor kælderen periodisk havde været anvendt som lagerlokale.

Eksemplerne viser, at bestemmelserne i ejendomsavancebeskatningslovens § 6 A har et utilsigtet anvendelsesområde, idet fortjenesten på en erhvervs-ejendom kan nedsætte anskaffelsessummen på ejendomme, der kun anvendes erhvervsmæssigt i meget begrænset omfang og dermed også i væsentligt omfang anvendes privat.

Det foreslås derfor at begrænse anvendelsesområdet for bestemmelsen til ejendomme, der for mere end halvdelens vedkommende anvendes erhvervsmæssigt. Ved opgørelsen af den erhvervsmæssige andel lægges den ejendomsværdimæssige fordeling mellem erhverv og beboelse til grund. Derved undgås, at ejendomme, der er omfattet af bestemmelsen, samtidig bliver omfattet af parcelhusreglen, idet anvendelsen af denne regel forudsætter, at mindst halvdelen af ejendommen anvendes privat.

Endvidere foreslås det, at begrænse muligheden for at anvende bestemmelsen på boliger, der tjener eller har tjent til bolig for ejeren. Efter forslaget skal fortjenesten, der vedrører den del af ejendommen, der ikke tjener eller har tjent som bolig for ejeren eller dennes husstand, og som anvendes til køb af bygning-

ger, der tjener som bolig for ejeren eller dennes husstand medregnes i den skattepligtige indkomst. Det betyder at der maksimalt i den nye bolig uden beskatning kan genanbringes det beløb, der svarer til den fortjeneste, der kan henføres til boligdelen af den ejendom, der sælges. Derimod er der ingen begrænsning på den andel, der kan anbringes i erhvervsdelen af ejendommen.

Såfremt den erhvervsmæssige del af den erhvervede ejendom er mindre end den erhvervsmæssige del af den afståede ejendom skal derfor en til forskellen svarende del af fortjenesten medregnes til den skattepligtige indkomst.

Den erhvervsmæssige del opgøres på grundlag af afståelsessummen og anskaffelsessummen. Ved fordeling af afståelsessum og anskaffelsessum på stuehus og restejendom skal bruges de fordelinger, som der skal foretages efter forslaget til afskrivningslov, § 45. Der henvises til lovforslagets bemærkninger til denne bestemmelse.

Formålet med forslaget er at undgå, at fortjeneste ved salg af blandede ejendomme kan genanbringes i blandede ejendomme med et større boligelement end den ejendom, der er solgt.

Forslaget er bl.a. møttet på følgende situation. En landbrugsejendom sælges for 5 mill. kr. Heraf udgør stuehus en værdi på 200.000 kr. Derefter købes en ny landbrugsejendom for 5 mill. kr. Heraf udgør et moderniseret stuehus en værdi på 600.000 kr. Denne handel er omfattet af genanbringelsesreglerne i ejendomsavancebeskatningslovens § 6 A. Efterfølgende sælges jord og driftsbygninger fra, og fortjenesten beskattes. Dernæst sælges stuehuset og fortjenesten ved salg heraf vil herefter normalt være skattefrit efter parcelhusreglen. Derved flyttes en del af en skattepligtig fortjeneste over til at blive en skattefri fortjeneste.

Til nr. 18

Det foreslås, at det ved anvendelse af reglerne om geninvestering, dvs. udskydelse af beskatningen til en senere afståelse ved at modregne fortjenesten i anskaffelsessummen for den nyerhvervede ejendom m.v., er den skattepligtige fortjeneste uden bundfradrag, som anskaffelsessummen skal nedsættes med.

Derudover er der tale om en konsekvensrettelse som følge af lovforslagets § 2, nr. 23.

Til nr. 19

Der er tale om konsekvensændringer som følge af forslagets § 2, nr. 9.

Til nr. 20

Ejendomsavancebeskatningslovens § 6 B foreslås ophævet. Med den foreslåede ændrede affattelse af ejendomsavancebeskatningslovens § 10 udvides anvendelsesområdet, således at der ikke findes grundlag for opretholdelse af ejendomsavancebeskatningslovens § 6 B.

Til nr. 21

Efter ejendomsavancebeskatningslovens § 6 C kan en skattepligtig ved at ombygge, tilbygge eller nybygge på en ejendom i forbindelse med afståelse af en fast ejendom udskyde beskatningen til en senere ejendomsafståelse.

Som bestemmelsen i ejendomsavancebeskatningsloven er formuleret, er der ikke nogle grænser for, hvilke dele af ejendommen, som skatteyderen kan vælge at ombygge. Dette har givet sig udtryk i, at bestemmelsen har kunnet anvendes i en række situationer, som det næppe oprindeligt har været hensigten med bestemmelsen, f.eks. at provenuet ved salg af et jordtilliggende til en landbrugsejendom bliver anvendt til udbygning af stuehuset.

Når ejendommen efterfølgende sælges, vil fortjenesten ved salg af stuehuset normalt være skattefri. Den nuværende formulering af bestemmelsen giver således mulighed for, at en skattepligtig fortjeneste konverteres til en skattefri fortjeneste.

For at en ejendom er skattefri efter parcelhusreglen eller berettiget til stuehusfradrag i fortjenesten efter ejendomsavancebeskatningsloven, er det i øvrigt alene en betingelse, at ejendommen har tjent til bolig for ejeren eller dennes husstand i en del af perioden.

Det foreslås derfor, at bestemmelsen begrænses således, at den ikke længere kan anvendes ved ombygning og tilbygning af boliger, der anvendes eller har været anvendt til beboelse af ejeren eller dennes husstand. Dette gælder, uanset om ejendommen i sin helhed opfylder betingelserne i ejendomsavancebeskatningslovens § 6 A om, at den anvendes erhvervsmæssigt for mere end halvdelen vedkommende.

Til nr. 23

Ved afståelsen af en-og tofamiliehuse, der tidligere har udgjort en del af en blandet benyttet ejendom, er fortjenesten skattefri efter parcelhusreglen, hvis ejeren m.v. også beboede ejendommen, da den var en del af den blandet benyttede ejendom. For at undgå et uheldigt samspil med genanbringelsesreglerne foreslås det, at denne bestemmelse ophæves.

Til nr. 24

Der foreslås en omskrivning og forenkling af reglerne om udskydelse af beskatningen af forsikrings- og erstatningssummer i henholdsvis afskrivningsloven og ejendomsavancebeskatningsloven.

Efter ejendomsavancebeskatningsloven opretholdes muligheden for at udskyde beskatningen ved forsikrings- og erstatningssummer i § 10.

For at opnå parallelitet mellem afskrivningsloven og ejendomsavancebeskatningsloven ved genopførelse af skadelidte ejendomme for forsikrings- og erstatningssummer ændres reglerne således, at der enten skal ske beskatning efter begge regelsæt eller udskydelse af beskatningen efter begge regelsæt.

Derfor tilføjes det tillige som en betingelse til de gældende regler i ejendomsavancebeskatningsloven, at når reglerne i ejendomsavancebeskatningslovens § 10 anvendes, skal den skattepligtige også anvende reglerne om udskydelse af beskatningen efter afskrivningslovens § 24.

Bestemmelserne i ejendomsavancebeskatningslovens § 6 A og § 6 C har et andet anvendelsesområde, hvorfor udskydelse af ejendomsavancebeskatningen fortsat kan ske samtidig med beskatning af evt. gevundne afskrivninger efter afskrivningsloven. Det gælder også ved genopførelse af den skadelidte bygning på en anden ejendom efter § 6 A.

Vedrørende det foreslåede stk. 6, 3. pkt., henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 16.

Det foreslås i stk. 9, at begrænse anvendelsesområdet for bestemmelsen. Efter forslaget skal erstatnings- og forsikringssummer, der vedrører den del af ejendommen, der ikke tjener eller har tjent som bolig for ejeren eller dennes husstand, og som anvendes til opførelse af bygninger, der tjener som bolig for ejeren eller dennes husstand medregnes til den skattepligtige indkomst. Erstatnings- eller forsikringssummer, der vedrører andre dele af ejendommen end boligdelen, vil således være skattepligtige, hvis de anvendes til genopførelse af den pågældende bolig. Der er foreslået en tilsvarende begrænsning i ejendomsavancebeskatningslovens § 6 A. Der henvises til bemærkningerne til § 2, nr. 17.

Der henvises i øvrigt til den nærmere omtale af reglerne i forslag til lov om skattemæssige afskrivninger (afskrivningsloven).

Til § 3

Der er tale om konsekvensændringer som følge af den foreslåede ændrede struktur i afskrivningsloven,

jf. det samtidig hermed fremsatte forslag til lov om skattemæssige afskrivninger (afskrivningsloven).

Med lovforslagets § 3, nr. 2 og 6, præciseres det, at anskaffelsessummen for driftsmidler, skibe samt de immaterielle aktiver, hvorpå der kan forlods afskrives med etableringskontomidler, er den beregnede kontantværdi. Det er ligeledes kontantværdien, der indgår ved opgørelsen af den samlede anskaffelsessum ved afgørelsen af, om der er sket etablering. Den ændrede affattelse af etableringskontolovens § 7, stk. 3, 1. og 2. pkt., jf. lovforslagets § 3, nr. 6, skyldes endvidere, at ligningslovens § 16 E foreslås overflyttet til afskrivningsloven.

Med lovforslagets § 3, nr. 4, foreslås det udtrykkeligt anført i etableringskontolovens § 7, stk. 1, litra d, at etableringskontomidler kan anvendes til forlods afskrivning på knowhow. Der er tale om en præcisering af gældende ret. Det foreslås endvidere at tilføje goodwill i litra d, hvorefter litra g i samme stykke kan ophæves, jf. lovforslagets § 3, nr. 5.

Lovforslagets § 3, nr. 8, er en redaktionel ændring. Etableringskontolovens § 10 A indeholder en henvisning til lovens § 7 A. Da § 7 A er ophævet, skal § 10 A ikke henvises dertil.

I tilfælde af kontohavers død eller konkurs medregnes ikke hævdede indskud med tillæg af 5 pct. for hvert år fra udløbet af de indkomstår, hvori indskuddene er fradraget, og indtil udløbet af døds- eller konkursåret i den skattepligtige indkomst for de nævnte indkomstår, jf. etableringskontolovens § 11, stk. 1. Lovændringen ved lov nr. 887 af 21. december 1991 om ændringer af forskellige skattelove (vækstfremmeinitiativer) gjaldt således ikke efterbeskatning i disse tilfælde.

Efter lovforslagets § 3, nr. 9, vil efterbeskatning af etableringskontoinnskud ved kontohavers død eller konkurs skulle ske i det år, hvori dødsfaldet er indtrådt eller hvor konkursdekret er afsagt. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 14.

Til § 4

Der er tale om konsekvensændringer som følge af forslaget til den nye afskrivningslov. Den foreslåede affattelse af fondsbeskatningslovens § 8, stk. 1, 4. pkt., jf. lovforslagets § 4, nr. 1, skyldes endvidere, at ligningslovens § 14 J og § 16 E foreslås overflyttet til afskrivningsloven.

Til § 5

Det foreslås at ændre den gældende bestemmelse, hvorefter nedskrivning efter reglerne i husdyrbesætningslovens § 2, stk. 4, efter udløbet af fristen for ind-

givelse af selvangivelsen kun kan ændres med Ligningsrådets tilladelse. Efter husdyrbesætningslovens § 2, stk. 1, kan værdiansættelsen af besætningen foretages efter to forskellige principper, nemlig normalhandelsværdien eller handelsværdien. Ansøgninger om efterfølgende ændring af opgørelsesmåde er hidtil blevet forelagt Ligningsrådet i medfør af husdyrbesætningslovens § 5. Med den foreslåede affattelse af bestemmelsen opretholdes dette krav. Efter den foreslåede bestemmelse i stk. 2 er det en efterfølgende ændring af nedskrivningssats eller af opgørelsesmåde for værdiansættelsen, der kræver tilladelse fra skatteministeren eller den, som ministeren bemyndiger dertil. Den foreslåede bestemmelse indeholder således den ændring, at efterfølgende ændringer af selve værdiansættelsen inden for den valgte opgørelsesmåde (normalhandelsværdien eller handelsværdien) skal behandles efter de almindelige regler i skattestyrelsesloven om genoptagelse.

Der henvises i det hele til bemærkningerne til § 52 i det samtidig hermed fremsatte forslag til lov om skattemæssige afskrivninger (afskrivningsloven).

Til § 6

Der er tale om konsekvensændringer som følge af den ændrede struktur i forslaget til den nye afskrivningslov.

Det foreslås endvidere i investeringsfondslovens § 3, stk. 1, 1. pkt., jf. lovforslagets § 6, nr. 1, fastsat, at investeringsfondsmidler kun kan anvendes til forlods afskrivning på bygninger, hvorpå skattemæssig afskrivning kan foretages efter afskrivningslovens § 14. Det foreslås endvidere, at investeringsfondsmidler ikke kan anvendes til forlods afskrivning på mælkekvoter, som efter § 40 i forslaget til den nye afskrivningslov gøres afskrivningsberettiget. Det præciseres udtrykkeligt, at investeringsfondsmidler som hidtil ikke kan anvendes til forlods afskrivning på udgifter til ombygning af lejede lokaler, selv om sådanne udgifter fremover afskrives efter afskrivningsloven. Tilsvarende kan investeringsfondsmidler som hidtil ikke anvendes til forlods afskrivning på bygninger på lejet grund eller bygninger, på hvilke der hviler hjemfaldsforpligtelse eller anden lignende forpligtelse, såfremt de afskrives efter de særlige regler herom, der med § 25 i forslaget til den nye afskrivningslov lovfæstes.

Til § 7

Der er tale om konsekvensændringer som følge af den foreslåede ændrede struktur i forslaget til den nye

afskrivningslov, herunder overflytning af ligningslovens § 16 E til afskrivningsloven som § 40.

I kildeskattelovens § 2, stk. 1, litra e, jf. lovforslagets § 7, nr. 1, udgår henvisningen til den gældende afskrivningslovs § 29 S som følge af, at bestemmelsen om afskrivning på dræningsanlæg på jordbrugsbedrifter foreslås ændret således, at der ikke længere vil ske beskatning af genvundne afskrivninger. Der henvises til bemærkningerne til § 27 i forslaget til den nye afskrivningslov.

Til § 8

Der er tale om konsekvensændringer som følge af forslaget til den nye afskrivningslov.

Henvisningen til den gældende afskrivningslovs § 29 S i kulbrinteskattelovens § 4, stk. 1, nr. 5, udgår som følge af, at bestemmelsen om afskrivning på dræningsanlæg foreslås ændret, således at der ikke længere vil skulle ske beskatning af genvundne afskrivninger.

Affattelsen af kulbrinteskattelovens § 15, jf. lovforslagets § 8, nr. 4, er foreslået forkortet, idet de øvrige regler, der er nævnt i den pågældende bestemmelse, vil være udløbet i 1999.

Til § 9

Til nr. 1

Den foreslåede bestemmelse har til formål at imødegå muligheden for skatteudskydelse for forbundne fysiske eller juridiske personer ved dobbelt afskrivning for samme investering i forbindelse med finansielle leasingarrangementer over grænserne på grund af forskelle i landenes afskrivningsregler.

Ved finansiell leasing indgås en kontrakt mellem udlejer - f. eks. et finansieringsselskab - og lejeren om, at sidstnævnte får stillet et aktiv til rådighed. En sådan kontrakt vil ofte løbe uopsigeligt over et længere åremål, måske aktivets hele økonomiske levetid. Lejeren vil typisk være ansvarlig for reparation og vedligeholdelse af aktivet, ligesom lejeren typisk vil være ansvarlig for at holde aktivet forsikret. Den juridiske ejendomsret til aktivet ligger i udlejningsperioden fortsat hos udlejer, men den økonomiske realitet i et finansielt leasing-arrangement kan sammenlignes med, at udlejer yder et lån til lejeren mod pant i aktivet.

Efter de danske afskrivningsregler kan den juridiske ejer af et erhvervsaktiv foretage skattemæssige afskrivninger på dette. Hvis således eksempelvis et finansieringsselskab driver finansiell leasing, kan finan-

sieringsselskabet afskrive på et udleaset aktiv, så længe den juridiske ejendomsret fortsat ligger hos selskabet.

I visse andre lande lægger man i denne situation vægt på det økonomiske ejerskab til leasede aktiver i stedet for det juridiske, og man placerer derfor adgangen til skattemæssige afskrivninger hos lederen i stedet for hos udlejer. Dette gælder således bl.a. i USA, Tyskland, Belgien og i en vis udstrækning i Italien.

Disse forskelle i landenes afskrivningsregler gør det muligt at opnå dobbelt afskrivning af den samme investering i forbindelse med finansielle leasing-arrangementer over grænserne. Hvis eksempelvis et dansk selskab leaser et aktiv ud til et tysk selskab, vil såvel det danske selskab (efter danske regler) som det tyske selskab (efter tyske regler) have adgang til at afskrive på det pågældende aktiv. Havde det tyske selskab derimod stået som direkte ejer af aktivet, ville der kun have været adgang til afskrivning i Tyskland.

Hvis der er tale om uafhængige personer eller selskaber, der handler med hinanden på almindelige markedsmæssige vilkår, giver denne dobbelte afskrivningsadgang ikke anledning til skattemæssige problemer set fra et dansk synspunkt. Er der derimod tale om forbundne personer eller selskaber, giver konstruktionen mulighed for skatteudskydelse for de forbundne personer eller selskaber som helhed. Det vil således være attraktivt for en koncern at kanalisere finansielle leasing-arrangementer via et dansk selskab med henblik på at opnå adgang til afskrivning på det samme aktiv såvel i Danmark som i udlandet.

Det foreslås derfor, at underskud ved sådanne leasing-arrangementer - herunder underskud som hidrører fra udlejers finansieringsomkostninger - ikke skal kunne fratrækkes i anden skattepligtig indkomst, men skal kunne fremføres uden tidsbegrænsning til modregning i positiv skattepligtig indkomst i senere indkomstår fra samme arrangement. Det vil herefter ikke længere være muligt for en person eller et selskab gennem finansielle leasing-arrangementer at opnå fradrag, der overstiger indtægterne ved det pågældende arrangement, når en person eller et selskab, som er forbundet med vedkommende, efter udenlandske regler kan afskrive på det samme aktiv. Det vil således i denne situation ikke længere være muligt at udskyde skat ved i de første år af et finansielt leasing-arrangement at foretage afskrivninger, der overstiger indtægten ved arrangementet og dermed aktivets formodede faktiske økonomiske forringelse.

De foreslåede bestemmelser svarer til de, der gæl-

der for personers udlejning af driftsmidler efter de såkaldte anpartsregler, jf. personskattelovens § 13, stk. 6.

Til nr. 2 og 3

Det foreslås præciseret, at udgifter dækket af skattefri tilskud omfattet af ligningslovens § 7 E og § 7 F hverken kan medregnes til anskaffelsessummen ved opgørelsen af skattepligtig fortjeneste eller tab ved afståelse af ejendommen.

Til nr. 4

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at reglerne i ligningslovens § 16 E foreslås overflyttet til afskrivningsloven.

Til nr. 5, 7 og 10

Som en konsekvens af, at bestemmelserne i ligningslovens §§ 7 P, § 8 C, 8 L, 14 J, 16 E, 16 F og 27 B foreslås overflyttet til afskrivningsloven, foreslås de nævnte bestemmelser i ligningsloven ophævet. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til forslaget til den nye afskrivningslov, særligt bemærkningerne til § 9, samt kapitel 5 om andre afskrivninger.

Det foreslås endvidere, at ligningslovens § 27 ophæves (etableringslempelse). Bestemmelsen giver mulighed for nedsættelse af den skattepligtige indkomst med op til 5.000 kr., når visse betingelser er opfyldt, herunder at der er tale om en førstegangsetablering af selvstændig virksomhed og, at den skattepligtige økonomiske forhold taler for nedsættelsen. Nedsættelsen gives efter de kommunale skattemyndigheders skøn. Det administrative besvær ved ordningen sammenholdt med den relativt ringe værdi af etableringslempelsen bevirker, at ordningen foreslås afskaffet.

Til nr. 6

Der foreslås en række ændringer af bestemmelsen i ligningslovens § 8 K om fradrag for plantingsudgifter.

For det første foreslås indsat hjemmel til kontantomregning af anskaffelsessummer og afståelsessummer for træer m.v. omfattet af § 8 K. De nærmere regler herom fastsættes af skatteministeren. I praksis vil afståelsessummen for træer m.v. formentlig typisk blive vederlagt kontant, men principielt kan der både i anskaffelsessituationen og afståelsessituationen indgå et gældsbræv som led i finansieringen. Sælges træer på rod sammen med den faste ejendom, vil en eventuel merpris for træerne blive anset for en del af afståel-

sessummen for ejendommen. Er ejendommen omfattet af ejendomsavancebeskatningsloven, vil der ske kontantomregning, jf. ejendomsavancebeskatningslovens § 4.

For det andet foreslås indsat en bestemmelse om, at plantningsudgifter, der er fratrukket efter ligningslovens § 8 K, ikke kan tillægges anskaffelsessummen for den faste ejendom ved opgørelsen af skattepligtig fortjeneste og tab ved afståelse af ejendommen. Herved sikres, at der ikke både kan opnås fradrag efter ligningslovens § 8 K og reduktion af avancen ved afståelse af ejendommen. Det gælder også opgørelse af skattepligtig fortjeneste og tab vedrørende ejendomme, der beskattes efter statskatteloven.

For det tredje foreslås, at det udtrykkeligt anføres i § 8 K, at bestemmelsen også hjemler fradrag for plantningsudgifter afholdt på lejet eller forpagtet jord. Bestemmelsen er i praksis blevet fortolket således. For plantning af juletræer er der endvidere tale om en videreførelse af tidligere praksis efter de såkaldte »juletræscirkulærer«, SD-cirk. 1986-26 og 1989-14, der nu er ophævet.

Af praktiske grunde foreslås det dog lovfæstet, at det særlige straksfradrag for udgifter til nyplantning, der ikke overstiger 25.000 kr. pr. år pr. ejendom, kun tilkommer ejeren af den faste ejendom. Det findes ikke hensigtsmæssigt at fastsætte regler om deling af fradraget i situationer, hvor ejeren af ejendommen selv afholder plantningsudgifter, men samtidig bortforpagter en del af jorden til en forpagter, der ligeledes afholder plantningsudgifter. Der er tale om to uafhængige personer, der principielt ikke antages at have nærmere kendskab til hinandens økonomiske forhold.

Adgangen til efter § 8 K, stk. 1 og 2, ved salg af ejendommen at fratække de resterende plantningsudgifter, der endnu ikke er fradraget, tilkommer ligeledes kun ejeren. Ophører et forpagtningsforhold, f.eks. i forbindelse med overdragelse af ejendommen, kan forpagteren fratække plantningsudgifter, der endnu ikke er fradraget.

For det fjerde foreslås indsat en bestemmelse i personskatteovens § 4, stk. 1, nr. 10, om, at indkomst, som en person opnår fra en virksomhed med produktion af juletræer og pyntegrønt m.v. efter § 8 K, stk. 2 og 3, med 3 eller flere personlige ejere skal beskattes som kapitalindkomst. Det følger af denne ændring endvidere, at adgangen til at fratække et eventuelt underskud fra en sådan virksomhed i anden indkomst, begrænses efter reglerne i personskatteovens § 13, stk. 6.

Der henvises til bemærkningerne til den foreslåede

ændring af personskatteovens § 4, stk. 1, nr. 10, jf. lovforslagets § 10, nr. 4.

Til nr. 8, 9 og 11

Der er tale om konsekvensændringer som følge af den ændrede struktur i forslaget til den nye afskrivningslov (afskrivningsloven), der fremsættes samtidig hermed.

Den foreslåede ændrede affattelse af ligningslovens § 32 F, jf. lovforslagets § 9, nr. 11, skyldes endvidere, at reglerne i ligningslovens § 16 E foreslås overflyttet til afskrivningsloven.

Henvisningen til afskrivningslovens § 29 S udgår, da der ikke længere vil ske beskatning af genvundne afskrivninger på dræningsanlæg på jordbrugsbedrifter, jf. § 27 i forslaget til den nye afskrivningslov (afskrivningsloven).

Til § 10

Til nr. 1

Der er tale om konsekvensændringer som følge af, at bestemmelserne i ligningslovens § 8 C og § 8 L foreslås overflyttet til afskrivningsloven.

Til nr. 2 og 3

Der er tale om en præcisering af gældende ret. Hjemlen for fradrag for skattemæssige afskrivninger for selvstændige erhvervsdrivende i den personlige indkomst er anset for at være indeholdt i den gældende bestemmelse i § 3, stk. 2, nr. 1, om driftsomkostninger. Det er imidlertid fundet hensigtsmæssigt udtrykkeligt at anføre skattemæssige afskrivninger i personskatteovens § 3, stk. 2, ved indsættelse af et nyt nummer.

Til nr. 4

Med forslaget sker der en udvidelse af anvendelsesområdet for de såkaldte anpartsregler til også at omfatte en virksomhed med produktion af juletræer m.v., når denne virksomhed har 3 eller flere personlige ejere.

De såkaldte anpartsregler i personskatteovens § 4, stk. 1, nr. 10, 12 eller 13, finder også anvendelse for virksomhed med produktion af juletræer og pyntegrønt. Disse regler omfatter imidlertid kun virksomheder med flere end 10 ejere samt visse former for udlejningsvirksomhed, når udlejningsvirksomheden har 10 ejere eller derunder.

Det foreslås ved en ændring af den gældende bestemmelse i personskatteovens § 4, stk. 1, nr. 10, at

indkomsten fra en virksomhed, som en person opnår fra en virksomhed med produktion af juletræer og pyntegrønt m.v. som nævnt i ligningslovens § 8 K, stk. 2, bliver kapitalindkomst, hvis den skattepligtige kun deltager i virksomhedens drift i uvæsentligt omfang.

Efter forslaget skal den foreslåede regel dog kun gælde for indkomst fra en virksomhed med tre eller flere personlige ejere. Har den pågældende virksomhed kun én eller to (personlige) ejere, skal reglen derfor ikke finde anvendelse. Formålet med at undtage en og to ejere, der ejer en sådan virksomhed, er at tilgodese generationsskifte, f. eks. en far og søn, der sammen ejer virksomheden.

Det forhold, at indkomsten - ved ændringen af personskattelovens § 4, stk. 1, nr. 10 - fra disse virksomheder bliver beskattet som kapitalindkomst, indebærer, at personskattelovens § 13, stk. 6, vil finde anvendelse for underskud fra virksomheden. Efter personskattelovens § 13, stk. 6, kan et underskud fra virksomheden ikke fratrækkes i den skattepligtiges øvrige indkomst, men skal i stedet fremføres til modregning i et senere indkomstår fra samme virksomhed.

Ved opgørelsen af indkomsten for en virksomhed efter ligningslovens § 8 K, stk. 2, skal medregnes renteindtægter og renteudgifter. Afgørende for, om der er tale om virksomhedens renter, er for f. eks. renteudgifters vedkommende, om kreditor ved misligholdelse kan søge sig fyldestgjort i den fælles virksomheds formue eller en del heraf. Det vil sige, at det er afgørende, om investorerne hæfter fælles. Er der ikke solidarisk hæftelse for renteudgifter, kan der lægges vægt på, om der f. eks. er ydet lån med pant i virksomhedens aktiver.

Ved afgørelsen af, om arbejdsindsatsen er væsentlig, foreslås, at der skal gælde en praksis svarende til den, der anvendes ved afgørelsen af, om etableringskontoindskud kan anvendes til forlods afskrivning. Som en vejledende norm for en væsentlig arbejdsindsats kræves der en personlig arbejdsindsats på mindst 50 timer månedligt. Der henvises nærmere til cirkulære nr. 167 af 30. oktober 1984 til etableringskonto-loven, pkt. 25.

Det er en betingelse, at arbejdskravet er opfyldt i den virksomhed, der vedrører produktion af juletræer og pyntegrønt m.v. Arbejdskravet kan således ikke anses for at være opfyldt efter bestemmelsen, når den skattepligtige har en anden virksomhed, f.eks. landbrugs- eller håndværksvirksomhed på den samme ejendom, og arbejdsindsatsen heri og arbejdsindsat-

sen vedrørende juletræproduktion m.v., samlet overstiger den vejledende norm.

Betingelsen om en arbejdsindsats på mindst 50 timer månedligt gælder for den enkelte skattepligtige. Der kan således forekomme tilfælde, hvor nogle deltagere i en virksomhed skal beskattes efter de foreslåede regler, mens andre beskattes efter reglerne om selvstændig erhvervsvirksomhed i øvrigt uden underskudsbegrænsning.

Hvis den skattepligtige således ikke deltager i virksomhedens drift i væsentligt omfang, kan underskud alene modregnes i overskud fra virksomheden eller fremføres til modregning i positiv skattepligtig indkomst i et senere indkomstår fra samme virksomhed. Et underskud kan fremføres uden tidsbegrænsning.

Udøves virksomheden på lejet eller forpagtet jord efter ligningslovens § 8 K, stk. 5, jf. stk. 1 - 4, finder underskudsbegrænsningsreglen i personskattelovens § 13, stk. 6, tilsvarende anvendelse for virksomheden.

Modregning af et underskud i positiv indkomst i et senere indkomstår fra samme virksomhed kan ske, selv om virksomheden i modregningsåret ikke er omfattet af personskattelovens § 4, stk. 1, nr. 10.

Det forhold, at indkomsten - ved den foreslåede ændring af personskattelovens § 4, stk. 1, nr. 10 - fra disse virksomheder skal beskattes som kapitalindkomst, indebærer endvidere efter virksomhedsskattelovens § 1, stk. 1, at virksomhedsordningen ikke skal kunne anvendes på indkomst fra en virksomhed som nævnt i ligningslovens § 8 K, stk. 2. Efter gældende regler kan virksomhedsordningen ikke anvendes på indkomst fra en virksomhed omfattet af personskattelovens § 4, stk. 1, nr. 10, 12 eller 13.

Den nævnte ændring indebærer efter virksomhedsskattelovens § 22 a, stk. 7, at aktiver fra en virksomhed som nævnt i ligningslovens § 8 K, stk. 2, ikke kan indgå i kapitalafkastgrundlaget, hvilket vil sige, at disse virksomheder ikke kan anvende kapitalafkastordningen. Efter gældende regler i virksomhedsskattelovens § 22 a, stk. 7, kan virksomheder som nævnt i personskattelovens § 4, stk. 1, nr. 10, 12 eller 13, ikke anvende kapitalafkastordningen.

Til § 11

Der er tale om konsekvensændringer som følge af den foreslåede ændrede struktur i forslaget til den nye afskrivningslov.

I selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra b, jf. lovforslagets § 11, nr. 1, udgår henvisningen til afskrivningslovens § 29 S som følge af, at bestemmelsen om afskrivning på dræningsanlæg på jordbrugsbedrifter

foreslås ændret, således at der ikke længere vil ske beskatning af genvundne afskrivninger.

Den ændrede affattelse af selskabsskattelovens § 7 A, jf. lovforslagets § 11, nr. 2, og § 35 K, jf. forslaget nr. 5 - 8, skyldes, at bestemmelserne i ligningslovens § 14 J og § 16 E foreslås overflyttet til afskrivningsloven.

Den foreslåede ændring af selskabsskattelovens § 35 L, stk. 2, jf. lovforslagets § 11, nr. 9, skyldes dels den ændrede struktur i den nye afskrivningslov, dels at § 6 B i ejendomsavancebeskatningsloven foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 2, nr. 20.

Til § 12

Det foreslås at ændre den gældende bestemmelse, hvorefter opgørelsen af værelagre m.v. efter reglerne i kapitel I og II efter udløbet af fristen for indgivelse af selvangivelsen kun kan ændres med Ligningsrådets tilladelse. Efter den foreslåede bestemmelse i stk. 2 kræver en efterfølgende ændring af opgørelsesmåden for værdiansættelsen tilladelse fra skatteministeren eller den, som ministeren bemyndiger dertil. Den foreslåede bestemmelse indeholder således den ændring, at efterfølgende ændringer af selve værdiansættelsen inden for den valgte opgørelsesmåde skal behandles efter de almindelige regler i skattestyrelsesloven om genoptagelse.

Der henvises iøvrigt i det hele til bemærkningerne til § 52 i det samtidig hermed fremsatte forslag til lov om skattemæssige afskrivninger (afskrivningsloven).

Til § 13

Der er tale om konsekvensændringer som følge af den foreslåede ændrede struktur i det samtidig hermed fremsatte forslag til lov om skattemæssige afskrivninger (afskrivningsloven).

Til § 14

I henhold til lov om indskud på etableringskonto skal der ske efterbeskatning af indskudte midler på etableringskonti i tilfælde, hvor indskuddet efter udløb af de i etableringskontolovens § 8 fastsatte frister for hævning henstår ubenyttede, jf. lovens § 9, stk. 1, hvor etablering opgives, og samtlige indskud hæves for udløbet af fristerne i lovens § 8, jf. lovens § 9, stk. 2, hvor kontohaverens skattepligt efter kildeskattelovens § 1 ophører, jf. lovens § 11, stk. 2, og hvor hævet indskud ikke kan forlods afskrives på aktiver, jf. lovens § 11 A, stk. 1.

Efterbeskatningen sker på følgende måde: For ind-

skud foretaget før 16. februar 1987 skal de ikke anvendte indskud medregnes i den skattepligtige indkomst for de indkomstår, hvori indskuddene er fradraget, med tillæg af 5 pct. for hvert år fra udløbet af fradragsåret og indtil hæveåret. For indskud foretaget efter den 15. februar 1987, og som hæves efter den 1. januar 1992, sker efterbeskatningen ved, at indskudsbeløbene med tillæg af 5 pct. for hvert år medregnes i det indkomstår, hvori hævningen er foretaget. Denne forskel i efterbeskatningsmetoden for indskud foretaget henholdsvis før og efter 16. februar 1987 blev gennemført ved lov nr. 887 af 21. december 1991 om ændring af forskellige skattelove (vækstfremmeinitiativer). Indtil den nævnte lovændring i 1991 blev efterbeskatningen i alle tilfælde foretaget ved genoptagelse af indkomstansættelsen i indskudsårene.

Princippet om beskatning i hæveåret var begrundet i, at den hidtidige efterbeskatningsmetode med beskatning i indskudsårene var kompliceret, tidskrævende og administrativ besværlig. Det var endvidere begrundet i, at netop denne type genoptagelsessager hørte til blandt de mere tyngende hos skattemyndighederne.

Baggrunden for ikke at ændre princippet for efterbeskatning af indskud foretaget før 16. februar 1987, d.v.s. før skattereformen, var, at disse indskud var foretaget med fuld fradragsværdi, hvorfor en beskatning i hæveåret ville kunne medføre et incitament til, at etableringskontomidlerne blev hævet, uden at de anvendtes til etablering.

Kildeskattesystemet er nu under renovering, så den maskinelle behandling af ansættelsesændringer kan fortsætte efter årtusindeskiftet. Udgifterne til denne renovering vil antagelig kunne reduceres betragteligt, såfremt der lykkes for elektronisk behandling af ansættelsesændringer for de ældste årgange (1970-1986). Det betyder, at sager vedrørende årene 1970 til 1986 efter år 2000 skal behandles manuelt.

Under den gældende lovgivning skønnes der årligt at skulle behandles hen ved 3.800 sager manuelt. Antallet af sager vil kunne reduceres væsentligt, hvis etableringskontoloven ændres, således at efterbeskatning også for indskud foretaget før den 16. februar 1986 beskattes i hæveåret.

En opretholdelse af princippet om efterbeskatning i indskudsåret for indskud foretaget før 16. februar 1987 står ikke længere mål med den ressourceanvendelse, som dette princip vil komme til at indebære.

Efter forslaget vil efterbeskatning af alle etableringskontoinnskud, hvor tidsfristerne i lovens § 8 er udløbet, og der henstår ubenyttede indskud, hvor etab-

lering opgives, og samtlige indskud hæves før udløbet af fristerne i lovens § 8, hvor kontohaverens skattepligt efter kildeskattelovens § 1 ophører, og hvor hævet indskud ikke kan forlods afskrives på aktiver, skulle ske i hæveåret. Det vil sige, at også indskud foretaget før den 16. februar 1987 skal være omfattet af princippet om efterbeskatning i hæveåret.

Ændringen i efterbeskatningstidspunktet for indskud foretaget før den 16. februar 1987 vil tillige ændre beskatningstidspunktet i de tilfælde, hvor en efterlevende ægtefælle i medfør af dødsboskattelovens § 43, stk. 4, eller § 80, stk. 2, har overtaget indskuddet, eller hvor den efterlevende ægtefælle i henhold til dødsboskattelovens § 59, stk. 1, jf. dog § 59, stk. 2, nr. 3, er indtrådt i afdødes skattemæssige stilling, jf. etableringskontolovens § 11, stk. 4. I disse tilfælde vil lovforslaget medføre, at efterbeskatningen hos den efterlevende ægtefælle for alle indskud sker i det indkomstår, hvori efterbeskatningen udløses - og ikke som efter de gældende regler, hvor der skal ske genoptagelse af afdødes skatteansættelser for de indkomstår, hvori indskuddene er fradraget, hvis der er tale om indskud foretaget før den 16. februar 1987.

Til § 15

Forslaget er en tydeliggørelse af, at aktier, der er omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 2 a indgår i gennemsnitsmetoden, uanset hvornår de pågældende aktier er erhvervet.

I 1993 ændrede man reglerne for, hvordan selskaber skal opgøre deres fortjeneste ved salg af aktier, således at selskaber skal opgøre deres fortjeneste efter gennemsnitsmetoden. Det betyder, at man for aktier i det samme selskab opgør en gennemsnitlig anskaffelsessum, der gælder for de aktier i det pågældende selskab, der afstås.

I forbindelse med ændringen af opgørelsesmetoden blev det fastslået, at aktier der var blevet anskaffet mere end tre år tidligere, ikke skulle medregnes ved opgørelsen af den gennemsnitlige anskaffelsessum. Dette havde som baggrund, at et selskab typisk havde ret til at afstå aktier i andre selskaber skattefrit efter tre års besiddelse.

Selskaber havde imidlertid ikke ret til at afstå aktier, der er omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 2 a (aktier i selskaber i lavskattelande) skattefrit efter tre år. Der var skattepligt, uanset hvor længe de er besiddet.

Ændringen i 1993 havde ikke til formål at ændre dette. Imidlertid er man blevet opmærksom på, at den anførte regel om, at aktier anskaffet før 1990 ikke skal

medregnes ved opgørelsen af de gennemsnitlige anskaffelsessummer, kan skabe usikkerhed med hensyn til, hvorledes fortjenesten skal opgøres på § 2 a aktier, der er anskaffet inden 1990.

Det foreslås derfor præciseret, at gennemsnitsmetoden ved opgørelsen af anskaffelsessummen gælder for disse aktier.

Aktieavancebeskatningslovens § 2 c indeholder regler, der er beslægtet med § 2 a. For selskabers besiddelse af disse aktier gør der sig samme forhold gældende som for § 2 a aktierne, og der foreslås derfor en tilsvarende præcisering.

Til § 16

Det foreslås i stk. 1, at loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende

Det foreslås i stk. 2, at §§ 1 - 13 og § 15 har virkning fra og med indkomståret 1999, jf. dog stk. 3 - 14 nedenfor. Der foreslås samme virkningstidspunkt for det samtidig hermed fremsatte forslag til lov om skattemæssige afskrivninger (afskrivningsloven). Den foreslåede regel om beskatning af indkomst fra en virksomhed med produktion af juletræer som kapitalindkomst, jf. lovforslagets § 10, nr. 4, indebærer, at underskudsbeholdningen efter personskatteovens § 13, stk. 6, for sådanne virksomheder vil få virkning for underskud, der opstår i indkomståret 1999 eller senere.

I relation til ændringerne i dødsboskatteoven, jf. lovforslagets § 1, medfører det foreslåede virkningstidspunkt, at ændringerne får virkning for boer og mellemperioder efter personer, hvis indkomstår 1999 er påbegyndt ved dødsfaldet.

Det foreslås i stk. 3, at ændringen efter forslaget § 2, nr. 2, hvorefter den skattepligtige ikke er bundet af en eventuel vurdering efter vurderingslovens § 4 B, får virkning for afståelse af fast ejendom, der foretages den 2. juni 1998 eller senere.

Det foreslås endvidere, at bestemmelserne om nedsættelse af anskaffelsessummen efter ejendomsavancebeskatningsloven med foretagne afskrivninger m.v. efter ejendomsavancebeskatningslovens § 5, stk. 4, nr. 1 - 7, jf. forslaget § 2, nr. 8, skal have virkning for afståelse, herunder delafståelse, af fast ejendom, der foretages den 2. juni 1998 eller senere. Er der indgået en bindende aftale om afståelse af den faste ejendom inden den 2. juni 1998 skal der således ikke ske nedsættelse af anskaffelsessummen efter forslaget § 2, nr. 8.

Af stk. 5, 2. pkt., fremgår, at nedsættelse af anskaffelsessummen med beløb efter ejendomsavancebe-

skatningslovens § 5, stk. 4, nr. 1 - 7, jf. stk. 5 - 8, også omfatter beløb, som ejeren ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst har fradraget for indkomståret 1998 eller tidligere efter den nuværende afskrivningslov eller efter tidligere afskrivningslove. Dette gælder uanset, om afståelsen sker i indkomståret 1998, indkomståret 1999 eller i senere indkomstår. Tilsvarende gælder beløb efter ejendomsavancebeskatningslovens § 5, stk. 4, nr. 1 - 7, jf. stk. 5 - 8, som skatteyderen efter skatteretten i øvrigt har kunnet fradrage, jf. stk. 5, 3. pkt. Omfattet heraf er f.eks. fradrag efter hidtidig praksis for værdiforringelse af ejendommen som følge af udnyttelse af forekomster af grus, ler m.v., samt afskrivninger på vandingsanlæg, der hidtil har kunnet ske efter statsskatteoven.

Som nævnt ovenfor har ejendomsavancebeskatningslovens § 5, stk. 4, nr. 1 - 7, jf. stk. 5 - 8, virkning for afståelse af fast ejendom, der sker datoen for lovforslagets fremsættelse, der er den 2. juni 1998, eller senere, hvilket kan være i indkomståret 1998. Forslaget til lov om skattemæssige afskrivninger (afskrivningsloven) har virkning fra og med indkomståret 1999. Efter § 29 i den eksisterende afskrivningslov sker der beskatning af genvundne afskrivninger på dræningsanlæg. Det foreslås derfor i stk. 5, 4. pkt., at en skatteyder, der den 2. juni 1998 eller senere, men i indkomståret 1998, afstår fast ejendom med dræningsanlæg, hvorpå der har været foretaget afskrivninger, ikke skal have nedsat anskaffelsessummen med de foretagne afskrivninger, som ved afståelsen beskattes som genvundne afskrivninger.

Det foreslås i stk. 4, at vedligeholdelsesudgifter som nævnt i ejendomsavancebeskatningslovens § 5, stk. 2, jf. lovforslagets § 2, nr. 6, også omfatter vedligeholdelsesudgifter, der for indkomståret 1998 eller tidligere indkomstår har kunnet fratrækkes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Det samme gælder for forbedringsudgifter, der for indkomståret 1998 eller tidligere indkomstår er fratrukket ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, samt for udgifter, der dækkes af skattefrie tilskud. Bestemmelsen indebærer ikke, at der skal ske genoptagelser af skatteansættelsen for indkomstårene forud for 1999.

Det foreslås i stk. 5, at reglerne vedrørende afvikling af ejertidsnedslaget og indekseringen af anskaffelsessummen ved salg af landbrugsejendomme m.v., skal have virkning for ejendomme, der afstås den 1. januar 1999 eller senere. Tilsvarende foreslås det, at reglen om bundfradrag ved personers afståelse af blandet benyttede ejendomme, skal have virkning for ejendomme, der afstås den 1. januar 1999 eller senere.

Det foreslås i stk. 6, at lovforslagets § 3, nr. 9, skal finde anvendelse, hvor kontohaver er afgået ved døden den 1. januar 1999 eller senere, samt hvor konkursdekret over kontohaver er afsagt den 1. januar 1999 eller senere.

Det foreslås i stk. 7, at § 5 og § 12 om efterfølgende ændring af foretagne nedskrivninger på husdyrbesætninger og om efterfølgende ændring af opgørelsen af varelagre har virkning for for meddelelser og anmodninger, der indgives den 1. januar 1999 eller senere. Der henvises til bemærkningerne til § 52 i det samtidig hermed fremsatte forslag til lov om skattemæssige afskrivninger (afskrivningsloven).

Det foreslås i stk. 8, at den foreslåede regel vedrørende leasingarrangementer i ligningslovens § 5 G, jf. lovforslagets § 9, nr. 1, har virkning for indkomstår, der påbegyndes datoen for lovforslagets fremsættelse eller senere.

Det foreslås i stk. 9, at lovforslagets § 15 skal have virkning for afståelser, der finder sted den 2. juni 1998 eller senere.

Det foreslås i stk. 10, at § 56 i den nye afskrivningslov skal finde tilsvarende anvendelse ved omregning af anskaffelsessummer og afståelsessummer til kontantværdi efter ligningslovens § 8 K, stk. 4, jf. denne lovs § 9, nr. 6, af træer m.v. omfattet af ligningslovens § 8 K, stk. 1 - 3. Den foreslåede bestemmelse betyder, at der for træer m.v., der er anskaffet før indkomståret 1999, ikke skal ske kontantomregning af anskaffelsessummen, idet der efter hidtil gældende regler ikke gjaldt krav om kontantomregning.

Det foreslås i stk. 11, at for tilskud, der er erhvervet i indkomståret 1992 eller tidligere, finder de tidligere gældende regler i ligningslovens § 27 B, jf. lovbekendtgørelse nr. 735 af 5. november 1991, fortsat anvendelse. Efter ligningslovens § 27 B i den indtil lov nr. 237 af 8. april 1992 gældende affattelse kunne en række erhvervsmæssige tilskud beskattes inden for en 10 års periode, der begynder med det indkomstår, hvori tilskuddet er erhvervet. Reglerne i § 2, stk. 2 - 6, indeholder alene overgangsregler som følge af, at den tidligere affattelse af ligningslovens § 27 B om udsat beskatning i op til 10 år fortsat skal finde anvendelse for tilskud, der er erhvervet inden udgangen af 1992. § 2, stk. 4, i lov nr. 237 af 8. april 1992 indeholder alene en ajourføring af henvisningerne i den tidligere ligningslovens § 27 B, til nyere love og forordninger. § 2, stk. 5 og 6, i lov nr. 237 af 8. april 1992, der er vedtaget ved § 24 i lov nr. 1223 af 27. december 1996 om ændringer som følge af dødsboskifteloven og dødsboskatteloven, indeholder en tilpasning af regler i

den tidligere ligningslovs § 27 B til den nye struktur i dødsboskatteloven.

Ved de foreslåede stk. 12 og 13 sker en ajourføring af henvisninger i ligningslovens § 27 B til forordninger og love. Forordningerne 2080/93 og 3699/93 har afløst forordningerne 4028/86 og 4042/89. De nye forordninger har betydning for tilskud, der er udbetalt den 1. januar 1994 eller senere. Lov nr. 483 af 12. juni 1996 har afløst lov nr. 154 af 11. april 1984 og lov nr. 222 af 22. april 1987. Den nye lov har betydning for tilskud, der er udbetalt den 1. januar 1997 eller senere. De foreslåede stk. 12 og 13 vil få virkning for tilskud, der er udbetalt på de nævnte datoer eller senere, dog senest inden udgangen af indkomståret 1998.

Det foreslåede stk. 14 vedrører en særlig regel for overførsel af en juletræsvirksomhed m.v. som nævnt i ligningslovens § 8 K, stk. 2, når virksomheden har tre eller flere personlige ejere, og når den skattepligtige kun deltager i virksomhedens drift i uvæsentligt omfang, fra virksomhedsordningen.

For en virksomhed som nævnt i ligningslovens § 8 K, stk. 2, med tre eller flere personlige ejere, når den skattepligtige kun deltager i virksomhedens drift i uvæsentligt omfang, og som i dag anvender virksomhedsordningen, indebærer lovforslagets § 10, nr. 4, sammenholdt med virksomhedsskattelovens § 1, stk. 1, at virksomheden fra og med indkomståret 1999 ikke længere kan være i virksomhedsordningen.

Ophører den skattepligtige helt med at anvende virksomhedsordningen, dvs. også på sine eventuelle øvrige virksomheder fra og med indkomståret 1999, vil den almindelige ophørsregel i virksomhedsskattelovens § 15 b finde anvendelse. Herefter skal indestående på opsparingskontoen med tillæg af den hertil svarende virksomhedsskat medregnes ved opgørelsen af den personlige indkomst i indkomståret efter det indkomstår, hvori virksomhedsordningen senest har været anvendt.

Hvis den skattepligtige derimod fortsætter med at

anvende virksomhedsordningen på den øvrige erhvervsmæssige virksomhed, kan den skattepligtige efter gældende regler kun overføre aktiver fra virksomhedsordningen til privatøkonomien ved hævnning i hæverækkefølgen. Dette virker ikke rimeligt.

Det foreslås derfor i *stk. 14*, at reglerne i virksomhedsskattelovens § 15 a, stk. 1 og 2, om afståelse af en eller flere virksomheder skal finde tilsvarende anvendelse ved overførsel af den nævnte virksomhed fra virksomhedsordningen

Efter den foreslåede bestemmelse kan den skattepligtige vælge at overføre et beløb, der højst svarer til den del af kapitalafkastgrundlaget ved udløbet af indkomståret 1998, der efter forholdet mellem nettoværdien af den overførte virksomhed ved udløbet af indkomståret 1998 og nettoværdien af samtlige virksomheder indskudt i virksomhedsordningen kan henføres til den overførte virksomhed. Dette sker uden om hæverækkefølgen. Samtidig skal den skattepligtige for samme indkomstår medregne en forholdsmæssig del af indestående på opsparingskontoen ved udløbet af indkomståret 1998 med tillæg af den dertil hørende virksomhedsskat til den personlige indkomst. Hævningen fra opsparingskontoen sker ikke i hæverækkefølgen.

Nettoværdien af en virksomhed opgøres som værdien af de aktiver, der kan henføres til virksomheden, med fradrag af værdien af de passiver, der kan henføres til virksomheden. Hvis værdien af passiverne i en virksomhed overstiger værdien af aktiverne i virksomheden, ansættes nettoværdien af virksomheden til 0.

Hvis værdien af passiverne i den overførte virksomhed overstiger værdien af aktiverne i virksomheden, ansættes nettoværdien af virksomheden således til 0 ved beregningen af den forholdsmæssige andel af kapitalafkastgrundlaget. Det vil sige, at den forholdsmæssige andel af kapitalafkastgrundlaget bliver 0, og det beløb, der kan overføres, bliver 0.

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

§ 1

I lov nr. 1221 af 27. december 1996 om beskatning ved dødsfald (dødsboskatteloven), som ændret ved § 6 i lov nr. 440 af 10. juni 1997, foretages følgende ændringer:

1. I § 9, stk. 1, nr. 5, og § 22, stk. 1, nr. 5, ændres » og § 7 P.« til: » og afskrivningslovens § 9, stk. 4, og § 21, stk. 5.«.

§ 9. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst gælder følgende:

5) Der gives ikke procentnedslag som nævnt i ligningslovens § 7 O, stk. 3, og § 7 P.

§ 22. Ved opgørelsen af bobeskatningsindkomsten gælder følgende:

5) Der gives ikke procentnedslag som nævnt i ligningslovens § 7 O, stk. 3, og § 7 P.

2. § 9, stk. 2, 2. pkt., og § 23, stk. 2, 2. pkt., ophæves.

§ 9. ---

Stk. 2. Skattemæssige afskrivninger for mellemperioden opgøres som helårige afskrivninger, der omregnes forholdsmæssigt. 1. pkt. gælder dog ikke for aktiver, der afskrives i forhold til den del af perioden, hvori aktivet har været ejet (pro anno-afskrivninger).

§ 23. ---

Stk. 2. Hvis bobeskatningsperioden er kortere end et år, opgøres skattemæssige afskrivninger som helårige afskrivninger, der omregnes forholdsmæssigt. 1. pkt. gælder dog ikke aktiver, der afskrives i forhold til den del af perioden, hvori aktivet har været ejet (pro anno-afskrivninger).

3. § 22, stk. 1, nr. 9, affattes således:

»9) Uanset bestemmelsen i afskrivningslovens § 18, stk. 3, 2. pkt., jf. § 20, kan fradrag for udgifter til ombygning eller forbedring af afskrivningsberettigede bygninger og installationer i sådanne bygninger, der ikke er anskaffet i bobeskatningsperioden, og som henregnes til dødsboet på skæringsdagen i boopgørelsen, foretages efter bestemmelserne i afskrivningslovens § 18, stk. 2 - 5 (straksfradrag).«.

§ 22. Ved opgørelsen af bobeskatningsindkomsten gælder følgende:

9) Uanset bestemmelsen i afskrivningslovens § 21, stk. 2, 2. pkt., kan fradrag for udgifter til ombygning eller forbedring af afskrivningsberettigede bygninger og installationer i sådanne bygninger, der henregnes til dødsboet på skæringsdagen i boopgørelsen, foretages efter bestemmelserne i afskrivningslovens § 21, stk. 2-4 (straksfradrag).

4. I § 22, stk. 4, § 39, stk. 1, nr. 1, § 45, stk. 1, nr. 1, og § 59, stk. 2, nr. 1, ændres » afskrivningslovens afsnit IV A« til: » afskrivningsloven«.

§ 22. ---

Stk. 4. Forskudsafskrivninger, jf. afskrivningslovens afsnit IV A, kan ikke foretages vedrørende dødsboets kontraherede eller planlagte anskaffelser.

§ 39. Ved udlodning af en erhvervsvirksomhed kan modtageren eller, hvis erhvervsvirksomheden udloddes til flere, en af disse

- 1) overtage forskudsafskrivninger, som afdøde eller, hvis boet er indtrådt i den efterlevende ægtefælles stilling efter § 20, stk. 2, ægtefællen havde foretaget efter afskrivningslovens afsnit IV A, på de for vedkommende gældende betingelser, og
-

§ 45. Hvis afdøde ved udgangen af indkomståret forud for dødsåret drev en erhvervsvirksomhed, der tilhørte den efterlevende ægtefælle, kan den efterlevende ægtefælle med virkning fra begyndelsen af dødsåret

- 1) overtage forskudsafskrivninger, som afdøde havde foretaget efter afskrivningslovens afsnit IV A, på de for afdøde gældende betingelser, og
-

§ 59. ---

Stk. 2. Den efterlevende ægtefælle kan uanset stk. 1 vælge ikke at indtræde i afdødes skattemæssige stilling med hensyn til:

- 1) Afdødes forskudsafskrivninger efter afskrivningslovens afsnit IV A.
-

5. I § 23, stk. 3, 1. pkt., og stk. 4, ændres »afskrivningslovens afsnit I - III« til: »afskrivningslovens kapitel 2«.

6. § 23, stk. 3, 2. pkt., affattes således:

»Uanset 1. pkt. kan der altid foretages skattemæssige afskrivninger svarende til et helt års afskrivninger.«

§ 23. ---

Stk. 3. Hvis bobeskatningsperioden er længere end et år, opgøres andre afskrivninger end de i afskrivningslovens afsnit I-III nævnte som helårige afskrivninger, der omregnes i forhold til den del af bobeskatningsperioden, hvori ak-

tivet har været i afdødes eller boets eje. Uanset 1. pkt. kan der dog foretages skattemæssige afskrivninger svarende til et helt års afskrivninger, hvis de pågældende aktiver ikke efter almindelige regler afskrives ved anvendelse af pro anno-afskrivninger.

Stk. 4. Hvis bobeskatningsperioden er længere end et år, foretages afskrivninger på driftsmidler og skibe efter reglerne i afskrivningslovens afsnit I-III uden omregning.

§ 2

I lov om beskatning af fortjeneste ved afståelse af fast ejendom (Ejendomsavancebeskatningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 640 af 2. august 1997, foretages følgende ændringer:

1. § 1, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Loven omfatter dog ikke fortjenester og tab, der er omfattet af afskrivningslovens § 21.«.

§ 1. ---

Stk. 2. Denne lov omfatter dog ikke fortjenester, der er omfattet af afskrivningslovens § 29 eller § 29 S.

2. § 4, stk. 3, 3. pkt., ophæves.

3. I § 4, stk. 3, 7. pkt., der bliver 6. pkt., ændres »4. og 5. pkt.« til: »3. og 4. pkt.«.

§ 4. ---

Stk. 3. Er den afståede ejendom erhvervet før den 19. maj 1993, opgøres den skattepligtiges anskaffelsessum som enten

- 1) ejendomsværdien pr. 1. januar 1993 med et tillæg på 10 pct. eller
- 2) ejendomsværdien pr. 1. januar 1993 med et tillæg på 10 pct. og med tillæg af et beløb opgjort som halvdelen af forskellen mellem denne værdi og ejendomsværdien pr. 1. januar 1996.

Den skattepligtige kan inden den 31. december 1993 begære en vurdering efter vurderingslovens § 4 B. Såfremt en sådan vurdering begæres, skal den pågældende anvende ejendomsværdien efter den vurdering som anskaffelsessum. Uanset 1. og 2. pkt. kan den skattepligtige, hvis den faktiske anskaffelsessum

omregnet til kontantværdi efter stk. 2 og tillagt vedligeholdelses- og forbedringsudgifter afholdt inden den 1. januar 1993 er højere end værdien efter 1. og 2. pkt., i stedet vælge at benytte denne anskaffelsessum. Udgifter som nævnt i § 5, stk. 2, 4., 5. og 6. pkt., medregnes ikke. Anskaffelsessummen for ejendomme, der er beliggende i udlandet, er værdien i handel og Wandel den 19. maj 1993. Den i 4. og 5. pkt. nævnte faktiske anskaffelsessum kan dog anvendes, hvis denne er højere end værdien i handel og Wandel den 19. maj 1993.

4. I § 4 indsættes som *stk. 6 - 8*:

»*Stk. 6.* Ved salg af en fast ejendom skal sælger og køber i købsaftale, skøde eller på anden skriftlig måde foretage en fordeling af den samlede salgssum på afskrivningsberettigede bygninger og installationer, grundværdi, stuehus, mælkekvoter og beholdninger.

Stk. 7. Foretager parterne ikke den i *stk. 6* nævnte fordeling af den samlede salgssum, foretager den skatteansættende myndighed fordelingen. Er den skatteansættende myndighed for sælger og køber ikke den samme, foretages fordelingen af den skatteansættende myndighed for sælger efter høring af den skatteansættende myndighed for køber.

Stk. 8. Ved en senere ændring af anskaffelsessummen for køber eller afståelsessummen for sælger for aktiver som nævnt i *stk. 6*, skal afståelsessummen for sælger henholdsvis anskaffelsessummen for køber for samme aktiv ændres tilsvarende.«

5. I § 5, *stk. 2*, ændres »§ 4, *stk. 3*, 6. pkt.« til: »§ 4, *stk. 3*, 5. pkt.«

6. § 5, *stk. 2*, 4. - 7. pkt., affattes således:

»Vedligeholdelsesudgifter, der har kunnet fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, samt udgifter, der er straksfradraget eller straksafskrevet, og som ikke er omfattet af afskrivningslovens § 21, *stk. 2*, kan ikke medregnes. Ved afgørelsen af, om udgifter har kunnet fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, ses der bort fra standardfradraget efter ligningslovens § 15 J. Udgifter, der modsvares af tilskud m.v., der er skattefrie, kan hel-

ler ikke medregnes. Tilsvarende gælder udgifter som nævnt i ligningslovens § 15 N, som affattet ved lovebekendtgørelse nr. 819 af 3. november 1997.«

7. § 5, *stk. 3*, 1. pkt., affattes således:

»Anskaffelsessummen forhøjes tillige med vederlag, der er betalt ved tildelingen af en mælkekvote i indkomståret 1998 eller tidligere.«

8. § 5, *stk. 4*, ophæves og i stedet indsættes:

»*Stk. 4.* Anskaffelsessummen nedsættes i afståelssåret på samme ejendom med

- 1) foretagne afskrivninger, herunder forskudsafskrivninger efter afskrivningsloven, fradragsbeløb efter afskrivningslovens § 24, *stk. 5*, 1. og 2. pkt., og forlods afskrivninger efter etableringskontoloven eller investeringsfondsloven på bygninger og installationer såfremt de nævnte afskrivninger m.v. ikke er beskattet som genvundne afskrivninger,
- 2) foretagne afskrivninger, herunder forskudsafskrivninger efter afskrivningsloven, fradragsbeløb efter afskrivningslovens § 24, *stk. 5*, 1. og 2. pkt., og forlods afskrivninger efter etableringskontoloven eller investeringsfondsloven, og værdiforringelser fradraget efter afskrivningslovens § 23, på nedrevne bygninger og installationer, samt nedrivningsfradrag efter afskrivningslovens § 22,
- 3) tab efter afskrivningslovens § 21 og værdiforringelser fradraget efter afskrivningslovens § 23, der ikke er omfattet af nr. 2,
- 4) beløb, som er fradraget ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst som værdiforringelse af ejendommen som følge af udnyttelse af forekomster af grus, ler og kalk m.v. på ejendommen, jf. afskrivningslovens § 38, eller som følge af nedgang i jordens landbrugsmæssige værdi ved den nævnte udnyttelse,
- 5) udgifter afskrevet efter afskrivningslovens § 27,
- 6) vederlag, der modtages for afståelsen af en mælkekvote i indkomståret 1998 eller tidligere, og
- 7) anskaffelsessummen for en mælkekvote, der afstås i indkomståret 1999 eller senere, forudsat at mælkekvoten er erhvervet i indkomståret 1998 eller tidligere samt tillagt anskaffelsessummen for ejendommen.

Bilag til f. t. l. vedr. forskellige skattelove

Stk. 5. Stk. 4 finder tilsvarende anvendelse i tilfælde, hvor der afstås en del af en ejendom. Nedsættelse foretages efter følgende principper:

- 1) Nedsættelse efter stk. 4, nr. 1 og 3, foretages kun, hvis der afstås en afskrivningsberettiget bygning eller installation, hvorpå der er foretaget afskrivninger, herunder forskudsafskrivninger efter afskrivningsloven, fradragsbeløb efter afskrivningslovens § 24, stk. 5, 1. og 2. pkt., og forlods afskrivninger efter etableringskontoloven eller investeringsfondsloven, eller givet fradrag for tab eller værdiforringelse. Det nedsættelsespligtige beløb henføres til den del af ejendommen, hvorpå afskrivningerne m.v. er foretaget, eller tabet eller værdiforringelsen vedrører.
- 2) Nedsættelse efter stk. 4, nr. 2, foretages først, når restejendommen sælges, jf. dog stk. 6. Det nedsættelsespligtige beløb henføres til restejendommen.
- 3) Nedsættelse efter stk. 4, nr. 4, foretages kun, hvis der afstås jordarealer, hvorpå der er sket udnyttelse af forekomster af grus, ler og kalk m.v. Det nedsættelsespligtige beløb henføres til denne del af jorden.
- 4) Nedsættelse efter stk. 4, nr. 5, foretages kun, hvis der afstås jordarealer, hvorpå der er opført drænings- og markvandingsanlæg, som er afskrevet efter afskrivningslovens § 27. Det nedsættelsespligtige beløb henføres til denne del af jorden.
- 5) Nedsættelse efter stk. 4, nr. 6 - 7, foretages ved, at det nedsættelsespligtige beløb forholdsmæssigt henføres til den afståede del af ejendommen og til restejendommen efter forholdet mellem anskaffelsessummen for den afståede del af ejendommen og anskaffelsessummen for hele ejendommen.

Stk. 6. Afstås en del af en fast ejendom, der på afståelsestidspunktet helt eller delvist benyttes til landbrug, gartneri, planteskole eller frugtplantage, jf. vurderingslovens § 33, stk. 1, og anvendes bestemmelserne i § 4, stk. 3, 1. eller 2. pkt., ved opgørelsen af anskaffelsessummen, overføres en forholdsmæssig andel af tillægsparcelværdien eller den tekniske værdi til anskaffelsessummen for jorden. Det overførselsberettigede beløb opgøres som forskellen mellem tillægsparcelværdien eller den tekniske værdi og restværdien. Beløbet nedsættes dog med foretagne afskrivninger, herunder forskudsafskrivninger efter afskrivningsloven, fradragsbeløb ef-

ter afskrivningslovens § 24, stk. 5, 1. og 2. pkt., og forlods afskrivninger efter etableringskontoloven eller investeringsfondsloven, på bygninger og installationer beliggende på ejendommen. Beløbet nedsættes endvidere med forskellen mellem den nedskrevne værdi på ejendommens bygninger og installationer og disses restværdi, samt med det i stk. 4, nr. 2, nævnte beløb. Anskaffelsessummen for den del af ejendommen, hvorfra der overføres en del af anskaffelsessummen, nedsættes med det overførte beløb. Stk. 4 - 5 finder tilsvarende anvendelse, idet nedsættelsen efter stk. 5, nr. 5, foretages efter overførslen efter 1. - 3. pkt. Skyldes overførsel af anskaffelsessummen salg af stuehusparcellen foretages nedsættelsen efter stk. 4, nr. 2, dog på dette tidspunkt, og det nedsættelsespligtige beløb henføres til denne del af ejendommen.

Stk. 7. Er ejendommen omfattet af § 5 A, foretages nedsættelsen med beløb efter stk. 4 - 6, jf. stk. 8, i den regulerede anskaffelsessum efter § 5 A i det år, hvori beløbet er fradraget ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Nedsættelsespligtige beløb efter stk. 4, nr. 1, henføres til de år, hvor der er afskrevet på ejendommens bygninger eller installationer efter forholdet mellem de samlede foretagne afskrivninger m.v. i de pågældende år. Nedsættelse efter stk. 4, nr. 6, ved afståelse af mælkekvoter foretages dog i det år, hvor mælkekvoten afstås.

Stk. 8. Nedsættelse af anskaffelsessummen med vederlag for afståelse af en mælkekvote, jf. stk. 4, nr. 6 - 7, jf. stk. 5 - 7, skal kun ske for mælkekvoter afstået den 18. juni 1993 eller senere.«.

§ 5. — — —

Stk. 2. Anskaffelsessummen forhøjes endvidere med afholdte udgifter til vedligeholdelse eller forbedring, i det omfang disse har oversteg 10.000 kr. pr. kaldenderår. For ejendomme, som er omfattet af § 4, stk. 3, medtages alene udgifter, der er afholdt den 1. januar 1993 eller senere. Såfremt ejendommen er begæret vurderet efter vurderingslovens § 4 B eller er omfattet af § 4, stk. 3, 6. pkt., medtages alene udgifter, der er afholdt efter den 19. maj 1993. Vedligeholdelsesudgifter, der har kunnet fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, medregnes ikke. Ved afgørelsen af, om vedligeholdelsesudgifter har kunnet fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, ses der bort fra standardfradraget ef-

ter ligningslovens § 15 J. Udgifter til ombygning eller forbedring af afskrivningsberettigede bygninger og installationer i afskrivningsberettigede bygninger, der er fradraget i den skattepligtige indkomst efter afskrivningslovens § 21, stk. 2, samt udgifter, der er fratrukket efter ligningslovens § 8 C, medregnes ikke. Såfremt den skattepligtige kun afstår en del af en fast ejendom, medregnes kun udgifter til vedligeholdelse og forbedring, der vedrører den afståede del af ejendommen. Udgifterne medregnes i disse tilfælde i det omfang, de i det enkelte kalenderår overstiger tillægget efter stk. 1, 4. pkt. Reglerne i 4., 5. og 6. pkt. gælder tilsvarende. Såfremt den skattepligtige ejede ejendommen i sameje med andre, medregnes kun udgifter til vedligeholdelse og forbedring, som den skattepligtige har afholdt. Udgifterne medregnes i disse tilfælde i det omfang, de i det enkelte kalenderår overstiger tillægget efter stk. 1, 5. pkt. Reglerne i 4., 5. og 6. pkt. gælder tilsvarende.

Stk. 3. Anskaffelsessummen forhøjes tillige med vederlag, der er betalt for en mælkekvote ved tildelingen. Såfremt den skattepligtige er blevet beskattet af kvotens værdi ved tildelingen, kan det beskattede beløb tillægges anskaffelsessummen. Er ejendommen omfattet af § 5 A, forhøjes den regulerede anskaffelsessum efter § 5 A, stk. 1, i det år, hvor mælkekvoten erhverves.

Stk. 4. Anskaffelsessummen nedsættes i afståelsesåret med det vederlag, der modtages ved afståelsen af en mælkekvote. Er ejendommen omfattet af § 5 A, nedsættes den regulerede anskaffelsessum efter § 5 A, stk. 1, i det år, hvor mælkekvoten afstås.

9. § 5 A affattes således:

»§ 5 A. Er ejendommen omfattet af vurderingslovens § 33, stk. 4 eller stk. 7, på afståelsestidspunktet, kan den skattepligtige regulere anskaffelsessummen efter § 4, stk. 2, med den procent beregnet med en decimal, hvormed reguleringstallet i personskattelovens § 20 er ændret fra anskaffelsesåret til og med kalenderåret 1998. For ejendomme, der er omfattet af § 4, stk. 3, reguleres anskaffelsessummen fra og med kalenderåret 1993.

Stk. 2. Det beløb, som anskaffelsessummen forhøjes med efter § 5, stk. 1, reguleres efter stk.

1 fra det kalenderår, tillægget vedrører, til og med kalenderåret 1998.

Stk. 3. Det beløb, som anskaffelsessummen forhøjes med efter § 5, stk. 2, reguleres efter stk. 1 fra kalenderåret for vedligeholdelsesarbejdets eller forbedringens fuldførelse til og med kalenderåret 1998.

Stk. 4. Reglerne i stk. 1-3 finder ikke anvendelse, såfremt reglen i § 6, stk. 2, om bundfradrag anvendes.«.

§ 5 A. Er ejendommen omfattet af vurderingslovens § 33, stk. 4 eller stk. 7, på afståelsestidspunktet, kan den skattepligtige regulere anskaffelsessummen efter § 4, stk. 2, med den procent beregnet med en decimal, hvormed reguleringstallet i personskattelovens § 20 er ændret fra anskaffelsesåret til afståelsesåret. For ejendomme, der er omfattet af § 4, stk. 3, reguleres anskaffelsessummen fra og med kalenderåret 1993.

Stk. 2. Det beløb, som anskaffelsessummen forhøjes med efter § 5, stk. 1, reguleres efter stk. 1 fra det kalenderår, tillægget vedrører, til det kalenderår, hvori ejendommen afstås.

Stk. 3. Det beløb, som anskaffelsessummen forhøjes med efter § 5, stk. 2, reguleres efter stk. 1 fra kalenderåret for vedligeholdelsesarbejdets eller forbedringens fuldførelse til kalenderår, hvori ejendommen afstås.

10. § 6, stk. 1, affattes således:

»Den opgjorte fortjeneste ved afståelse af fast ejendom medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, jf. dog stk. 2-7.«.

11. I § 6 indsættes efter *stk. 1* som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Ved skattepligtige personers salg af ejendomme, der på afståelsestidspunktet er omfattet af vurderingslovens § 33, stk. 4, 5 eller 7, og som har tjent til bolig for ejeren eller dennes husstand i en del eller hele den periode, hvori denne har ejet ejendommen, medregnes den opgjorte fortjeneste med fradrag efter stk. 4-5 og § 9, stk. dog kun i det omfang, denne overstiger et bundfradrag med et grundbeløb (i 1987-niveau) på 147.000 kr. Grundbeløbet reguleres efter personskattelovens § 20. Anvendelse af reglerne i 1. pkt. er betinget af, at afståelsen omfatter stuehuset med tilhørende grund og have eller ejerboligen. Hver person har i alt ét bundfradrag.

Uudnyttet bundfradrag kan fremføres uden tidsbegrænsning. En gift persons uudnyttede bundfradrag kan overføres til fradrag i den anden ægtefælles fortjeneste ved afståelse af fast ejendom omfattet af 1. pkt., såfremt ægtefællerne er samlevende ved indkomstårets udgang, jf. kildeskattelovens § 4. Overførselsadgangen gælder, selv om den ægtefælle, hvorfra uudnyttet bundfradrag overføres, ikke ejer fast ejendom som nævnt i 1. pkt. Uanset 6. pkt. kan der ved hver afståelse højest opnås et fradrag svarende til ét bundfradrag.«

Stk. 2-6 bliver herefter stk. 3-7.

12. § 6, stk. 2, der bliver stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Er ejendommen erhvervet før den 1. januar 1999 og på et tidspunkt, der ligger 3 år eller mere forud fra afståelsen, nedsættes den opgjorte fortjeneste eller tab med 5 pct. for hvert år, den skattepligtige har ejet ejendommen ud over 3 år. Ved afståelse i det niende år efter ejendommens erhvervelse eller senere nedsættes den opgjorte fortjeneste eller tab med 30 pct. Den efter 1. og 2. pkt. opgjorte procentsats nedsættes med 3 procentpoint pr. kalenderår regnet fra og med kalenderåret 1999. Reglerne i 1.-3. pkt. finder ikke anvendelse, såfremt reglen i stk. 2 anvendes, eller såfremt anskaffelsessummen er opgjort efter § 5 A.«

13. I § 6, stk. 3, der bliver stk. 4, ændres i 1. pkt. »efter stk. 1-2« til: »efter stk. 1 og 3«.

14. I § 6, stk. 4, der bliver stk. 5, ændres to steder »stk. 1-3« til: »stk. 1, 3 og 4«, og »jf. dog stk. 5« ændres til: »jf. dog stk. 6«.

15. I § 6, stk. 5, der bliver til stk. 6, ændres »§ 4, stk. 3, 4. pkt.« til »§ 4, stk. 3, 3. pkt.«.

§ 6. Den opgjorte fortjeneste ved afståelse af fast ejendom medregnes fuldt ud ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, når ejendommen er erhvervet på et tidspunkt, der ligger mindre end tre år forud for afståelsen.

Stk. 2. Er ejendommen erhvervet på et tidspunkt, der ligger 3 år eller mere forud fra afståelsen nedsættes den opgjorte fortjeneste eller tab med 5 pct. for hvert år, den skattepligtige har ejet ejendommen ud over 3 år. Ved afståelse i det niende år efter ejendommens erhvervelse eller senere nedsættes den opgjorte

fortjeneste eller tab med 30 pct. Reglerne i 1. og 2. pkt. finder ikke anvendelse, såfremt anskaffelsessummen er opgjort efter § 5 A.

Stk. 3. Hvis der i den periode, hvor den skattepligtige har ejet ejendommen, er pålignet ejendommen frigørelsesafgift, nedsættes den opgjorte fortjeneste efter stk. 1-2 med et beløb, der svarer til det dobbelte af den pålignede frigørelsesafgift. Dette gælder dog ikke, hvis frigørelsesafgiften er tilbagebetalt eller bortfaldet efter frigørelsesafgiftslovens § 8 A, stk. 1, 2 eller 4, eller ejendommen er omfattet af § 4, stk. 3, 1. og 2. pkt., og frigørelsesafgiftspligten er opstået inden den 1. januar 1993 eller inden den 19. maj 1993, såfremt der er begæret vurdering efter vurderingslovens § 4 B.

Stk. 4. I fortjeneste, der i et givet indkomstår er skattepligtig efter stk. 1-3, kan den skattepligtige fradrage indkomstårets tab ved afståelse af fast ejendom, jf. dog stk. 5. Overstiger årets tab årets fortjenester, kan det overskydende tab fradrages i fortjeneste efter stk. 1-3 i de fem efterfølgende indkomstår. Inden for denne periode kan tabet kun overføres til fradrag i et senere indkomstår, såfremt det ikke kan rummes i nettofortjeneste ved afståelse af fast ejendom i et tidligere indkomstår.

16. I § 6 A, stk. 1, ændres »§§ 8 og 9, stk. 4,« til: »§ 8,« og i *litra c*, indsættes som 2. pkt.:

»Hvis skattemyndighederne ændrer ansættelse vedrørende afståelse af en fast ejendom, kan ejeren begære reglen anvendt, dog senest 3 måneder efter, at meddelelsen om ansættelsesændringen er modtaget.«

17. § 6 A, stk. 2, 1. pkt., affattes således:

»Reglen finder anvendelse ved afståelse og erhvervelse af ejendomme, der for mere end halvdelens vedkommende anvendes erhvervsmæssigt i ejerens eller den samlevende ægtefælles erhvervsvirksomhed, jf. dog stk. 4, 2. pkt. Ved opgørelsen af den erhvervsmæssige andel lægges den ejendomsværdimæssige fordeling mellem erhverv og beboelse til grund. Fortjenesten, der vedrører den del af ejendommen, som ikke tjener eller har tjent som bolig for ejeren eller dennes husstand, og som anvendes til køb af bygninger, der tjener som bolig for ejeren eller dennes husstand, skal, uanset bestemmelsen i

stk. 1, medregnes til den skattepligtige indkomst.«

18. I § 6 A, stk. 3, indsættes efter » § 6, stk. 2«: »og 3«, og »§ 9, stk. 1-3« ændres til: »§ 9«.

19. § 6 A, stk. 6, ophæves.

§ 6 A. Såfremt den skattepligtige erhverver en ejendom, der er omfattet af lovens regler, med undtagelse af ejendomme, der er omfattet af §§ 8 og 9, stk. 4, kan den skattepligtige i stedet for at medregne fortjeneste ved afståelse af fast ejendom til den skattepligtige indkomst vælge at nedsætte anskaffelsessummen for den erhvervede ejendom med fortjenesten efter følgende regler:

c) Den skattepligtige skal senest for det indkomstår, hvori erhvervelsen finder sted, begære reglen anvendt ved indsendelsen af rettidig selvangivelse eller, såfremt erhvervelsen af fast ejendom finder sted i det seneste indkomstår forud for afståelsesåret, begære reglen anvendt senest ved indsendelsen af rettidig selvangivelse for afståelsesåret.

Stk. 2. Reglen finder anvendelse ved afståelse og erhvervelse af ejendomme, der anvendes helt eller delvis i ejerens eller den samlevende ægtefælles erhvervsvirksomhed, jf. dog stk. 4, 2. pkt. Det gælder dog ikke virksomhed ved udlejning af fast ejendom. Bortforpagtning af fast ejendom som nævnt i vurderingslovens § 33, stk. 4 og 7, anses ikke i denne forbindelse for virksomhed ved udlejning af fast ejendom.

Stk. 3. den skattepligtige fortjeneste, hvorved anskaffelsessummen efter stk. 1 kan nedsættes, opgøres som den skattepligtige fortjeneste uden fradrag efter § 6, stk. 2. Er både den afståede og den erhvervede ejendom omfattet af vurderingslovens § 33, stk. 1, stk. 5 eller stk. 7, 1. pkt., nedsættes anskaffelsessummen for den erhvervede ejendom med hele fortjenesten på den afståede ejendom opgjort efter 1. pkt. uden fradrag efter § 9, stk. 1-3. Overstiger fortjenesten efter 1. og 2. pkt. den kontante anskaffelsessum for den erhvervede ejendom, jf. stk. 1, litra b, beskattes den overskydende fortjeneste efter lovens almindelige regler.

Stk. 6. Såfremt § 5 A er anvendt ved opgørelsen af fortjenesten på den afståede ejendom, skal § 5 A også anvendes på den erhvervede ejendom.

20. § 6 B ophæves.

§ 6 B. Indvindes en fortjeneste for ejendomme omfattet af § 6 A ved modtagelse af en forsikrings- eller erstatningssum i anledning af en indtruffen skade, kan den skattepligtige i stedet for at medregne fortjenesten til den skattepligtige indkomst vælge at nedsætte anskaffelsessummen på den genopførte ejendom med fortjenesten efter reglerne i § 6 A. Genopførelsen skal finde sted i det samme indkomstår, som skaden indtræffer, eller i det nærmest følgende indkomstår.

21. I § 6 C indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. Reglen finder ikke anvendelse på bygninger, der tjener eller har tjent som bolig for ejeren eller dennes husstand.«

§ 6 C. Såfremt den skattepligtige ombygger, tilbygger eller nybygger på en ejendom, der er omfattet af § 6 A, kan den skattepligtige i stedet for at medregne fortjeneste ved afståelse af fast ejendom til den skattepligtige indkomst vælge at nedsætte anskaffelsessummen for ombygningen, tilbygningen eller nybygningen med fortjenesten efter reglerne i § 6 A.

22. I § 7 ændres tre steder »§ 4, stk. 3, 4. pkt.« til »§ 4, stk. 3, 3. pkt.«

§ 7. Ved jordombytning som led i en jordfordelingssag efter lov om jordfordeling mellem landejendomme samt ved jordombytning som led i en ekspropriation efter lov nr. 186 af 4. juni 1964, efter lov om offentlige veje eller efter lov om planlægning kan den skattepligtige forlange, at der ved opgørelsen af fortjenesten ses bort fra den afståelse af ubebygget areal, der efter værdiforholdene på tidspunktet for jordombytningen modsvares af modtaget ubebygget areal. Skatteministeren fastsætter regler om opgørelsen af fortjenesten. Ved senere afståelse af et tilbyttet areal, der efter værdiforholdene på tidspunktet for jordbyttet blev modsvaret af afgivet areal, opgøres anskaffelsessummen for det tilbyttede areal, som om det

var erhvervet på samme tidspunkt og for samme beløb som det i sin tid afgivne areal. Udgifter til vedligeholdelse og forbedring, der inden jordombytningen er afholdt vedrørende det i sin tid afgivne areal, tages herved i betragtning i det i § 5, stk. 2, angivne omfang. For ejendomme, hvor der er foretaget jordombygning før den 19. maj 1993, opgøres anskaffelsessummen for det tilbyttede areal efter reglerne i § 4, stk. 3. Ved opgørelsen af anskaffelsessummen efter § 4, stk. 3, 4. pkt., opgøres anskaffelsessummen for det tilbyttede areal, som om det var erhvervet på samme tidspunkt og for samme beløb som det i sin tid afgivne areal. Hertil kan lægges udgifter til vedligeholdelse og forbedring, der inden jordombygningen er afholdt vedrørende det i sin tid afgivne areal, og tilsvarende udgifter, der er afholdt på det tilbyttede areal inden den 1. januar 1993. Udgifter som nævnt i § 5, stk. 2, 4., 5. og 6. pkt., medregnes ikke.

Stk. 2. Uden for de i stk. 1 anførte tilfælde kan skatteministeren eller den, ministeren bemyndiger hertil, efter ansøgning fra den skattepligtige tillade, at fortjeneste, der indvindes ved mageskifte af ubebyggede arealer, fritages for beskatning. Fritagelse skal dog kunne meddeles, selv om der fra en af siderne ud over arealet ydes et vederlag på højst 10.000 kr. Såfremt fritagelse meddeles, skal anskaffelsessummen for den ejendom, der erhverves ved mageskiftet, ved senere afståelse opgøres, som om ejendommen var erhvervet på samme tidspunkt og for det samme beløb som den ejendom, der afstås ved mageskiftet. Udgifter til vedligeholdelse og forbedring, der inden mageskiftet er afholdt vedrørende den ved mageskiftet afståede ejendom, tages i betragtning i det i § 5, stk. 2, angivne omfang. For ejendomme, der er mageskiftet før den 19. maj 1993, opgøres anskaffelsessummen for den mageskiftede ejendom efter reglerne i § 4, stk. 3. Ved opgørelsen af anskaffelsessummen efter § 4, stk. 3, 4. pkt., opgøres anskaffelsessummen for den mageskiftede ejendom, som om den var erhvervet på samme tidspunkt og for det samme beløb som den i sin tid afståede ejendom ved mageskiftet. Hertil kan lægges udgifter til vedligeholdelse og forbedring, der er afholdt vedrørende den ved mageskiftet afståede ejendom, og tilsvarende udgifter, der er

afholdt på den ved mageskiftet erhvervede ejendom inden den 1. januar 1993. Udgifter som nævnt i § 5, stk. 2, 4., 5. og 6. pkt., medregnes ikke.

Stk. 3. For ejendomme, der har fået afløst jordrentepligt, opgøres anskaffelsessummen som afløsningssummen for jordrenten med et tillæg for bygningsværdien. Skatteministeren fastsætter regler om beregning af dette tillæg. Anskaffelsessummen omregnes efter § 4, stk. 1, og reguleres efter § 5 og § 5 A. For ejendomme, der har fået afløst jordrentepligt før den 19. maj 1993, opgøres anskaffelsessummen efter reglerne i § 4, stk. 3. Ved opgørelsen af anskaffelsessummen efter § 4, stk. 3, 4. pkt., benyttes afløsningssummen for jordrenten med et tillæg for bygningsværdien samt udgifter afholdt inden den 1. januar 1993. Udgifter som nævnt i § 5, stk. 2, 4., 5. og 6. pkt., medregnes ikke.

23. § 9, stk. 4, ophæves.

§ 9. ---

Stk. 4. Ved afståelse af en- og tofamiliehuse og ejerlejligheder, der tidligere har udgjort en del af en ejendom omfattet af stk. 1, gælder § 8. I disse tilfælde er det dog en betingelse, at ejeren eller dennes hustru havde beboet huset eller lejligheden i en del af eller hele den periode, hvori denne ejede den samlede ejendom.

24. § 10 affattes således:

»§ 10. Såfremt en skattepligtig i anledning af en indtruffen skade på sin ejendom har modtaget en erstatnings- eller forsikringssum og foretager genopførelse af den skadelidte ejendom, kan den skattepligtige i stedet for at anvende reglerne i § 4, jf. § 2, stk. 1, anvende reglerne i stk. 2 - 6, såfremt

- 1) de genopførte bygninger eller installationer findes på den samme ejendom som de skadede bygninger, jf. dog stk. 5, og
- 2) genopførelsen sker enten i det indkomstår, hvori skaden indtræffer, eller i det nærmest følgende indkomstår, dog således, at fristen for genopførelse tidligst udløber med det indkomstår, som følger nærmest efter det indkomstår, hvori erstatningssummen er fastsat endeligt.

Stk. 2. Når særlige omstændigheder taler der-

for, kan fristerne i stk. 1 forlænges efter tilladelse fra skatteministeren.

Stk. 3. Er det beløb, der anvendes til genopførelse m.v., mindre end forsikrings- eller erstatningssummen, fradrages forskelsbeløbet i ejendommens anskaffelsessum i det indkomstår, hvori skaden sker. Der kan dog højst fradrages et beløb svarende til ejendommens anskaffelsessum på tidspunktet for skadens indtræden. Et overskydende beløb beskattes i det indkomstår, hvori genopførelsen senest skal være sket, jf. stk. 1, nr. 2, og stk. 2. Forskelsbeløb, der fragår i afskrivningsgrundlaget, eller beskattes efter afskrivningslovens § 24, stk. 5, påvirker ikke ejendommens anskaffelsessum, jf. dog § 5, stk. 4-8.

Stk. 4. Ved senere afståelse af den genopførte ejendom kan den skattepligtige ved opgørelsen af den regulerede anskaffelsessum efter § 5 og § 5 A kun medregne

- 1) anskaffelsesudgifter, der er afholdt før skaden,
- 2) vedligeholdelses- og forbedringsudgifter, der er afholdt før skaden, i det omfang de kan medregnes efter § 5, stk. 2,
- 3) beløb, hvormed udgifterne til genopførelsen måtte overstige forsikrings- eller erstatningssummen, og
- 4) udgifter til vedligeholdelse og forbedring af den genopførte ejendom, i det omfang de kan medregnes efter § 5, stk. 2.

Stk. 5. Uanset bestemmelsen i stk. 1, nr. 1, ikke er opfyldt, finder reglerne i stk. 2 - 4 anvendelse, såfremt

- 1) en lov eller en offentlig myndigheds bestemmelse hindrer, at genopførelse sker på den ejendom, hvor de skaderamte goder fandtes, eller
- 2) skaden har ramt en eller flere erhvervsjendomme, som tilhører samme ejer, og som udgør en driftsenhed, og ejeren ønsker at foretage genopførelse på en anden af disse ejendomme end den skaderamte.

Stk. 6. Bestemmelsen i stk. 5 gælder dog kun, såfremt den skattepligtige inden for de i stk. 1, nr. 2, og stk. 2 nævnte frister foretager genopførelse på en anden ejendom, der mindst svarer til erstatnings- eller forsikringssummen. Den skattepligtige skal efter genopførelse indgive meddelelse herom sammen med indkomstårets selvangivelse. Hvis skattemyndighederne ændrer ansættelse vedrørende afståelse af en fast ejendom, kan ejeren begære reglen anvendt, dog se-

nest 3 måneder efter, at meddelelsen om ansættelsesændringen er modtaget.

Stk. 7. Overstiger de samlede udgifter ved en genopførelse på en anden ejendom erstatnings- eller forsikringssummen, tillægges det overskydende beløb anskaffelsessummen for den genopførte bygning m.v. Sker genopførelse på flere ejendomme, fordeles det overskydende beløb til anskaffelsessummerne for de pågældende ejendomme efter andelen af de samlede udgifter til genopførelse på de enkelte ejendomme.

Stk. 8. Ved genopførelse af bygninger m.v. på en anden ejendom, overføres til denne anden ejendom den del af anskaffelsessummen for den oprindelige ejendom, der kan henføres til det skaderamte. Sker genopførelse på flere ejendomme, fordeles den del af anskaffelsessummen for den oprindelige ejendom, der kan henføres til det skaderamte, efter andelen af de samlede udgifter til genopførelse på de enkelte ejendomme.

Stk. 9. Erstatnings- og forsikringssummer, der vedrører den del af ejendommen, der ikke tjener eller har tjent som bolig for ejeren eller dennes husstand, og som anvendes til opførelse af bygninger, der tjener som bolig for ejeren eller dennes husstand, skal, uanset bestemmelsen i stk. 1, medregnes til den skattepligtige indkomst.

Stk. 10. Såfremt en skattepligtig anvender reglerne i stk. 1 - 9, og en eller flere af ejendommens bygninger er afskrivningsberettigede, skal reglerne i afskrivningslovens § 24 samtidig anvendes.«.

§ 10. Efter ansøgning fra den skattepligtige medregnes fortjeneste, der er indvundet ved modtagelsen af en erstatnings- eller forsikringssum i anledning af en indtruffen skade, ikke, hvis den skattepligtige foretager genopførelse for et beløb, der mindst svarer til erstatnings- eller forsikringssummen. Det er en betingelse, at de genopførte bygninger eller installationer findes på den samme ejendom som de skaderamte formuegoder.

Stk. 2. Genopførelsen skal enten ske i det indkomstår, hvori fortjenesten konstateres, eller i det nærmest følgende indkomstår. Fristen for genopførelse udløber dog tidligst med det indkomstår, som følger nærmest efter det indkomstår, hvori erstatningssummen er fastsat endeligt. Når ganske særlige omstændigheder taler derfor, kan fristerne i 1. og 2. pkt. forlænges efter ansøgning fra den skattepligtige.

Stk. 3. Den skattepligtige kan kun foretage skattemæssige afskrivninger på den genopførte ejendom inden for de rammer, der er fastsat i § 26 A i lov om skattemæssige afskrivninger m.v.

Stk. 4. Ved senere afståelse af den genopførte ejendom kan den skattepligtige ved opgørelsen af den regulerede anskaffelsessum efter § 5 og § 5 A kun medregne:

- a) anskaffelsesudgifter, der var afholdt, før skaden skete,
- b) vedligeholdelses- og forbedringsudgifter, der var afholdt, før skaden skete, i det omfang de kan medregnes efter § 5, stk. 2,
- c) beløb, hvormed udgifterne til genopførelsen måtte overstige forsikrings- eller erstatningssummen, og
- d) udgifter til vedligeholdelse og forbedring af den genopførte ejendom, i det omfang de kan medregnes efter § 5, stk. 2.

Stk. 5. Skatteministeren kan dispensere fra bestemmelsen i stk. 1, 2. pkt., såfremt en lov eller en offentlig myndigheds bestemmelse hindrer, at genopførelse sker på den ejendom, hvor de skaderamte formuegoder fandtes. Skatteministeren kan endvidere dispensere fra bestemmelsen i stk. 1, 2. pkt., såfremt skade har ramt en eller flere erhvervsjendomme, som tilhører samme ejer, og som udgør en driftsenhed, og ejeren ønsker at foretage genopførelse på en anden af disse ejendomme end den skaderamte. Der kan kun gives dispensation efter 1. og 2. pkt., såfremt den skattepligtige inden for i stk. 2 fastsatte frister foretager genopførelse på en anden ejendom for et beløb, der mindst svarer til erstatnings- eller forsikringssummen. I forbindelse med dispensationen træffer skatteministeren bestemmelse om det fremtidige afskrivningsgrundlag og om grundlaget for opgørelse af anskaffelsessummen ved en eventuel senere afståelse af den ejendom, hvorpå genopførelsen er sket.

Stk. 6. Med genopførelse af den skaderamte bygning sidestilles ombygning af eksisterende bygning.

§ 3

I lov om indskud på etableringskonto, jf. lov-bekendtgørelse nr. 641 af 1. august 1997, foretages følgende ændringer:

1. I § 3, *stk. 2*, ændres »§ 14 i lov om skattemæssige afskrivninger m.v.« til: »afskrivningslovens § 29«.

§ 3. ---

Stk. 2. Forskudsafskrivning på et kontraheret skib i medfør af bestemmelsen i § 14 i lov om skattemæssige afskrivninger m.v. formindsker det indskud, som den skattepligtige kan foretage for det pågældende indskudsår med forskudsafskrivningens beløb.

2. I § 5, *stk. 2, 3. pkt.*, ændres »bygninger m.v., hvor anskaffelsessummen efter § 19 A i lov om skattemæssige afskrivninger m.v.« til: »bygninger m.v., dræningsanlæg, markvandingsanlæg, driftsmidler og skibe samt immaterielle aktiver, hvor anskaffelsessummen efter afskrivningslovens § 45«.

§ 5. ---

Stk. 2. Etablering af selvstændig erhvervsvirksomhed anses at have fundet sted, når den samlede anskaffelsessum for de til brug for virksomheden anskaffede formuegoder overstiger 125.900 kr. Ved opgørelsen af den samlede anskaffelsessum skal kontohaveren være berettiget til at medregne værdien af varelager ved etableringsårets udgang opgjort til fakturapris eller dagspris i stedet for det ved etableringen anskaffede varelager. For bygninger m.v., hvor anskaffelsessummen efter § 19 A i lov om skattemæssige afskrivninger m.v. skal omregnes til kontantværdi, indgår kontantværdien ved opgørelsen af den samlede anskaffelsessum. Det er endvidere en betingelse for, at etablering af selvstændig erhvervsvirksomhed anses at have fundet sted, at kontohaveren eller dennes ægtefælle deltager med personlig arbejdsindsats i ikke uvæsentligt omfang.

3. I § 7, *stk. 1, litra c*, ændres »§ 18 i lov om skattemæssige afskrivninger m.v.« til: »afskrivningslovens § 14«, og »særlige« udgår.

4. § 7, *stk. 1, litra d*, affattes således:

»d) Goodwill samt andre immaterielle aktiver såsom særlig fremstillingsmetode eller lignende (know how), patentret, forfatter- og kunstnerret og ret til mønster eller varemærke.«.

5. § 7, stk. 1, litra g, ophæves.

6. § 7, stk. 3, 1. og 2. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»For de i stk. 1, litra a, nævnte driftsmidler, litra b, nævnte skibe, litra c og f, nævnte bygninger m.v. og for de i stk. 1, litra d og e, nævnte immaterielle aktiver udgør anskaffelsessummen den kontantværdi, der er beregnet efter afskrivningslovens § 45.«.

7. § 7, stk. 4, 1. pkt., affattes således:

»Anskaffelse af maskiner, inventar og andre driftsmidler samt edb-software, der er omfattet af reglerne om straksafskrivning i afskrivningslovens § 6, stk. 1, berettiger ikke til at hæve beløb efter stk. 1, såfremt den skattepligtige vælger fuldt ud at fradrage anskaffelsessummen i den skattepligtige indkomst for det indkomstår, hvori anskaffelsen finder sted.«.

§ 7. Efter etableringen hæves beløb af indtil samme størrelse som anskaffelsessummen eller, hvor der i tidligere indkomstår er foretaget skattemæssige afskrivninger på formuegodet, den uafskrevne del af anskaffelsessummen for følgende formuegoder anskaffet inden for den frist, der er nævnt i § 5, stk. 7:

- c) Bygninger, hvorpå skattemæssig afskrivning kan foretages efter § 18 i lov om skattemæssige afskrivninger m.v., samt særlige installaioner i sådanne bygninger.
- d) Tidsbegrænsede rettigheder såsom patentret, forfatter- og kunstnerret og ret til mønstre eller varemærke.

g) Goodwill.

Stk. 3. For de i stk. 1, litra c og f, nævnte bygninger m.v. udgør anskaffelsessummen den kontantværdi, der er beregnet i medfør af § 19 A i lov om skattemæssige afskrivninger m.v. For de i stk. 1, litra d, e og g, omhandlede formuegoder udgør anskaffelsessummen den kontantværdi, der er beregnet i medfør af § 16 E, stk. 6, i ligningsloven. Den uafskrevne del af anskaffelsessummen beregnes som anskaffelsessummen med fradrag af de foretagne afskrivninger.

Stk. 4. Anskaffelse af maskiner, inventar og lignende driftsmidler, der er omfattet af reglerne om straksfradrag i afskrivningslovens § 3, stk. 1 eller 2, berettiger ikke til at hæve beløb efter stk. 1, såfremt den skattepligtige vælger fuldt ud at fradrage anskaffelsessummen i den skattepligtige indkomst for det indkomstår, hvori anskaffelsen finder sted. Kontrahering om bygning af et skib berettiger ej heller til at hæve beløb efter stk. 1.

8. I § 10 A ændres »§§ 7 og 7A« til: »§ 7«.

§ 10 A. Når etablering har fundet sted, og den nu etablerede har indgået ægteskab efter etableringen, kan den etableredes samlevende ægtefælle hæve indskud fra sin etableringskonto efter bestemmelserne i §§ 7 og 7 A til brug i den etablerede virksomhed. Det kan ske indtil udløbet af det andet år efter det år, hvori ægteskabet blev indgået. Det gælder dog kun, såfremt der ikke forinden er indtrådt beskatning af indskuddene på den etableringskonto, der tilhører den etableredes samlevende ægtefælle, efter §§ 9, 10, 11 og 11 A.

9. § 11, stk. 1, affattes således:

»I tilfælde af kontohavers død eller konkurs medregnes ikke-hævede indskud med tillæg af 5 pct. for hvert år fra udløbet af de indkomstår, hvori indskuddene er fradraget, og indtil udløbet af døds- eller konkursåret i den skattepligtige indkomst i døds- eller konkursåret. § 9, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse.«.

§ 11. I tilfælde af kontohaverens død eller konkurs medregnes ikke hævede indskud med tillæg af 5 pct. for hvert år fra udløbet af de indkomstår, hvori indskuddene er fradraget, og indtil udløbet af døds- eller konkursåret i den skattepligtige indkomst for de nævnte indkomstår. § 9, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse.

§ 4

I lov om beskatning af fonde og visse foreninger (Fondsbeskatningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 813 af 26. oktober 1997, som ændret senest ved § 4 i lov nr. 1106 af 29. december 1997, foretages følgende ændringer:

1. § 8, stk. 1, 4. pkt., affattes således:

»Det gælder også fortjeneste og tab på ombygnings- og forbedringsudgifter, indretninger m.v. indvundet ved afståelse af lejede lokaler, jf. afskrivningslovens § 39, fortjeneste og tab ved afståelse af goodwill og andre immaterielle aktiver, jf. afskrivningslovens § 40, beløb omfattet af ligningslovens § 16 G, og indkomst som nævnt i afskrivningslovens §§ 9 og 21.«

§ 8. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for de i § 1, nr. 3, nævnte foreninger medregnes indkomst ved erhvervmæssig virksomhed, renteindtægter samt udbytteindtægter efter reglerne i ligningslovens § 16 A. Ligningslovens § 16 B finder tilsvarende anvendelse på de her omtalte foreninger. Til den skattepligtige indkomst medregnes desuden indkomst opgjort efter reglerne i ejendomsavancebeskatningsloven og aktieavancebeskatningsloven samt indkomst som nævnt i kursgevinstloven. Det gælder også fortjeneste og tab på ombygnings- og forbedringsudgifter, særindretninger m.v. indvundet ved afståelse af lejede lokaler, jf. ligningslovens § 14 J, fortjeneste og tab ved afståelse m.v. af goodwill, tidsbegrænsede rettigheder m.m., jf. ligningslovens § 16 E, beløb omfattet af ligningslovens § 16 G, og indkomst som nævnt i afskrivningslovens §§ 6, 29 og 29S samt § 13, jf. § 6. I øvrigt opgøres den skattepligtige indkomst efter skattelovgivningens almindelige for indregistrerede aktieselskaber gældende regler med de undtagelser, der følger af stk. 2 og 3 samt § 9.

2. I § 19 ændres »afskrivningslovens § 23, stk. 2, jf. stk. 3,« til: »afskrivningslovens § 15, stk. 1, jf. § 17, stk. 1 og 2,«

§ 19. På installationer, hvorpå der kan afskrives i overensstemmelse med reglerne i afskrivningslovens § 23, stk. 2, jf. stk. 3, og som er anskaffet eller fuldført forud for indkomstårets begyndelse, foretages afskrivning på grundlag af den værdi, hvormed installationen skønnes at indgå i ejendomsværdien ved den seneste vurdering forud for indkomståret. De samlede afskrivninger kan dog højst udgøre et beløb svarende til ejendomsværdien reduceret

i et omfang, som svarer til forholdet mellem den forløbne tid siden installationens anskaffelse og den til den anvendte afskrivningsssats normalt svarende afskrivningsperiode. Afskrivning kan dog i stedet foretages på grundlag af anskaffelsessummen samt eventuelle forbedringsudgifter, hvis det dokumenteres, at summen af disse beløb er højere end den i 1. pkt. nævnte værdi. I dette tilfælde begrænses de samlede afskrivninger tilsvarende som anført i 2. pkt.

§ 5

I lov om den skattemæssige behandling af husdyrbesætninger, jf. lovbekendtgørelse nr. 919 af 2. december 1993, som ændret senest ved § 15 i lov nr. 1223 af 27. december 1996, foretages følgende ændring:

1. § 5 affattes således:

»§ 5. En skattepligtig, der har foretaget nedskrivning i overensstemmelse med reglerne i § 2, stk. 4, kan ændre den selvangivne nedskrivningssats eller opgørelsesmåde efter § 2, stk. 1, når meddelelse herom er indgivet til den skatteansættende myndighed senest 3 måneder efter udløbet af selvangivelsesfristen.

Stk. 2. I andre tilfælde end de i stk. 1 nævnte kan den selvangivne nedskrivningssats eller opgørelsesmåde kun ændres efter tilladelse fra skatteministeren.«

§ 5. Efter udløbet af fristen for indgivelse af selvangivelse kan en skattepligtig, der har foretaget nedskrivning i overensstemmelse med reglerne i § 2, stk. 4, kun ændre disse nedskrivninger med Ligningsrådets tilladelse.

§ 6

I lov om investeringsfonds, jf. lovbekendtgørelse nr. 933 af 24. oktober 1996, som ændret senest ved § 5 i lov nr. 133 af 25. februar 1998, foretages følgende ændringer:

1. I § 3, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »bygninger, hvorpå skattemæssig afskrivning kan foretages:« efter afskrivningslovens § 14, og »ligningslovens § 16 E, stk. 1, nr. 1 - 3, bortset fra udbyttekontrakter« ændres til: »afskrivningslo-

vens § 40, stk. 1 og 2, bortset fra udbyttekontrakter og mælkekvoter,« og »særlige« udgår.

2. § 3, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Henlæggelser til investeringsfonds kan ikke benyttes til forlods afskrivning på maskiner, inventar og andre driftsmidler samt edb-software, der er omfattet af reglerne om straks-afskrivning i afskrivningslovens § 6, stk. 1, såfremt den skattepligtige vælger fuldt ud at fradrage anskaffelsessummen i den skattepligtige indkomst for det indkomstår, hvori anskaffelsen finder sted.«

§ 3. Henlæggelser til investeringsfonds kan kun anvendes til forlods afskrivning på anskaffelsesudgifter vedrørende maskiner, inventar og lignende driftsmidler, der udelukkende benyttes erhvervsmæssigt, skibe til erhvervsmæssig brug, bygninger, hvorpå skattemæssig afskrivning kan foretages, og særlige installationer i sådanne bygninger, dræningsanlæg på jordbrugsbedrifter samt immaterielle aktiver som nævnt i ligningslovens § 16 E, stk. 1, nr. 1-3, bortset fra udbyttekontrakter, jf. nærmere § 7 og § 7 A. Det samme gælder, hvor de nævnte aktiver benyttes til forsøgs- eller forskningsvirksomhed, som er knyttet til den skattepligtiges erhverv.

Stk. 2. Henlæggelser til investeringsfonds kan ikke benyttes til forlods afskrivning på maskiner, inventar og andre driftsmidler, der er omfattet af reglerne om straksfradrag i afskrivningslovens § 3, stk. 1 eller 2, såfremt den skattepligtige vælger fuldt ud at fradrage anskaffelsessummen i den skattepligtige indkomst for det indkomstår, hvori anskaffelsen finder sted.

3. § 4, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Foretager den skattepligtige forskudsafskrivning på den aftalte byggesum for et skib eller på driftsmidler efter afskrivningslovens kapitel 4, formindskes den henlæggelse, som den skattepligtige kan foretage for det pågældende indkomstår, med forskudsafskrivningens beløb.«

§ 4. ---

Stk. 2. Foretager den skattepligtige forskudsafskrivning på den aftalte byggesum for et skib efter afskrivningslovens § 14 eller på

maskiner m.v. og bygninger efter afskrivningslovens afsnit IV A, formindskes den henlæggelse, som han kan foretage for det pågældende indkomstår, med forskudsafskrivningens beløb.

§ 7

I lov om opkrævning af indkomstskat for personer m.v. (kildeskat), jf. lovbekendtgørelse nr. 614 af 10. juli 1997, som ændret senest ved § 1 i lov nr. 277 af 13. maj 1998, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 1, litra e, ændres »afskrivningslovens § 29 eller § 29 S« til: »afskrivningslovens § 21«.

§ 2. Pligt til at svare indkomstskat til staten påhviler endvidere personer, der ikke omfattes af bestemmelserne i § 1, og dødsboer, der behandles i udlandet, jf. dødsboskatteovens § 1, stk. 3, for så vidt de pågældende personer eller dødsboer

e) ejer fast ejendom her i landet eller nyder indtægter af samme eller af her i landet oprettet familiefideikommis (jf. lov nr. 139 af 1. maj 1954 § 2, stk. 1), herunder kapital båndlagt i overensstemmelse med reglerne i § 4 i lov nr. 563 af 4. oktober 1919 eller i § 6 i lov nr. 139 af 1. maj 1954. Skattepligten omfatter endvidere fortjeneste ved afståelse af fast ejendom omfattet af ejendomsavancebeskatningsloven eller afskrivningslovens § 29 eller § 29 S.

2. I § 8 A, stk. 2, 1. pkt., ændres »formuegoder som nævnt i ligningslovens § 16 E, stk. 1, nr. 1-3,« til: »immaterielle aktiver som nævnt i afskrivningslovens § 40, stk. 1 og 2,«.

§ 8 A. ---

Stk. 2. Overfører en skattepligtig varelager, maskiner, driftsmidler og inventar m.v. samt formuegoder som nævnt i ligningslovens § 16 E, stk. 1, nr. 1-3, der har været anvendt i skattepligtig virksomhed her i landet, til benyttelse i udlandet, sidestilles sådan overførelse med

salg. Som salgssum betragtes værdien i handel ogandel på overførelsestidspunktet.

3. I § 26 A, stk. 3, ændres »afskrivningslovens § 32« til: »afskrivningslovens § 4«.

§ 26 A. ---

Stk. 3. Uanset reglerne i stk. 2 finder reglerne i afskrivningslovens § 32 tilsvarende anvendelse, når der ved overdragelsen eller overførelsen af aktiver til ægtefællen sker overgang fra én benyttelsesform til en anden.

§ 8

I lov om beskatning af indkomst i forbindelse med kulbrinteindvinding i Danmark (kulbrinteskatteloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 792 af 29. september 1993, som ændret bl.a. ved § 11 i lov nr. 313 af 17. maj 1995 og senest ved § 21 i lov nr. 1223 af 27. december 1996, foretages følgende ændringer:

1. I § 4, stk. 1, nr. 4, ændres »afskrivningslovens § 6 og § 13, jf. § 6« til: »afskrivningslovens § 9«.

2. I § 4, stk. 1, nr. 5, ændres »afskrivningslovens § 29 og § 29 S« til: »afskrivningslovens § 21«.

§ 4. Den skattepligtige ansættes særskilt til skat af følgende indtægter:

- 4) fortjeneste eller tab som omhandlet i afskrivningslovens § 6 og § 13, jf. § 6, for så vidt angår aktiver, der er omfattet af reglerne i § 7, stk. 3, og § 8;
- 5) fortjeneste som omhandlet i afskrivningslovens § 29 og § 29 S, i det omfang aktiverne er anvendt i forbindelse med indvinding af kulbrinter.

3. I § 7, stk. 3, 2. pkt., og § 8, stk. 1, ændres »afskrivningslovens afsnit I og IV A« til: »afskrivningslovens kapitel 2 og 4«.

§ 7. ---

Stk. 3. Udgifter til anskaffelse af maskiner, inventar og lignende driftsmidler, skibe og bygninger, som anvendes i forbindelse med forundersøgelser- og efterforskningsvirksomhed, afskrives efter afskrivningslovens regler

herom. Borerigge afskrives efter de regler i afskrivningslovens afsnit I og IV A, der gælder for driftsmidler.

§ 8. Produktionsanlæg, platforme og andre anlæg, herunder rørledninger og hertil knyttede anlæg, samt andet udstyr, der anvendes i forbindelse med erhvervelse af indtægt som nævnt i § 4, stk. 1, nr. 1 og 2, eller stk. 2, afskrives efter de regler i afskrivningslovens afsnit I og IV A, der gælder for driftsmidler.

4. § 15 affattes således:

»§ 15. Ved opgørelsen af indkomsten for de enkelte felter finder afskrivningslovens regler for driftsmidler i kapitel 4 ikke anvendelse.«.

§ 15. Ved opgørelsen af indkomsten for de enkelte felter finder følgende regler ikke anvendelse:

- 1) reglerne om henlæggelse til investeringsfonds;
- 2) reglerne om forskudsafskrivning efter afskrivningslovens afsnit IV A;
- 3) reglerne om midlertidig investeringsfradrag;
- 4) reglerne om skattemæssig nedskrivning på varelager.

§ 9

I lov om påligningen af indkomstskat til staten (ligningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 819 af 3. november 1997, som ændret senest ved § 1 i lov nr. 133 af 25. februar 1998, foretages følgende ændringer:

1. I § 5 G indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. Såfremt en skattepligtig i en kontrolleret transaktion, jf. skattekontrollovens § 3 B, udlejer afskrivningsberettigede aktiver til en udenlandsk fysisk eller juridisk person, og den udenlandske fysiske eller juridiske person efter udenlandske regler kan afskrive på samme aktiv, kan underskud fra sådan udlejning ikke fratrækkes i anden skattepligtig indkomst, men kan fremføres til modregning i positiv skattepligtig indkomst fra samme udlejning i et senere indkomstår. Tilsvarende gælder også for forskudsafskrivninger efter afskrivningsloven på aktiver,

der udlejes efter færdiggørelsen eller leveringen.«.

2. I § 7 E, stk. 1, 3. pkt., indsættes efter »fortjeneste«: »eller tab«.

§ 7 E. Tilskud til bygningsarbejder på frede-
de bygninger ydet efter § 16, stk. 1, i lov om
bygningsfredning medregnes ikke til modta-
gerens skattepligtige indkomst. Det samme
gælder andre offentlige tilskud, der ydes til
samme formål. Den del af udgifterne til byg-
ningsarbejder, som dækkes af tilskudsbeløbet,
kan ikke fradrages ved indkomstopgørelsen el-
ler medregnes ved opgørelsen af grundlaget
for skattemæssige afskrivninger og medregnes
ikke til anskaffelsessummen ved opgørelsen af
den skattepligtige fortjeneste ved afståelse af
ejendommen.

3. I § 7 F, stk. 2, indsættes efter »fortjeneste«:
»eller tab«.

§ 7 F. ---

Stk. 2. Den del af udgifterne, som svarer til
tilskud m.v., der er skattefri efter stk. 1, kan
ikke fradrages ved indkomstopgørelsen eller
medregnes ved opgørelsen af grundlaget for
skattemæssige afskrivninger og medregnes
ikke til anskaffelsessummen ved opgørelse af
skattepligtig fortjeneste ved afståelse af fast
ejendom.

4. I § 7 O, stk. 1, nr. 4, ændres »§ 16 E, stk. 1, nr.
6« til: »afskrivningslovens § 40, stk. 8, jf. stk.
3«.

§ 7 O. Skattepligtige personer skal ved op-
gørelsen af den skattepligtige indkomst med-
regne følgende indkomster efter reglerne i stk.
3:

4) Vederlag for afløsning af pensionstilsagn,
der ikke er afdækket i et pensionsinstitut, jf.
§ 16 E, stk. 1, nr. 6.

5. § 7 P og § 8 C ophæves.

§ 7 P. Skattepligtige personer skal ved op-
gørelsen af den skattepligtige indkomst med-
regne følgende indkomster med 90 pct. fra og
med indkomståret 1998:

- 1) Fortjeneste og tab ved afhændelse, afståelse
eller opgivelse af maskiner, inventar og
lign. driftsmidler, der udelukkende benyttes
erhvervsmæssigt, eller skibe, når afhændel-
sen m.v. sker i forbindelse med afhændel-
sen m.v. af den pågældende virksomhed og
fortjenesten eller tabet omfattes af bestem-
melsen i afskrivningslovens § 6 og § 13,
jf. § 6.
- 2) Fortjeneste opgjort efter afskrivningslovens
§ 29 ved afståelse af bygninger og installa-
tioner samt dræningsanlæg, på hvilke der
har været foretaget skattemæssige afskriv-
ninger.

§ 8 C. Afgifter i anledning af en virksom-
heds tilslutning til offentligt eller privat ejede
anlæg, som har erhvervsmæssig betydning for
virksomheden, herunder anlæg, der tjener til
forebyggelse eller bekæmpelse af forurening
eller støjulemper, kan fradrages i den skatte-
pligtige indkomst eller afskrives på samme
måde som angivet i § 8 B, stk. 1.

6. I § 8 K indsættes efter stk. 3 som nye stykker:

»Stk. 4. Anskaffelsessummer og afståelses-
summer for træer m.v. omfattet af stk. 1-3 om-
regnes til kontantværdi. Skatteministeren fast-
sætter de nærmere regler om omregningen af an-
skaffelsessummer og afståelsessummer.

Stk. 5. Stk. 1 - 4 finder tilsvarende anvendelse
på udgifter til plantning på lejet eller forpagtet
jord. Det gælder dog ikke adgangen til straks-
fradrag for udgifter, der ikke overstiger 25.000
kr. pr. år pr. ejendom, jf. stk. 1, 2. pkt., og stk. 2,
2. pkt., samt adgangen til at fratække udgifter,
der endnu ikke er fradraget ved salg af ejendommen,
jf. stk. 1, 3. pkt., og stk. 2, 4. pkt. Ophører
et leje- eller forpagtningsforhold, kan lejeren el-
ler forpagteren fratække udgifter, der endnu
ikke er fradraget efter stk. 1 eller stk. 2, 1. pkt., i
det år, hvori leje- eller forpagtningsforholdet op-
hører.

Stk. 6. Udgifter, der er fratrukket efter stk. 1 -
4, medregnes ikke til anskaffelsessummen ved

opgørelsen af skattepligtig fortjeneste eller tab ved afståelse af fast ejendom.«.

Stk. 4 bliver herefter stk. 7.

7. § 8 L og § 14 J ophæves.

§ 8 L. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kan udgifter omregnet efter § 16 E, stk. 6, til erhvervelse af knowhow og patentrettigheder i tilknytning til den skattepligtiges erhverv efter den skattepligtiges valg enten fradrages fuldt ud i det indkomstår, hvori udgifterne er afholdt, eller afskrives efter § 16 F, stk. 2.

Stk. 2. Afhændes eller afstås knowhow eller patentrettigheder, hvis anskaffelsesudgift i medfør af stk. 1 er fradraget fuldt ud i den skattepligtige indkomst, skal afhændelses- eller afståelsessummen omregnet efter § 16 E, stk. 6, fuldt ud medregnes i den skattepligtige indkomst for det indkomstår, hvori afhændelsen eller afståelsen finder sted.

§ 14 J. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst medregnes den ved afståelse af lejede lokaler indvundne fortjeneste eller det herved konstaterede tab på ombygnings- og forbedringsudgifter, særindretninger m.v. Fortjenesten eller tabet opgøres som forskellen mellem på den ene side afståelsessummen og på den anden side de afskrivningsberettigede udgifter til anskaffelse, forbedring m.v. med fradrag af samtlige foretagne afskrivninger. Anskaffelsessummen og afståelsessummen omregnes til kontantværdi efter regler, der fastsættes af skatteministeren. § 16 E, stk. 2-5, finder tilsvarende anvendelse.

8. I § 15 O, stk. 3 og 4, ændres »afskrivningslovens afsnit II« til: »reglerne om delvis erhvervmæssigt benyttede driftsmidler som nævnt i afskrivningslovens kapitel 2«.

§ 15 O. ---

Stk. 3. Ejere som nævnt i stk. 1, 1. og 2. pkt., der ikke anvender fradragetsreglen i stk. 2, kan fradrage faktiske udgifter afholdt til vedligeholdelse af indbo og inventar, foretage skattemæssige afskrivninger efter afskrivningslovens afsnit II samt fradrage ejendomsskatter efter § 14, stk. 3. Fradrag kan foretages med så stor en del af henholdsvis den afholdte vedli-

eholdelsesudgift, det beregnede afskrivningsbeløb og de betalte ejendomsskatter, som svarer til den del af året, hvor udlejning har fundet sted. Herudover kan der foretages fradrag for udgifter, der er direkte forbundet med udlejningen. Fradrag efter dette stykke kan ikke overstige bruttolajeindtægten. Foretages fradrag efter 1.-4. pkt., kan ejeren ikke senere overgå til fradrag efter stk. 2.

Stk. 4. Ejere, som hidtil har anvendt regnskabsmæssigt opgjort fradrag ved indkomstopgørelsen, kan uanset bestemmelsen i stk. 3, sidste pkt., vælge at overgå til fradrag efter stk. 2. Valg af overgang til fradrag efter stk. 2 skal foretages i forbindelse med indkomstopgørelsen for enten indkomståret 1993 eller indkomståret 1994. Vælger en ejer at foretage fradrag for de faktiske udgifter efter stk. 3 vedrørende en fritidsbolig for indkomståret efter det indkomstår, for hvilket ejeren er overgået til fradrag efter stk. 2, eller for et af de 4 følgende indkomstår, kan der ikke foretages skattemæssige afskrivninger efter afskrivningslovens afsnit II på driftsmidler m.v., der er erhvervet før påbegyndelsen af det indkomstår, for hvilket ejeren er overgået til fradrag efter stk. 2.

9. I § 15 P, stk. 4, ændres »afskrivningslovens afsnit I og II« til: »afskrivningslovens kapitel 2«.

§ 15 P. ---

Stk. 4. Lejere og ejere, der hidtil ved indkomstopgørelsen har foretaget fradrag for udgifter m.v. som nævnt i stk. 1, 5. pkt., og stk. 2, 5. pkt., kan uanset bestemmelsen i stk. 3, 3. pkt., vælge at overgå til bundfradrag efter stk. 1 eller stk. 2. Valg af overgang til bundfradrag efter stk. 1 eller stk. 2 skal foretages i forbindelse med indkomstopgørelsen for enten indkomståret 1994 eller indkomståret 1995. Vælger en sådan fremlejer eller ejer at foretage fradrag for udgifter m.v. som nævnt i stk. 1, 5. pkt., og stk. 2, 5. pkt., for indkomståret efter det indkomstår, for hvilket fremlejeren eller ejeren er overgået til bundfradrag efter stk. 1 eller 2, eller for et af de 4 følgende indkomstår, kan der ikke foretages skattemæssige afskrivninger efter afskrivningslovens afsnit I og II på driftsmidler m.v., der er erhvervet før påbegyndelsen af det indkomstår, for hvilket den pågældende er overgået til bundfradrag efter stk. 1 eller 2.

10. § 16 E, § 16 F, § 27 og § 27 B ophæves.

§ 16 E. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst medregnes:

- 1) Fortjeneste eller tab ved afhændelse, afståelse eller opgivelse af den til en erhvervsvirksomhed knyttede goodwill.
- 2) Fortjeneste eller tab ved afhændelse, afståelse eller opgivelse af tidsbegrænsede eller tidsubegrænsede rettigheder såsom særlig fremstillingsmetode eller lignende (know-how), patentret, forfatter- og kunstnerret og ret til mønster eller varemærke.
- 3) Fortjeneste eller tab ved afhændelse, afståelse eller opgivelse af retten ifølge en udbytte-, forpagtnings- eller lejekontrakt.
- 4) Godtgørelse i anledning af opgivelse af agentur eller lignende.
- 5) Vederlag for påtagelse af indskrænkninger i adgangen til fri erhvervsudøvelse (konkurrenceklausuler), når vederlaget ydes én gang for alle.
- 6) Vederlag for afløsning af pensionstilsagn, der ikke er afdækket i et pensionsinstitut.

Stk. 2. Erstatnings- og forsikringssummer sidestilles med afståelsessummer.

Stk. 3. Afståelse af formuegoder som gave eller arveforskud sidestilles med salg. Erhvervelse af formuegoder ved gave eller arveforskud sidestilles med køb.

Stk. 4. Er et afstået formuegode erhvervet ved gave eller arveforskud, benyttes den værdi, der er lagt til grund ved beregningen af gaveafgift eller indkomstskat af erhvervelsen, som anskaffelsessum. Har erhvervelsen ikke været afgifts- eller indkomstskattepligtig, anvendes det pågældende formuegodes værdi i handel ogandel på erhvervelsestidspunktet som anskaffelsessum.

Stk. 5. Er afståelse sket ved gave eller arveforskud, betragtes den værdi, der lægges til grund ved beregningen af gaveafgift eller indkomstskat i forbindelse med overdragelsen, som afståelsessum. Er overdragelsen hverken afgifts- eller indkomstskattepligtig, betragtes værdien i handel ogandel på overdragelsestidspunktet som afståelsessum.

Stk. 6. Anskaffelses- og afståelsessummer for formuegoder omfattet af stk. 1, nr. 1-3, samt godtgørelser og vederlag omfattet af stk. 1, nr. 4-6, omregnes til kontantværdi efter regler, der fastsættes af skatteministeren.

Stk. 7. Fortjeneste eller tab ved de i stk. 1, nr. 1-3, omhandlede afståelser m.v. opgøres som forskellen mellem afståelsessummen omregnet efter stk. 6 og den efter stk. 6 omregnede anskaffelsessum med fradrag af afskrivninger efter § 16 F.

Stk. 8. Reglerne i § 26 A, stk. 2, og § 26 B i kildeskatteloven gælder ikke for overdragelse af formuegoder omfattet af stk. 1, nr. 1-3, mellem ægtefæller, der efter reglerne i kildeskattelovens § 4 anses for samlevende, hvis en af ægtefællerne skattemæssigt er hjemmehørende i en fremmed stat, Færøerne eller Grønland.

§ 16 F. Ved erhvervelse af goodwill er erhververen berettiget til at afskrive det ydede vederlag i sin skattepligtige indkomst over en periode af 7 år med 1/7 årligt. Afskrivning foretages på grundlag af anskaffelsessummen omregnet efter § 16 E, stk. 6.

Stk. 2. Ved erhvervelse af en rettighed af den i § 16 E, stk. 1, nr. 2 eller nr. 3, omhandlede art er erhververen berettiget til at afskrive det ydede vederlag i sin skattepligtige indkomst med lige store årlige beløb over et til rettigheden svarende åremål eller - såfremt rettigheden er tidsubegrænset - over en periode af 7 år med 1/7 årligt. Afskrivning foretages på grundlag af anskaffelsessummen omregnet efter § 16 E, stk. 6.

Stk. 3. De i § 16 E, stk. 1, nr. 4, 5 og 6, omhandlede ydelser afskrives i yderens skattepligtige indkomst over en periode af 7 år. Udgør ydelser af denne art tilsammen mindre end 5 pct. af den samlede lønudgift i yderens virksomhed i det pågældende indkomstår, fradrages de dog fuldt ud ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for dette indkomstår. Afskrivning eller fradrag foretages på grundlag af godtgørelsen henholdsvis vederlaget omregnet efter § 16 E, stk. 6.

Stk. 4. Ved overdragelser mellem en person og et selskab m.v. som nævnt i selskabsskatte-lovens §§ 1 og 2 eller fondsbeskatningslovens § 1 eller mellem sådanne selskaber indbyrdes, hvor den ene af parterne i overdragelsen på grund af aktiebesiddelse, vedtægtsbestemmelse, aftale eller fælles ledelse har bestemmende indflydelse på den anden parts handlemåde, nedsættes erhververens afskrivningsgrundlag efter stk. 1 med et beløb svarende til den ikke

afskrivningsberettigede del af overdragerens anskaffelsessum.

Stk. 5. Erhverves de i stk. 1 og 2 omhandlede formuegoder ved gave eller arveforsku, finder bestemmelserne i § 16 E, stk. 3, 2. pkt., og stk. 4 tilsvarende anvendelse.

§ 27. Den kommunale skattemyndighed kan indrømme nedsættelse i den skattepligtige indkomst for en skatteyder, der første gang har etableret eller overtaget en selvstændig erhvervsvirksomhed, hvoraf han stadig er indehaver. Nedsættelsen kan indrømmes, når skatteyderens økonomiske forhold efter den kommunale skattemyndigheds skøn taler derfor; herved vil det særlig være af betydning, om den pågældende i forbindelse med virksomhedens etablering eller overtagelse har måttet påtage sig en gæld, der såvel i henseende til gældens størrelse som navnlig også i henseende til afdragsvilkårene må anses for at være meget tyngende for ham.

Stk. 2. Består virksomheden i land-, skov- eller havebrugsvirksomhed, kan nedsættelsen højst udgøre et beløb svarende til 20 pct. af det beløb, hvormed den dokumenterede gæld ved udløbet af indkomståret overstiger 70 pct. af den skattemæssige værdi af fast ejendom, besætning og inventar. I denne forbindelse skal fast ejendom, der er erhvervet før 1. november 1965, dog højst medregnes i den skattemæssige værdi med ejendomsværdien ved den seneste vurdering før 13. almindelige vurdering pr. 1. august 1965. Nedsættelsen kan ikke overstige det beløb, som skatteyderen har afdraget på gælden i det pågældende indkomstår.

Stk. 3. Det må påses, at den dokumenterede gæld alene stammer fra overtagelsen af vedkommende virksomhed. Ingen skatteyder kan få en nedsættelse af indkomsten på mere end 5.000 kr.

Stk. 4. Nedsættelse efter stk. 1-3 kan indrømmes, hvor etableringen eller overtagelsen har fundet sted inden for de 6 år, der ligger nærmest forud for indkomståret.

Stk. 5. Klager over den kommunale skattemyndigheds afgørelser efter stk. 1-4 indgives til den kommunale skattemyndighed, der videresender klagen tillige med en udtalelse om sagen til skatteankenævnet. Klagen skal være skriftlig og begrundet, og den skal være modtaget senest 1 måned efter modtagelsen af af-

gørelsen. Skatteankenævnets afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 27 B. Reglerne i stk. 2-4 gælder for anskaffelse af afskrivningsberettigede formuegoder, når udgiften helt eller delvis er betalt ved et eller flere af følgende tilskud m.v.:

- 1) Finansieringstilskud, der er ydet til danske dagblade af Dagspressens Finansieringsinstitut.
- 2) Tilskud, der er ydet af Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget i henhold til følgende forordninger fra Det Europæiske Økonomiske Fællesskab:
 - a) Forordning nr. 355/77 om en fælles foranstaltning til forbedring af vilkårene for forarbejdning og afsætning af landbrugsvarer.
 - b) Forordning nr. 866/90 om forbedring af vilkårene for forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter.
 - c) Forordning nr. 867/90 om forbedring af vilkårene for forarbejdning og afsætning af skovbrugsprodukter.
- 3) Tilskud, der er ydet efter lov nr. 590 af 12. december 1984 og lov nr. 89 af 23. februar 1991 om tilskud til strukturprojekter inden for jordbruget.
- 4) Tilskud, der er ydet af Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget i henhold til følgende forordninger fra Det Europæiske Økonomiske Fællesskab:
 - a) Forordning nr. 4028/86 om Fællesskabsforanstaltninger til forbedring og tilpasning af fiskeri- og akvakulturstrukturerne, som ændret ved forordning nr. 3944/90. Det gælder dog ikke tilskud til endeligt ophør af visse fiskerfartøjers aktivitet efter artikel 24.
 - b) Forordning nr. 4042/89 om forbedring af vilkårene for forarbejdning og afsætning af fiskerivarer og akvakulturprodukter.
- 5) Tilskud, der er ydet efter lov nr. 124 af 29. marts 1978 om tilskud til strukturforanstaltninger inden for konsumfiskeindustrien.
- 6) Tilskud, der er ydet efter lov nr. 154 af 11. april 1984 om midlertidige statstilskud til visse strukturforbedringer m.v. inden for fiskeriet, samt tilskud, der er ydet efter

- §§ 4-7 i lov nr. 222 af 22. april 1987 om støtte til visse strukturforanstaltninger inden for fiskeriet m.v.
- 7) Tilskud, der er ydet efter § 13 i lov om arbejdsmiljø til etablering af bedriftssundhedstjenester.
 - 8) Mål 5 b-tilskud, der ydes af EF's strukturfonde efter rådsforordning nr. 2052/88 af 24. juni 1988 og forordninger, der træder i stedet for denne, til tilbagestående landbrugssamfund for at skabe industriel udvikling samt tilhørende nationale tilskud.
 - 9) Mål 2-tilskud, der ydes af EF's strukturfonde efter rådsforordning nr. 2052/88 af 24. juni 1988, og Renevaltilskud efter rådsforordning nr. 2506/88 af 26. juli 1988 og forordninger, der træder i stedet for disse, til områder i industriel tilbagegang samt tilhørende nationale tilskud.
 - 10) Interreg-tilskud, der ydes af EF's strukturfonde efter rådsforordning nr. 4253/88 af 19. december 1988, artikel 11, og forordninger, der træder i stedet for denne, til samarbejdsprojekter, der rækker over landegrænser, samt tilhørende nationale tilskud.
 - 11) Leader-tilskud, der ydes af EF's strukturfonde efter rådsforordning nr. 4253/88 af 19. december 1988, artikel 11, og forordninger, der træder i stedet for denne, til tilbagestående landbrugssamfund for at skabe industriel udvikling samt tilhørende nationale tilskud.
 - 12) Tilskud, der ydes efter lov nr. 2 af 3. januar 1992 om statstilskud til energibesparelser i erhvervsvirksomheder.

Stk. 2. Udgifter til anskaffelse af afskrivningsberettigede formuegoder kan uanset reglerne i afskrivningsloven eller lovgivningens øvrige regler straksafskrives (fradrages) i den skattepligtige indkomst for anskaffelsesåret i det omfang, udgiften er betalt ved tilskud som nævnt i stk. 1.

Stk. 3. De straksafskrivninger, der er foretaget efter stk. 2, sidestilles med skattemæssige afskrivninger.

Stk. 4. Når der er foretaget straksafskrivning på anskaffelsessummen for et formuegode efter stk. 2, kan skattemæssig afskrivning på dette formuegode efter de i skattelovgivningen i øvrigt indeholdte regler kun foretages på an-

skaffelsessummen med fradrag af det straksafskrevne beløb.

Stk. 5. Skatteministeren fastsætter regler, hvorefter virksomheder ikke kan anvende reglerne i ligningslovens § 27 B, hvis det er uforeneligt med EF-regler om statsstøtte, jf. EF-traktatens artikel 92.

11. I § 32 F ændres »§ 16 E, ejendomsavancebeskatningsloven og afskrivningslovens §§ 6, 29 og 29 S samt § 13, jf. § 6,« til: »ejendomsavancebeskatningsloven og afskrivningslovens §§ 9, 21 og 40«.

§ 32 F. Ved beregningen af forældelsesfristen for krav på skat af fortjenester omfattet af § 16 E, ejendomsavancebeskatningsloven og afskrivningslovens §§ 6, 29 og 29 S samt § 13, jf. § 6, bortses fra den tid, i hvilken skattemyndighederne på grund af den skattepligtiges ophold i udlandet har været ude af stand til at gøre kravet gældende ved dansk domstol.

§ 10

I lov om indkomstskat for personer m.v. (personskatteloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 716 af 11. september 1997, som ændret senest ved § 3 i lov nr. 133 af 25. februar 1998, foretages følgende ændringer:

1. I § 3, *stk. 2, nr. 2*, udgår: »§ 8 C,« og »8 L,«.

2. I § 3, *stk. 2, nr. 10*, ændres »§ 8 O.« til: »§ 8 O, og«.

3. I § 3, *stk. 2*, indsættes som nr. 11:

»11) skattemæssige afskrivninger efter afskrivningsloven og statsskatteoven for selvstændige erhvervsdrivende.«

§ 3. ---

Stk. 2. Ved opgørelsen af den personlige indkomst fradrages

- 2) udgifter som nævnt i ligningslovens §§ 8, stk. 1, 8 B, 8 C, 8 I, 8 J, 8 K, 8 L, 8 N, 14, stk. 1, og 14 F og overført indkomst efter kildeskattelovens § 25 A, stk. 3-5, ved selvstændig erhvervsvirksomhed,

Bilag til f. t. l. vedr. forskellige skattelove

10) tilbagebetalt skattepligtig kontanthjælp i samme omfang som nævnt i ligningslovens § 8 O.

4. § 4, stk. 1, nr. 10, affattes således:

»10) indkomst ved selvstændig erhvervsvirksomhed, når antallet af ejere er større end 10, og den skattepligtige ikke deltager i virksomhedens drift i væsentligt omfang, samt indkomst ved selvstændig erhvervsvirksomhed efter ligningslovens § 8 K, stk. 2, når antallet af personlige ejere er større end 2, og den skattepligtige ikke deltager i virksomhedens drift i væsentligt omfang.«

§ 4. Kapitalindkomst omfatter det samlede nettobeløb af

10) indkomst ved selvstændig erhvervsvirksomhed, når antallet af ejere er større end 10, og den skattepligtige ikke deltager i virksomhedens drift i væsentligt omfang,

§ 11

I lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v. (Selskabsskatteloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 814 af 26. oktober 1997, som ændret senest ved § 2 i lov nr. 277 af 13. maj 1998, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 1, *litra b*, ændres »afskrivningslovens § 29 eller § 29 S« til: »afskrivningslovens § 21«.

§ 2. Skattepligt i henhold til denne lov påhviler endvidere selskaber og foreninger m.v. som nævnt i § 1, stk. 1, der har hjemsted i udlandet, for så vidt de

b) i egenskab af ejer, medejer, brugs- eller indtægtsnyder oppebærer indtægt af en her i landet beliggende fast ejendom. Skattepligten omfatter endvidere fortjeneste ved afståelse af fast ejendom omfattet af ejendomsavancebeskatningsloven eller afskrivningslovens § 29 eller § 29 S,

2. I § 7 A, stk. 2, ændres »formuegoder som nævnt i ligningslovens § 16 E, stk. 1, nr. 1-3,«

til: »immaterielle aktiver som nævnt i afskrivningslovens § 40, stk. 1 og 2,«.

§ 7 A. ---

Stk. 2. Overfører en skattepligtig varelager, maskiner, driftsmidler og inventar m.v., samt formuegoder som nævnt i ligningslovens § 16 E, stk. 1, nr. 1-3, der har været anvendt i skattepligtig virksomhed her i landet, til benyttelse i udlandet, sidestilles sådan overførelse med salg. Som salgssum betragtes værdien i handel og vandel på overførelsestidspunktet.

3. § 14, stk. 6, 1. og 2. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»Driftsmidler og skibe omfattet af afskrivningslovens kapitel 2 medregnes ved opgørelsen af formuen til den afskrivningsberettigede saldo-værdi ved indkomstårets udgang, jf. afskrivningslovens § 5, stk. 2, efter fradrag af årets afskrivninger.«

§ 14. ---

Stk. 6. Skibe, der omfattes af bestemmelserne i afsnit III i afskrivningsloven, medregnes ved opgørelsen af formuen til den i lovens § 13, jf. § 2, stk. 9, omhandlede saldo-værdi ved indkomstårets udgang. Maskiner, inventar og lignende driftsmidler, der omfattes af bestemmelserne i afsnit I i nævnte lov, medregnes til den i lovens § 2, stk. 9, nævnte saldo-værdi ved indkomstårets udgang. Negativ saldo kan ikke fradrages ved opgørelsen af formuen.

4. I § 35 C, stk. 3, 1. pkt., og § 35 F, stk. 3, 1. pkt., ændres »afskrivningslovens § 23, stk. 2, jf. stk. 3,« til: »afskrivningslovens § 15, stk. 1, jf. § 17, stk. 1 og 2,«.

§ 35 C. ---

Stk. 3. På installationer, hvorpå der kan afskrives i overensstemmelse med reglerne i afskrivningslovens § 23, stk. 2, jf. stk. 3, og som er erhvervet forud for begyndelsen af det indkomstår, der ligger til grund for skatteansættelsen for overgangsskatteåret, kan der for overgangsskatteåret og hvert følgende skatteår afskrives med procentdele af den værdi, hvormed installationen skønnes at indgå i ejendoms-værdien ved den seneste vurdering forud

for overgangsskatteåret. De samlede afskrivninger kan dog højst udgøre det beløb, som fremkommer ved, at nævnte værdi reduceres i et omfang, som svarer til forholdet mellem den forløbne tid siden installationens anskaffelse og den til den anvendte afskrivningssats normalt svarende afskrivningsperiode. Sparekassen kan dog vælge årligt at afskrive med procentdele af anskaffelsessummen (herunder forbedringsudgifter), hvis denne kan dokumenteres at være højere end den i 1. punktum nævnte værdi. I så fald kan de samlede afskrivninger højst udgøre anskaffelsessummen reduceret i et omfang, som svarer til forholdet mellem den forløbne tid siden installationens anskaffelse og den til den anvendte afskrivningssats normalt svarende afskrivningsperiode.

§ 35 F. ---

Stk. 3. På installationer, hvorpå der kan afskrives i overensstemmelse med reglerne i afskrivningslovens § 23, stk. 2, jf. stk. 3, og som er erhvervet forud for begyndelsen af det indkomstår, der ligger til grund for skatteansættelsen for overgangsskatteåret, kan der for overgangsskatteåret og hvert følgende skatteår afskrives med procentdele af den værdi, hvorved installationen skønnes at indgå i ejendomsværdien ved den seneste vurdering forud for overgangsskatteåret. De samlede afskrivninger kan dog højst udgøre det beløb, som fremkommer ved, at nævnte værdi reduceres i et omfang, som svarer til forholdet mellem den forløbne tid siden installationens anskaffelse og den til den anvendte afskrivningssats normalt svarende afskrivningsperiode. Investeringsforeningen kan dog vælge årligt at afskrive med procentdele af anskaffelsessummen (herunder forbedringsudgifter), hvis denne kan dokumenteres at være højere end den i 1. punktum nævnte værdi. I så fald kan de samlede afskrivninger højst udgøre anskaffelsessummen reduceret i et omfang, som svarer til forholdet mellem den forløbne tid siden installationens anskaffelse og den til den anvendte afskrivningssats normalt svarende afskrivningsperiode.

5. I § 35 K, stk. 1, 1. pkt., ændres »ligningslovens § 14 J eller § 16 E« til: »afskrivningslovens § 39 eller § 40«.

6. I § 35 K, stk. 1, 11. pkt., ændres »ligningslovens § 14 J« til: »afskrivningslovens § 39«.

7. I § 35 K, stk. 1, 12. pkt., ændres »ligningslovens § 16 E, stk. 1, nr. 1 - 3« til: »afskrivningslovens § 40, stk. 1 og 2«, og »ligningslovens § 16 F« ændres til: »afskrivningslovens § 40«.

8. I § 35 K, stk. 3 og 4, ændres »ligningslovens § 14 J eller § 16 E« til: »afskrivningslovens § 39 eller § 40«.

§ 35 K. Ved opgørelse af tab eller fortjeneste efter ejendomsavancebeskatningsloven, aktieavancebeskatningsloven, kursgevinstloven eller ligningslovens § 14 J eller § 16 E for gensidige forsikringsforeninger, der er overgået til beskatning efter § 1, stk. 1, nr. 5, gælder 2.-12. punktum samt stk. 2-4, når aktivet eller gælden er erhvervet henholdsvis påtaget forud for det første indkomstår, der er grundlaget for skatteansættelsen. For fast ejendom træder ejendomsværdien ved den seneste vurdering forud for det første indkomstår, der er grundlaget for skatteansættelsen i stedet for anskaffelsessummen. Foreningen kan dog vælge at lægge anskaffelsessummen til grund. Hvis ejendommen er erhvervet før den 19. maj 1993, opgøres anskaffelsessummen efter reglerne i § 4, stk. 3, i lov om beskatning af fortjeneste ved afståelse af fast ejendom, medmindre den i 2. pkt. nævnte ejendomsværdi ligger senere end den 19. maj 1993. For aktier træder kursværdien ved begyndelsen af det første indkomstår, der er grundlaget for skatteansættelsen, i stedet for anskaffelsessummen. Foreningen kan dog vælge at lægge anskaffelsessummen til grund. Valget skal træffes for samtlige aktier under ét. For fordringer og gæld træder kursværdien ved begyndelsen af det første indkomstår, der er grundlaget for skatteansættelsen, i stedet for anskaffelsessummen henholdsvis værdien ved gældens påtagelse. Foreningen kan dog vælge at lægge sidstnævnte værdier til grund. Valget skal træffes samlet for samtlige fordringer og forpligtelser under ét. For aktiver omfattet af ligningslovens § 14 J udgør anskaffelsessummen de afskrivningsberettigede udgifter til anskaffelse, forbedring m.v. med fradrag af de afskrivninger, der i alt kunne have været foreta-

get siden anskaffelsen. For aktiver omfattet af ligningslovens § 16 E, stk. 1, nr. 1-3, udgør anskaffelsessummen den oprindelige kontantomregnede anskaffelsessum reduceret med de afskrivninger, der i alt kunne have været foretaget efter ligningslovens § 16 F siden anskaffelsen.

Stk. 2. ---

Stk. 3. Opgørelsen af tab eller fortjeneste efter ejendomsavancebeskatningsloven, aktieavancebeskatningsloven, kursgevinstloven eller ligningslovens § 14 J eller § 16 E sker uden hensyn til stk. 1 og stk. 2, 2. pkt., når foreningen også forud for overgangen til beskatning efter § 1, stk. 1, nr. 5, har været skattepligtig af fortjeneste ved afståelse af de pågældende aktiver eller ved hel eller delvis indfrielse af de pågældende forpligtelser.

Stk. 4. De beløb, der anvendes som anskaffelses- eller afståelsessummer ved opgørelse af fortjeneste efter ejendomsavancebeskatningsloven eller ligningslovens § 14 J eller § 16 E, omregnes til kontantværdier efter de herom fastsatte regler.

9. I § 35 L, stk. 2, ændres »afskrivningslovens § 29« til: »afskrivningslovens § 21«, og »§§ 6 A - C« ændres til: »§§ 6 A og 6 C«.

§ 35 L. ---

Stk. 2. Den del af det skattepligtige beløb opgjort i henhold til § 5 A, stk. 3, der hidrører fra fortjeneste opgjort efter afskrivningslovens § 29 og ejendomsavancebeskatningsloven, medregnes dog ikke ved beskatning efter § 5 A, stk. 1. Denne fortjeneste medregnes først til den skattepligtige indkomst i det indkomstår, hvor foreningen faktisk afstår bygningen, installationen eller ejendommen. Ved foreningens afståelse af fast ejendom er fortjeneste skattepligtig for foreningen i samme omfang som efter ejendomsavancebeskatningslovens § 6, stk. 2. Ejendomsavancebeskatningslovens §§ 6 A-C finder ikke anvendelse. Hvis foreningen på afståelsestidspunktet beskattes i henhold til § 1, stk. 1, nr. 3, skal det opgjorte beløb ganges med 2,3.

§ 12

I lov om skattemæssig opgørelse af varelagre m.v., jf. lovkenedtægelse nr. 918 af 2. december 1993, som ændret senest ved § 21 i lov nr. 1219 af 27. december 1996, foretages følgende ændring:

1. § 7 affattes således:

»§ 7. En skattepligtig kan ændre den selvangivne opgørelsesmåde for varelagre m.v. efter § 1, stk. 1, når meddelelse herom er indgivet til den skatteansættende myndighed senest 3 måneder efter udløbet af selvangivelsesfristen.

Stk. 2. I andre tilfælde kan opgørelsesmåden kun ændres efter tilladelse fra skatteministeren.«.

§ 7. Efter udløbet af fristen for indgivelse af selvangivelse kan den skattepligtiges opgørelse af varelagre m.v. efter reglerne i kapitel I og II kun ændres med Ligningsrådets tilladelse.

§ 13

I lov om indkomstbeskatning af selvstændige erhvervsdrivende (virksomhedsskatteloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 67 af 25. januar 1997, som ændret senest ved § 2 i lov nr. 976 af 17. december 1997, foretages følgende ændringer:

1. § 3, stk. 4, 1. - 4. pkt., ophæves, og i stedet ind sættes:

»Fast ejendom medregnes til den kontante anskaffelsessum eller den ved indkomstårets begyndelse fastsatte ejendomsværdi med fradrag af byrder, som der ikke er taget hensyn til ved vurderingen, og tillæg af eventuel ikke medregnet anskaffelsessum for ombygning, forbedringer m.v. Udelukkende erhvervsmæssigt benyttede driftsmidler og skibe omfattet af afskrivningslovens kapitel 2 medregnes til den afskrivningsberettigede saldo værdi ved indkomstårets begyndelse, jf. afskrivningslovens § 5, stk. 2. Delvis erhvervsmæssigt benyttede driftsmidler og skibe omfattet af afskrivningslovens kapitel 2 medregnes til den uafskrevne del af det afskrivningsberettigede beløb ved indkomstårets begyndelse.«.

§ 3. ---

Stk. 4. Fast ejendom medregnes til den kontante anskaffelsessum eller den ved indkomstårets begyndelse fastsatte ejendomsværdi med fradrag af byrder, som der ikke er taget hensyn til ved vurderingen, og tillæg af eventuel ikke medregnet anskaffelsessum for ombygning, forbedringer m.v. Skibe, der omfattes af bestemmelserne i afsnit III i afskrivningsloven, medregnes til den i afskrivningslovens § 13, jf. § 2, stk. 2, omhandlede saldo værdi ved indkomstårets begyndelse. Maskiner, inventar og lignende driftsmidler, der omfattes af bestemmelserne i afsnit I i afskrivningsloven, medregnes til den i lovens § 2, stk. 2, nævnte saldo værdi ved indkomstårets begyndelse. Maskiner, inventar og lignende driftsmidler, der omfattes af bestemmelserne i afskrivningslovens afsnit II, medregnes til den uafskrevne del af det i lovens § 8 nævnte afskrivningsberettigede beløb ved indkomstårets begyndelse. Negativ saldo kan ikke fradrages. Andre løsøre- genstande medregnes til handelsværdien. Dog medregnes varer, der omfattes af lov om skattemæssig opgørelse af varelagre m.v., samt husdyrbesætninger, der omfattes af lov om den skattemæssige behandling af husdyrbesætninger, til værdien opgjort efter reglerne i disse love. Øvrige aktiver medregnes til anskaffelsessummen med fradrag af skattemæssige afskrivninger. I det omfang anskaffelsessummen omregnes til kontantværdi, anvendes denne. Driftsmidler, der hidtil udelukkende har været anvendt privat, og som skal anvendes fuldt ud erhvervsmæssigt, anses for indskudt til handelsværdien. Virksomhedens gæld fragår til kursværdien.

2. I § 8, stk. 2, 3. pkt., ændres »2. - 9. pkt.« til: »2. - 8. pkt.«.

§ 8. ---

Stk. 2. Fast ejendom medregnes til den kontante anskaffelsessum. Er ejendommen anskaffet før den 1. januar 1987, kan den skattepligtige i stedet vælge at anvende værdien ved 18. alm. vurdering med tillæg af eventuel ikke medregnet anskaffelsessum for ombygning, forbedringer m.v. For så vidt angår øvrige aktiver finder bestemmelserne i § 3, stk. 4, 2. - 9.

pkt., tilsvarende anvendelse Ved opgørelsen fragår virksomhedens gæld til kursværdien.

§ 14

I lov nr. 887 af 21. december 1991 om ændring af forskellige skattelove (Vækstfremmeinitiativer) foretages følgende ændring:

1. § 7, stk. 4, 3. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»§ 3, nr. 3 - 8, har ligeledes virkning for indskud, der er foretaget før den 16. februar 1987, og som hæves den 1. januar 1999 eller senere. Indskud, der er foretaget før den 16. februar 1987, og som hæves den 31. december 1998 eller før, behandles efter de hidtil gældende regler.«.

§ 7. ---

Stk. 4. § 3, nr. 1 og 2, har virkning fra og med indkomståret 1992. § 3, nr. 3-8, har virkning for indskud, der er foretaget efter den 15. februar 1987, og som hæves den 1. januar eller senere. Indskud, der er foretaget før den 16. februar 1987, behandles efter de hidtil gældende regler.

§ 15

I lov nr. 1117 af 22. december 1993 om ændring af forskellige skattelove (Justeringer af skatteomlægningen) foretages følgende ændring:

1. I § 16, stk. 6, indsættes som 4. pkt.:

»1. pkt. gælder heller ikke for aktier, der på afståelsestidspunktet er omfattet af aktieavancebeskatningslovens §§ 2 a eller 2 c som affattet ved denne lovs § 2, nr. 2.«.

§ 16. ---

Stk. 6. Ved opgørelse af fortjeneste eller tab efter aktieavancebeskatningslovens § 6, som affattet ved denne lovs § 2, nr. 7 og 8, ses for skattepligtige efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1-3 og 5-5 b, og stk. 2, 1. pkt. eller fondsbeskatningsloven bort fra aktier, som er erhvervet den 18. november 1990 eller tidligere. 1. pkt. gælder ikke, såfremt den skattepligtige tegner nye aktier til overkurs i forhold til aktiernes handelsværdi, men den skattepligtige

kan i så fald for aktier som nævnt i 1. pkt. anvende aktiernes handelsværdi den 19. maj 1993 eller den 18. november 1993 i stedet for anskaffelsessummen. 1. pkt. gælder endvidere

ikke for aktier som omhandlet i aktieavancebeskatningslovens § 4, stk. 6, 2. pkt., som affattet ved denne lov.